

Acc. No. 3826

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

3-1

அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸாக்ஷாத்காரமாகிய
பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டா னுபுதிமூலம்.

இஃது

திருக்கோவலூர்

ஆறு முகசுவாமிகளர்

அருளிச்செய்தது.

இதற்குச்

சுத்தஅத்வைதவேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலர்மரபிலெழுந்தருளிய

முத்திராமப்ரம்மதேசிகரது

மருகரும், அவரது திருக்கூட்டத்துத்தலைவரில்

இளவரசுபட்டம்பெற்றவருமாகிய

முத்துகிருஷ்ணப்ரம்மத்தினால்

அவதாரிகைமுதலியவைந்திலக்கணமாகப்பகுத்து

நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட

உரையுடல்

செ. ம. ர. பி. ல். வி. ள. ங். கி. ய.

பாணையம்-ம-நா-ஸ்ரீ-சிதம்பரசெட்டியாரவர்கள்

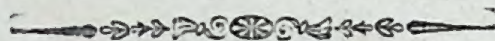
கேட்டுக்கொண்டபடி

நாராயணபுரம்

சந்திரையரவர்களால்

முத்தமிழ்விளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனால்விவிப்பது யாதெனில், இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாபகன்மேட்டை - காசிசெட்டியார் வீட்டில் இங்கிலிஷ் உபாத்தியாயராயிருக்கும் - ருருசாமி முதலியாரிடத்திலும், முத்தியாலு பேட்டை - செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார்கோயிற்றெருவிவளையது-நெம்பலையுடையவ்வுடையிருக்கும்-நாராயணபுரம்-சந்திரையரிடத்திலும், சாரம்பொதியையநாயகர் சபை-குங்காரியத்தலைவர்பெரியப்பர்சுவாமிகளிடத்திலும்-சுந்தரபுரம்-பாமபாகவதராகிய இளவரசுபட்டம் ஆறுமுகப்பரம்மத்துனிடத்திலும், கலெக்டரேஜ் வரங்கிக்கொள்ளலாம்.

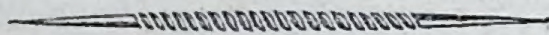
இங்ஙனம்.

நா--சந்திரையர்.

இந்நூலுளையிலே காட்டப்பட்ட குறிகள்.

- , இம்முனை கூட்டுச்சொல் முதலியவற்றின் பின்னும்,
  - இச்சிறுதிறுச் சொற்களின் பிரிவுக்குப் பின்னும்,
  - இப்பெருங்கிறுப் பதசாரத்துக்குப்பின்னும்,
  - ( ) இவ்விருதலைப்பிறை வருவிக்கப்பட்ட சொற்களுக்கு,
  - இக்குத்து முற்றுச்சொல்லுக்குப் பின்னும்,
  - [ ] இவ்விருதலைப்பகரன் தாத்தியத்தாக்கு,
  - * இத்தாரகை அடியிற்காட்டப்பட்டவற்றிற்கும்,
- வைக்கப்பட்டன.

இ ஃ து .

சி--அண்ணாமலைமுதலியாரால்

அச்சுடுக்கப்பட்டது.

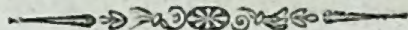

சென்னப்பட்டணம்.

சாலிவாசனசகாப்தம்-தளச-இ-நிகழாநின்ற
வினோதுகிருதுஸ் மார்த்தியம்.

1911

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிகிளர்பெற்றலையா னாரப்பொறுத்த ... .. *

அணிகிளர்வசுத்த னாயமர்ந்தமண்புத ... .. *

மலவிருந்திந் துமண்ணுவேதந்த ... .. *

நிலவுசித்தாந்தநிகழ்சமரசநிலை ... .. *

ஆபதஞ்சொருபநிலையநித் துய்வான் ... .. *

வயவாதுளந்தினிநெயித் துமைக்கன் ... .. *

நாளியதும்பின்னண்டமுடுருவப் ... .. *

பொருவநிலவந்தபுயருடுருவமி ... .. *

ஆண்ணுமலயினகத்தெழுந்தருளும் ... .. *

நண்ணுவினைசுருகைநமச்சுவாய ... .. *

சுருபரங்காளாய்க்கொலுநர்வரு ... .. *

முருகனேராதுமுகதேசிகுலர் ... .. *

வெண்ணெப்பாறவழும்பெண்ணைமாநதியின் ... .. *

பாங்கோவிபம்போற்படிவமசையு ... .. *

தோங்குநிட்டையினுறுமளவைபிற்றம் ... .. *

பிரம்பொலிவெண்ணொடிபெய்யும்பொக்கணம் ... .. *

கரந்தி... லுணர்ந்துகலங்குபுதெஞ்சம் ... .. *

அயராவுணடினமவனாகலாது ... .. *

வயிராகக்கொடுவதிதலகண்ணுநீது ... .. *

ஐரணம்பரசிபகாரணகடவுள் ... .. *

வெள்ளிபரைபுணாவிலாமேற்றோன்றி ... .. *

உள்ளநனியுவந்தசுவப்பெற்றவர் ... .. *

முதிருந்தமிழின்மொழிபெயர்ந்ததுமாம் ... .. *

நிதிவைப்பண்பறிட்டாணுபுதி ... .. *

சாத்திரமூலமாத்தினையன்றிக் ... .. *

கனாயமைதரவதற்குறையிலாமையோர்ந் ... .. *

தாதுயிலிதாயருவாயுருவாய்ச் ... .. *

கோதியாயகண்டிததுரியாதீதமாய் ... .. *

ஞாதுருஞானஞெயநண்ணுத்தாய் ... .. *

நாதியிக்குவாய்நான்மறைபந்தமாய்த் ... .. *

தற்பதந்தொம்பதந்தமுவுசிபதமாம் ... .. *

முப்பதமுடிவாய்முக்குணரகிதமாய்ச் ... .. *

செப்பதற்கரிதய்க்கற்பணகடந்த ... .. *

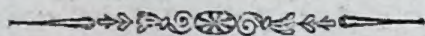
துயிலைவாழ்பரமண்கருணகூர்ந்து ... .. *

மயலறுத்தாள்வான்மானிடவுருக்கொடு... .. *
 வந்தெனவணிகர்மரபிடைபுதித்துச்... .. *
 சிந்தைபுலன்வழிச்செல்லாதொழுநாள் ... .. *
 ஆதிபுரிவடிவம்பிகையோடுநிறு... .. *
 ரோதியெண்ணியாய்ப்போதயனுளத்துதி... .. *
 மைந்தர்நால்வர்க்கும்வடநிழற்கண்ணிருந் .. .. *
 ஊண்மைதெரித்தவண்ணலடியார் .. .. *
 எழுவருளொருவொன்றுநிருமூலர்... .. *
 வழுவுறுமரபினோர்தொழுதகுமாண்டகை .. .. *
 குருமூர்த்தமதாப்த்தெரிவுறப்போந்து... .. *
 சச்சிதானந்தத்தனிநிலைபகர ... .. *
 நிச்சயந்தெளிந்துநிருவிகற்பமாம்... .. *
 வாய்மைசான்முத்துராமப்பிரமம்... .. *
 தொண்டர்கடன்றைத்தோத்திரித்துணர்த்த... .. *
 கொண்டசுவைகெழுநுதோத்திரத்திற் ... .. *
 குளாயெழுதியதன்மருகனைநோக்கிப்... .. *
 புத்தியுலகைப்புணரிதினைப்ப... .. *
 முந்நுறப்பிரமநிட்டைமுயன்றோர் ... .. *
 பற்பலர்களுக்கருமினிப்பயில்பவர்க்கும்... .. *
 அப்புத்தந்தரநல்லஞ்சனமேப்ப்பத் ... .. *
 தெளிவாயோருரைசெய்திடுகெண்ணு ... .. *
 அளியாலறையுரைசிரமேற்றாங்கி... .. *
 நவையிலோர்மொழியாலெவையுமொழிவுறும்... .. *
 வலையுமதுகையவஞ்செயற்குரிய ... .. *
 தகைகொளாசனமுதற்சாசனங்களுமெய்ச்... .. *
 சாதகசாத்தியர்தந்தெறிகளுமவர் ... .. *
 ஏதமறவுறுநாதானந்தமும் ... .. *
 அதனைச்சிந்தியாதந்நிலைகடந்தாந் ... .. *
 சிதைவிலத்துவிதவறுபவசித்தி... .. *
 அடைவுமைந்தெழுத்துமவற்றைச்செவித்தோர்... .. *
 படருமலபரிபாகம்பெறுகையும் ... .. *
 பிறவுங்கைக்கனியுறழ்ப்புலப்பட்டப்... .. *
 போற்றுறுகருத்துப்பொழிப்பொடகலம் .. .. *
 தாற்பரியாத்முதாரணமமைய ... .. *
 உணர்வுடையவர்களுறையும்பதியினை ... .. *
 அணுகியுமறியாவாதர்கடாமும் ... .. *
 தத்துவஞானந்தலைசிறந்திடவும் ... .. *

மித்தையாம்வாழ்க்கைப்பெத்தத்தமுந்நுநர் ... ..*
 முற்றத்துறக்குமுத்திராகவும் ... ..*
 பற்றறுத்தவொலாம்வியந்நுபழிச்சவும் ... ..*
 அறம்பொருளின்பமுந்நியதத்தின் ... ..*
 சிறந்தவீடென்னுஞ்செல்வம்பெட்ட ... ..*
 அதிகாரிகளுமையந்திரிபறச் ... ..*
 சதிராத்தந்நிலைகண்டுசாரவும் ... ..*
 வாசிட்டம்முதல்வருவேதாந்தநூல் ... ..*
 ஆசில்சித்தியாராஞ்சித்தாந்தநூல் ... ..*
 பலவற்றிற்குமலைவொன்றிலதா ... ..*
 உன்னுஞ்சுருதியுத்தியறுபவம் ... ..*
 என்னுமியமுன்அந்தழீவகுத்தனன் ... ..*
 ஆறிரண்டகவையினருளானந்தப் ... ..*
 பேறுவேட்டுப்பேதமின்னான ... ..*
 சாத்திரம்பயின்றுதன்மாதுலனும் ... ..*
 ஏத்துநன்முத்துராமப்பிரமம் ... ..*
 ஞானாசிரியனுப்பிளங்குதனாடி ... ..*
 ஆனாதமிப்பவவனுளமிரங்கி ... ..*
 அருளுறப்பெற்றேயப்பரம்பனாயை ... ..*
 இருளறவளர்க்கவிளவரசாகி ... ..*
 மருவுநாளின்மதியுளர்கூரவன் ... ..*
 ஒருவித்தென்றினையொல்லையிற்செல்லத் ... ..*
 கறவைபிரிந்தகன்றெனக்கவன்று ... ..*
 துறவுபூண்டுதரீஇப்படர்ந்தே ... ..*
 வணையதலமெலாங்கோதென்றிழிந்து ... ..*
 மாநிலச்சாரமீதெனமதித்துச் ... ..*
 சாரநகரிற்றன்குருவைக்கமாய் ... ..*
 ஆரவிளங்கியசந்திதானமாம் ... ..*
 பொதியநாயகர்பொதுவிக்கந்தப் ... ..*
 பதியருசான்குரர்முதலியோர்தம்மால் ... ..*
 முதற்பட்டத்தின்முனைவென்னு ... ..*
 விதிக்கப்பட்டிலீறியவுரவோன் ... ..*
 மாயைத்தமிரமாற்றுஞ்சிற்சுடர் ... ..*
 ஏயப்பவக்கடல்கடத்துமிரும்புனை ... ..*
 அஞ்ஞானப்பிணியகற்றுமருந்து ... ..*
 மெய்ஞ்ஞானக்கடிவிசுநாண்மலர் ... ..*
 இருவினைக்காடறவெறிகூர்ங்குடாரம் ... ..*

மருவுபக்குவர்க்குப்பயன்சொரிவான்பக... ..*
 மானகங்காரங்கடந்நுமாண்புகர்... ..*
 மோனவைப்பின்முனைத்தசுரதரு... ..*
 ஆதாரத்திடரானுந்தாண்ட... ..*
 மீதானத்தொளிர்வெயின்மணியின்கு... ..*
 தாவக்கொடதணிக்ஞகொண்மு... ..*
 ஆயிக்ஞானுணையன்பிற்கண்ண... ..*
 நித்தியநிமலநிருவிதார... ..*
 சத்திபதிராமபசுமபாதீதம்... ..*
 மருதிக்கெட்டுதொனுவநாதிகாரணம்... ..*
 பின்னொயின்னமுன்னுவொருபொருள்... ..*
 முலப்பகுபுருகைத்தலர்ந்தெழுந்து... ..*
 காலப்பகுதிவிதாடர்ந்திகாணவரு... ..*
 பிரமனாதிபிபிவிதாந்தமாம்... ..*
 சரமசரத்துஞ்சகலாண்டத்தும்... ..*
 கமலத்தடைபுனற்றுவுலகயிப்ப... ..*
 அமைவுறத்தோய்த்துத்தோயாதாகி... ..*
 ஒட்டியில்தெனச்சுட்டப்பபாத... ..*
 சீவசாட்சிதானேதானும்... ..*
 பிரமவாரிதிபடித்தாடுப்பெற்றியோன்... ..*
 இழுககறுபல்கலைத்தானெகாணடெய்தி... ..*
 ஒழுக்கவமைச்சுன்னுட்சியினூன்றிக்... ..*
 காமமாதிக்கடும்பகையிரியத்... ..*
 தோமிலாவோர்மொழிவாளிற்றுமித்துத்... ..*
 அவாதசாந்தப்பெருநகர்நூன்னித்... ..*
 தவாதசாந்தவத்தாணியிவர்த்து... ..*
 திருவருனென்னுமொருமுடிகவித்துப்... ..*
 பன்புடைபபேதவெண்குடைநிழற்ற... ..*
 நிறைவுறுதிட்களேநம்புருட்டிக்... ..*
 குறைவின்பேரின்பமுறைபுரிசுரிசில்... ..*
 சத்திநிபாதஞ்சார்ந்த... ..*
 முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமொய்தவனே... ..*

இவ்வுணர்ச்சிதப்பப்பாயிரம்.

வித்வசிகாமணியாகிய- அஷ்டாவதானம்.

நீதி விதாசாமி செட்டியா ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

கடவுள்வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினொரியிப்பரமுடையவனெனவனவன். ... ..*
 கலபகமுயர்க்கனமதுளனெனவனவன் ... ..*
 நிலவிபமுனிவருணிகழ்பவனெனவனவன்... ..*
 தலநிறையிறையவனடிதொழுதன்மே... ..*

(அருளிறையடிகள் வணக்கம்.)

எழுசீர்க்கழிறெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாம்வடிவுகொண்டெழுந்தருளு ... ..*
 நாட்டமூன்றுடையநாயகநன்... ..*
 மோனமாம்விழியைபளித்தெமையாண்டு... ..*
 முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ... ..*
 தானமார்மூலர்மரபுறுமுத்தி... ..*
 ராமசங்குரவநிச்சரண... ..*
 மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப ... ..*
 ரடுத்தறவரமருங்குவையே... ..*

(அவையடக்கம்.)

எண்ணீர்க்கழிறெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நிகழுமெனதுளத்திலருமுத்திராம... ..*
 தேசிகனந்நிருவருளான்மாந்தர்சிந்தைத் ... ..*
 துகறறுக்குநிட்டாணுபுகிக்கென்னுட் ... ..*
 டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு... ..*
 மகிமைகொள்பல்கலைதேர்ந்தோர்குத்தரதாரி ... ..*
 மருவுதிகாமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும். ... ..*
 வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு ... ..*
 புகிமுலகோர்போல்வியந்நுமகிழ்வர்மாதோ... ..*

(இதுவுமது.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞானநிட்டா னுபுதியினம் ... *

பொருளையார்தற்... .. *

ஞரியன டேலனாயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்....*

றுநாசெய்தேனல்... .. *

அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்

குமறிவுசான்றோர்... .. *

வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுறல்போ....*

விவ்யுதாக்குமகிழ்வாரன்றே ... .. *

இந்நான்கும், இந்நூல்

உரைபாசிரியரால்

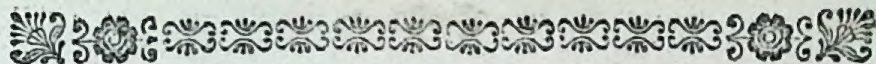
இயற்றப்பட்டன

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

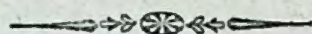

உ

சு ற் று க வி க ள் :

இஃது - புர சை - ஆஷ்டாவதானம்.

சபாபதிமுதலியாரவர்களா லிபந்தப்பட்டது.

(நேரிசை ஆசிரியப்பா.)

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாதிபருந்... ..*

தோமறவுகீர்த்து சொல்கருமாமறை... ..*

முடிவுநூலின் முன்னியனூணியும் .. ..*

வடிவறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான... ..*

பூரணநிலையிற் பொருந்துபுயோக... ..*

காரணசமாதி திட்டைகைகண்டருள்... ..*

குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது... ..*

திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப்... ..*

பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்... ..*

நிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா... ..*

லான்மா முயற்சி யாவுமொழிபாத்... ..*

தான்மாத் திரமாய்த் திருக்கா தீதத்... ..*

துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து... ..*

விட்டகேவல விடிவர்ததெளிதி... ..*

னடைவுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனத்... ..*

திடனுறப்பயின்று சிரவணதிகளிற்... ..*

கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய... ..*

விம்மிதமில்லா விம்மிதமிஃதெனப்... ..*

புலமையோர்கைக்கனி போனனிகாணக் .. ..*

கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம... ..*

மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்... ..*

புன்மையில்திட்டாறுபுதிபா நூற்சூச்... ..*

சிந்தாமணிமுதற் செப்புமில்லக்கிப .. ..*

தந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக... ..*

வகலதுட்ப மாதியவையா... ..*

னிகலறப்புலப்படுத்தியமுதநிருர்... ..*

நாம்புரிந்திட்டவை தருமவ்வவைக்குரித்... ..*

தாம்புரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு... ..*

நயனகோசரத்தா னாளுந்தன்னின் ... .. *
 முயலுமதுபவ முறையஞ்சனங்கொ... .. *
 டெவ்வப்பலத்தி னெவ்வப்பொருளு... .. *
 வவ்வப்படியெலா மாராடீந்தொருங்கினி ... .. *
 நியற்றியவுரையி னினிமைபுட்வண்மைபு ... .. *
 மயக்கறுத்திப்பமும் வாய்மைசாணுப்பமு... .. *
 நோக்கிலந்நூலா நோன்மைசான்மதியின் ... .. *
 ருக்கத்தெருவிச்சந் தீரிதைப்பரப்பின்... .. *
 பண்பினைமாணு மெனலாங்... .. *
 கண்கொடுத்தநிலை காண்பவர்தமக்கே... .. (க)

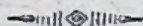

இஃது - சிதம்பரம்.

இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களா லியற்றப்பட்டது.

(எண்ணிக்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

தலங்கொள்செவியோகமணநாற்நினைசயுமணக்கும்... .. *
 ஞானமணங்கந்திக்குமோனமணநாறும்... .. *
 விலங்கலிச்சித்தாந்தமணம்பரிமளிக்ஞாயின்பா ... .. *
 வேதாந்தமணங்கமழும்வேதமணப்பிசும் .. .. *
 தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத்திருமணமும்பரவும்... .. *
 தனிமுத்துக்கிருட்டினப்பேர்தங்கியநம்பிரமம்... .. *
 வலங்கொளுநனனிட்டாணுபுதியெனுநாற்கே... .. *
 வாய்மலர்த்தவுரையெனுமோர்மாமலர்நிடத்தே... .. (உ)

இஃது - சேமங்கலம்வித்துவான்

நாராயணமுதலியார் பாடியது.

(எண்ணிக்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

பரமசிவனுமைபவருக்குபதேசஞ்செய்யப்... .. *
 பரவியசீர்நிட்டாணுபுதிதணப்பார்மேல்... .. *
 திரமருவுகுகைதமசிவாயரூட்டொண்டர்.. .. *
 திருக்கோவலாறுமுகதேசிகர்செத்தமிழால்... .. *
 வரமலிபாடலினைமுதத்திருமுலர்மரபில் .. .. *
 வருமுத்திராமப்ரம்மமருகரிளவரசாம் ... .. *
 உரமிலகுமுத்துகிருஹிணப்பிரமமதற்கவதா ... .. *
 நிகைமுதலா முரையெழுதியுலகெச்சிட்டதுவே. ... .. (ங)

இஃது - திருநீர்மலை.

கோபாலகிருஷ்ணகவிராஜச்சேகரரீபாடியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

குருவடிவாய் மமக்கான சொனிப்பிடா னுபுதிதனைக்கோவலுர்வா
ழ். திருஞானவாழ்முகதேசிகன் செந்தமிழினிற்செய்தான தற்கு
த், நெருஞ்ஞநல்லுலாசெய்தான் திருமுலர்வழிவருமுத்திராம
ப்ரம்மம், மருகனிளவரசானே முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமென
ம்வள்ளிர்யானே ... .. (சு)

இஃது - தில்லைப்பூர்ச்

சுந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரீபாடியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

சுத்தினைக்கிறைபருளுநிட்டா னுபுதிதனைத்தமிழ்ப்பாவாக, எத்
திகையும்புகழ்மீகாவலாழ்முகதேசிகனாரியப்பினாச், சுத்தமிழ்
ஞ்செய்யுளுக்கத்திருமுலர்மரபிலிளவரசாடித்தீதான் றும், முத்
துகிருஷ்ணப்பிரமமுலாவகுத்துணாத்தான் றனையறியமுனையிற்
ருனே ... .. (ரு)

இவை - நரசிங்கபுரம்.

தமிழ்ப்புலமை-விராசாமிமுதலியாசுவர்களா

லியற்றப்பட்டன.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அருகுறுமாமலைபகளையரனோக்கியருளியநிட்டா னுபுதித், கொ
ருகுவலயத்துள்ளோர ன்ஞானமொழித்துப்பவனாசெய்தா னுல்
திருகுமலமறவேதந் சேர்த்தீர்தார்த்துச்சிவானுபவந் தெரிபக்கா
டியம், பெருகுபுகழ்த்திருமுலர்மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப்பி
ரமமாதோ ... .. (சு)

மட்டாருக்கனி நுகர்வார்சுவைத்திறத்தைத்தாமலிதன்மட்டேயன்
றி, தட்டாருமுணர் வெளிப்படுக்துநீர்மற்றில்லையித்தருலத்தீதா
ர்க்கு, நிட்டா னுபுதியெனுங்கனிச்சுவை தானித்திதனை நியதியாக
உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனும் மோடு
தானே ... .. (சு)

இஃது- தாயுமானசுவாமிகள்மரபிலெழுந்தருளிய
எய்துக்கூட்டி - அருணாசலசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அரணுமயாட்டுபுதித்தருளி பதன்னிட்டானுபுதிதாவது, கி
மவிநிலத்தருணித்திப்பொருள் விளக்கலெனத்தெளிவாயுடைய
டானால், திரிமலமுஞ்சேர சட்பாவமுமொழித்த திருமூலநாயனா
ர்தம், மரபிலவருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனத்திசைபுகழ்மாந
வத்தினுனே... .. (அ)

இஃது- திருப்போரூர்ச்சித்தம்பரசுவாமிகள்ஆதினம்.

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துருமாரசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்)

மருமலிந்தகொன் னறபணிபரணுமயாண்மகிழவருள்வாதுளத்
திந், பொருண்மலிந்ததிஷ்டானுபுத்தனைக்கொருவரையப்புகண்
நிட்டானால், இரண்மலிந்த பவப்பணி. திணைத்தமாவரின்பச்
சலநித்தாயத், தெருண்மூலம்மரபிலவருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரம
மெனத்தேவன்மாநோ... .. (க)

இஃது- குளத்தூர்

சுதலமூர்த்தியாகிய சட்டநாதசுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நீர்நிறைந்தவன்மெல்லாநின்றபரிபூரணத்தினிலைமைநோ
க்கி, ஆர்நிலைந்தகிவனுமைபாட்கருளிபதன்னிட்டானுபுதிதாவது
க், கொநிறைந்தமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமெனுமெம்பெருமானிர
ங்கிபணிபாய்ப்பார்நிறைந்தவடியார்களுளங்கனிததுப்பவவுரை
பகர்ந்தான்மன்னே... .. (ய)

இஃது- திருவாரூர்ச்சிவனடியார்திருக்கூட்டத்தி

லொருவராகிய சேக்காளிபுரம்

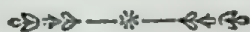
கோயிற்பத்து குழந்தைவேலுவுதுவாரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நிட்டானுபுதியுரைமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமநிகழ்த்தமோன...

மெட்டாததேவர்முதன் முனிவர்சித்தர்மாணிடர்மந் தேனையோர்
கிருஞ், சுட்டாமதந்துன் னுதற்குச்சமரசவானந்தவெள்ளத்தொட
ர்ந்ததேநாங்கிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங்குநாந்ததுவிதநிலையு
ங்கலத்ததம்மா... .. (106)

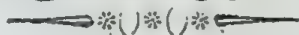

இஃது- தி - இ - கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்திற்குரிய பிறைகை- அருணாசலசுவாமிகள்

மாணக்கராசிய-கா-மருகேசநாயகரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நீர்மருவுநெவணிசெழெழந்தபாருமையம்மைநெஞ்சமகிழ்வுறவு
ரைத்த, திட்டானுபூதிநலவிளக்கலமனுமெப்துஞானதெறிநூற்ப
யன்மெறித்திடு, பார்மருவுமறிவினருமறிபாருமெளிதினிப்பகி
ராமலகலாணப், பரிசினின்றுணர்ந்துவாய்ஞானநீக்கிப்பெரும்பா
நிட்டமடபடையவெண்ணிப்பேர்மருவும்கோளிக்ஞானாவகு
த்ததாற்பெருவமெபதுமுத்திராய்ப், பிரமமாமொருகுருயின
டிநீழலனுதினம்பிரியாதுநின்மில்லங்கும், சீர்மருவுதகைநாழர்த்
தமறைமுனிவர்புகழ்திருமுநர்மெய்வந்த, தீயபமுத்தகிருஷ்
ணபிரமமென்மெவர்களுஞ்சிந்திக்குமுயாடிகளே... .. (107)

இந்நூலுறையாசிரியரது

திருக்கூட்டத்தாறாலமகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன;

இஃது- சென்னைமாநகரத்தினுள்ள

திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மயிலை- குருசாமிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

வாறவுரர்க்குப்பெருந் துறைபினிக்குந்தமரவடியினிந்தேசிக,வ
டிவாசிவந்தருளிமகிமைபெறுசிவஞானபோதமெனுமுறைவழ
ங்குட், ஆகியேயருளொடிந்தான்சென்னைமுத்துகிருஷ்ணப்பிர
மமெனவவதரித், தவனிதனிலெவருங்கடைத்தேதும்வண்ணநிட
டானுபூதிப்பெயர்பெறும், கோதிலாஞானநூற் குறையெழுதி
மேற்கோளுடன்கொடுத்தருளியத்தன், குலவுதிதரிசனப்ரமாண
மாயில குறுங்குறைவிலாப்பெருமைதனையும், ஆதனையுமுற்
றுமுட்கொணுதனியத்தவைதானந்தமேற்சேர்தநிடு, மதனிரக்க
த்தையுஞ்சொல்லுகனுக்குமரிதாவிட்யானென்சொல்கேன...*

இஃது- தஞ்சைமாநகரத்துள்ள

திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுப்பட்டம்பெற்ற

அறுமுகப் பரமத்தினுலியற்றப்பட்டது.

(பதினாங்குசேர்க்கழிதெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அலகில்வெநாத்ததித்தாநீதநிலைகட்கொமருநிலைத் தென்னலே
யருளுமென் னுமைமேகத்த வண்ணனுக்களிகொண்டமுறத்தநீட்ட
டாஅபுதிக்க, கிலஞ்சுவாஅபுதிக்கிலசபலினபவுறா யிட்டனன்
புலவொத்த, வேம்புதன்முவாவையும்மொழித்திவ்வடிவிலென
யளவத்தபெருமான், நிலவுமேலோர்கொபுகழ் திருமுலர் மாரி
வெழுநிலைன்மனவாக்கிவெட்டா, நிகரிலாச்சிவமேயாக நிடைட
யைப்புனிதர்க்குத்தெதியோடுணர்த்தபெரியோன், உலகிலிலை
தவையுமகண்டபரிபூரணசொருபமாயுன்னகின்ற, பொப்பற்ற
முத்திகிருஷ்ணப்பிரமருவகுமுணர்வரியமாவபவனே (யச)

இஃது

இஃது- ஷெயூரில் பரம்பலாச்சேரி லொருவராகிய

இ-குப்புசுமிநராயகவர்களுலியற்றப்பட்டது.

(அறுசேர்க்கழிதெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அத்தனாத்தமைப்பவநீதுமலைமகன்மேகதப்புகனிட்டாஅபுதிக்க,
கித்தாணிபொர்களுடயிருண்மயக்கமகனவவர்க்கிரவிபெரன்னு
முத்திநிலபருண்முலர்மாரிலெழுமுத்திகிருஷ்ணப்பிரமகள்ளல்
முத்தமிழ்தீர்த்தநிவோர்பரவவுணாப்பயனெடுத்து மொழிநீ
[தான்மன்னே

இஃது- கொங்குறறப்பட்டினுள்ள

திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து

உபாத்தியாயர்-அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களா

லியற்றப்பட்டது.

(பதினாங்குசேர்க்கழிதெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

அத்தனடியிற்றெழுதுமுத்திபெறு தெநிலினவு மம்பிலைக்கம
கிற்றீதே, யவனருளுநீட்டைவைக் குகைநமகிவாயருக்கைப்பனெ
ன்னுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுகத்தெகென் செந்நமிழ்ப்பாவி
அலருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரியை மதித்தமுதுகண்ணைப்
பகிர்ந்ததெனவிந்நாளிலே, இத்தலத்திபாயர்க்குமந்நூலினுணா
யமுதமின்புறமதித்தளித்தா, னெழின்முலர்மாரி லுயர் தகளு
முர்த்த மெனவென னுசற்றருவாகிபே, நீத்தநிட்டை சகர சகித
சிற்பாவமலதிலையருள்புரிந்தமேன, திமலநிர்த்துணவகண்டாகா
ரமுத்திகிருஷ்ணப்பிரமமென்னுத்தீய... .. (யச)

இஃது-தெ. யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளி க்குடம்-கொவிந்த உபாத்தியாயரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(எழுதீர்க்கழிதெழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

எட்டாதபேரின்பவிட்டி. இவ்வேறுகூறையிஃதென் றுபெரியோ
ரொலங், கட்டாகமொழிவின்றதிட்டாணுபுகி்கொர் கதிரவன்கங்
ருலெல்லா, மட்டாணென்பபுவியிலொப்பிலாமுத்துகிருஷ்ணப்
பிரமவள்ளல்வினைவந், தொட்டாடலெனையாண்ட சினைமயதயாதி
திபுறாத்தவணாயுணாகராசே... .. (யக)

இஃது-தெ. யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
நான்ப்பகவுண ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

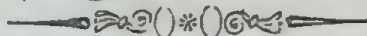
(கட்டளைக்கவித்துறை.)

அருளானவிசனும்பிபுகைக்கோதுமரியறிட்டை... ..
பரிவாகவாறுமுகநேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்கெய்தான்... ..
குருவாயெழுத்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோநில்குணன்... ..
விளவாயதற்குணாயிட்டானெவரும்விபப்புறவே .. .. (யக)

இஃது- சாரத்தினுள்ள திருக்கூட்டத்துத் தலைவராயும்
பொதியநாயகர்சபையின் பூசாவிதியைநடாத்துகின்றவராயும்
விளங்கிப் -சின்னடபாவுமார்த்தியபாரவர்களா
லியற்றப்பட்டது.

(எண்ணீர்க்கழிதெழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.)

நண்ணலரும்பயிலுநறபரமனந்நாணகமகட்குத்தானருணித்
டாணுபுகித், நண்ணளிபாட்டயர்வாலிகுமுங்கோவலாறுமுகத்தத்
கோனென்றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்றமிழ்ககவிபாற்க
றாத்தந்தான்றிகைக்கனிபோற் சிவநிட்டை கற்போர்காணப், பு
ண்ணிபஞ்சேர் செண்ணவளர் முத்து கிருஷ்ணப் பிரமமெனப்
போந்துணாயைப்புகன்றுணைமா... .. (யக)

இஃது-தெ. யூரில்பொதியநாயகர் சபைக்குத்தருமகர்த்தா
நாராயணப்ரம்மத்தினுலியற்றப்பட்டது.

(நெரிசெவன்பா.)

இத்தரணியோரொல்லாமின்பவிடெய்துவான்.....
முத்துகிருஷ்ணப்பிரமமுன்னேனே - சத்தான...
திட்டாணுபுகியெனுநேரினாவுக்குகையைத் ...-...
திட்டாந்தத்தோடுநாத்தான்மேர்ந்து... .. (உய)

சாத்துகவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

அவெய்தியமுனிவர்...
அதிரகசியம்.....
அத்துவிதக் கலி }
வெண்பா..... }
அத்துவிதானுபவம்
அத்துவிதயுண்மை
அமுதசாரம்.....
அருட்பிரகாசம்...
அருணவிரியந்தாதி
அவிமோதயந்தியார்
இருபாவிருபது...
உடலவிளக்கம்...
உண்மைநெறிவி
ளக்கம்... }
உண்மை விளக்க }
ஞ்சிந்தனை... }
உபநிடதம்.....
ஒழிவிலெடுக்கம்*
ஒளவைச்சுறள்...
கடவுளந்தாதி...
கண்ணுடைவள்ளல்
கந்தரலங்காரம்...
கந்தரனுபதி.....
கலிமடல்.....
காணாக்காலம் }
மையந்தாதி... }
குணசுதமசிவாயர்*
குருதமசிவாயர்..*
கைவல்லநவந்தம்*
சசிலன்னபோதம்
சச்சிதானந்தவி }
ளக்கம்... }
சந்திரிமுறை.....
சிவஞானசத்தியார்,
சிவஞானதிபம்...
சிவநெறிப்பிரகாச.

சிவப்பிரகாசம்...
சிவபோகசாரம்...
சிவவாத்தியர்...
சிவானந்தமாலை...
சிற்றம்பலநாடிக }
ானுபுத்திளக்க }
சிற்றம்பலநாடிக }
ளக்கித்துறை* }
செலகாலத்திரங்கல
வைசவசமயநெறி...
சொருபசாரம்...
சொருபத்தந்தாதி,
சொளந்தரியந்தாதி
சொளந்தரியலகிரி...
ஞானககரத்தி }
வெண்பா..... }
ஞானவாசிட்டம்...
ஞானிகள்நிலைமை*
தத்துவராயசுவா }
மிகள்..... }
தத்துவாமிர்தம்...
தாயுமானசுவாமிக
திருக்கருவைப்ப }
திற்றுப்பத்தந்தா }
திருக்களிற்றுப்
படியார்... }
திருநாவுக்கையார்*
திருப்புகழ்.....
திருமந்திரம்.....
திருவம்மாணை....
திருவருட்பயன்...
திருவள்ளுவர்.....
திருவாசகம்.....
திருவாய்மொழி...
திருவினையாடல்...
தேவாரம்.....

மீதலிகாலோத்தரம்*
நாலடியார்... }
நிகழ்காலத்திரங்கல் }
நெஞ்சொழிமகிழ்த
பகவந்தீதை... }
பகபநிபாசவிளக்க
பஞ்சாணரப்பதி }
பகபாசவிளக்கம் }
பட்டணத்துப்பி }
ள்ளைபார்... }
பதார்த்ததீபிகை...
பத்ரவிரிபார்...
பரணதேவரந்தாதி
பாடுதுறை.....
பாரதம்.....
பாலைபானந்தக }
வாமிகள்..... }
பிரமகீதை.....
பெரியபுராணம்...
போற்றிப்படி }
நெறாடவெண்பா }
பிரபுலிங்கலீலை...
பிரம்மோத்திர }
காண்டம்... }
மஹாவாக்யம்...
மவுனதரிசனம்...
மோகவதைப்பரணி
ரிபுகீதை.....
வருங்காலத்திரங்கல்,
வாதஞ்ஞரீபுராணம்,
வீராகம்.....
வைராக்கியசகம்...
வைராக்கியதிபம்...
வைராக்கியதோ }
த்திரம்..... }
ஆட-கூய.

ஸ்ரீஸத்ராவேதமஃ.

நிஷ்டா னுபுதி.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞானநிஷ்டையில்- வல்லமைபுடைய-இந்நூலாசிரியர்-
தத்வமஸி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய - உத்
தாவானுளம்- என்கின்ற- ஆகமத்திலுள்ள- நிஷ்டா.னுபுதியினால்
தாமடைந்த- சுவானுபவத்தை -ஆகமகோடிகள்- எளிதில் உணர்
ந்தடைந்து- ஆனந்தாதீத மாகும்பொருட்டி - அருளினால்-தயி
ழ்ச்செய்யுளில்- சொல்லப்பெற்று- இதுநிறைவேறும்படி - எல்
லாவற்றிற்கும்-முதற்காரணமாயுள்ள-ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச்சுரு
ணமாகவும்- நிர்க்குணமாகவும்-துதிசெய்கின்றார். - *

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர்.....*

சித்திதிருவொழிமுத்திபெறுவோ.....*

(இதன்பொருள்.)

பாணமுகத்தை யுடைய- விநாயக மூர்த்தியினது பாதத்தை
த்தினந்தோறும் (திரிகரண சுத்தியாய்) அகத்தின்கண்ணே-தியா
னிக்கின்றவர்கள் - இலக்ஷ்மீகரத்தூடன் விளங்கிய - சித்திகளும்-
(ஞானவாழ்வாகிய) மோகனசெல்வமும் - அஸ்தவார்கள்.-என்
றவாறு. ஏகாரம்-ஈற்றகை.

(பதசாரம்.)

எதிரில்லாமல் - சகலமுந் தன்மயமாக விளங்கும்- ப்ரணவஸ்வ
ரூபத்தை - மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும்- ஆண்டாணியென்பார்.

அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவ ஸ்வரூபத்தின் தானைச் சதா நிஷ்டராகக்கூடிவிளங்கும் மஹத்துக்களென்பார்—அடிநித்த நிபைபவொன்றும், சகலசாம்பராஜயத்தோடும் விளங்கிய-அஷ்ட மாகித்திகளென்பார்.—சித்திதிருவொடு என்றும், இரண்டறக்க லக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார்.—முத்திபெறுவ ஒன்றுங் கூறினார்.

(இனவுமது.)

சகலமுந் தானுகிய - ப்ரணவஸ்வரூபம் - பரிபாகருடைய சூரிப்பின்வழியே செல்லத்தக்க தாகையால் -பாகருடையசூரிப் பின்வழிச் செல்லும்பாறையென்பார்—அத்திமுகனென்றார் எனவும், ஆணவாதி மதங்களைப் பொழியும் கஜமுகாசூரன் அழிப்ப தற்கு -வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணேசொன்பார்— அத்திமுகனென்றார் எனவும் சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்த ப்ரியாபிய - ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத் தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிருருசுவாஸபவத்தாற்கண்டறி த்து-அடைகின்றமேலான சத்துக்களென்பார்—சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவொன்றார். எனவும் கூறுவாருமுளர்.

[இதன்தாத்தரியம்.]

அக்ஷர ஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வஆன் மாக்களுள்ளும்- ப்ரகாசிக்கின்ற -சித்ரூபமென்றும், எஷ்டபுணையென்றும், ப்ரம்ம ரந்திர மென்றும், திரீக்ரூப மென்றும், பஞ்சவர்ணத் தழகுள்ள தென்றும், மாணிக்க வொளிபோன்ற தென்றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞானசூரிய னுதிப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சத்திதானத்தில் தோன்றிய மாயாவி னோதமான சகத்விளையாட்டைப் பார்ப்பதற்குப் புருஷாகாரி யைப் போலறின்ற ரூபாரூப மென்றும், சத்துச்சித்து ஆனந்த மென்றும், இன்னும் பலவாரூக -வேதாசுமங்களினுற் கூறப்பட்ட தென்றும், சொல்ல-விளங்கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானசூரியரால்- விசாரித் தடைந்தவர்கள்- சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்கார மாவரென்பதாம்.

(அஷ்டமாகித்தியும், அவற்றின் விபரமுமாவன) அணிமா, மிக வஞ்சிதிய வுயிர்தோறும்- பரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல். மகிமா, மிகவும் உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெனில் ஆதல். இலகிமா, மேருபாரத்தைப்போத்த யோகியை எயித் தால்- இலேசா யிருத்தல். கரிமா, அணுப்போ லிருக்கும் யோகி

யை எடுத்தால்- மேருபாரமா யிருத்தல். பிராப்தி, எவ்வகத்தி
னுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல். பிராகாமியம், பரகாயப் பிரவே
சம்பண்ணுதலும்- அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்தலும்- இச்சித்தபோ
கம் அனுபவித்தலும்- மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களை
பும் முக்காலங்களைபுந் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம்.
ஈசத்துவம், ஸர்வேஸ்வரனைப்போலத் தன்னிச்சை வழியில் முத்
தொழிந்துஞ்செய்து- சூரியன்முதலிய கோள்கள் தன் எவவ்கேட்
கவிளங் துதல், வசத்துவம், தேவர்முதலிய உயிர்களுடும் எல்லா
வுலகங்களுடும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது, சுருதிசூருசத்யுத்திகளால் தன்னைச்
சாக்ஷிமாத்தரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்ஸ்வரூபத்தைச்
சுத்தப் பரம்மமாகச் சுவாஸூபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னிய
மாய்த்தோற்றிய தேகாதிக்களைத் தன்னைவிட வேறே இல்லையென்
றும், அப்படித்தோற்றுவித்து பொய்யென்றும், அறிந்தசித்தவி
ர்த்தியைச் சின்மாத்தரத்தில்- ஐக்யம்பண்ணி - அவ்வக்ய மென்
கிற கிஞ்சித் இருப்பாகிய அறிவுந் தானே என்று அறிந்து- வே
ஸ்வரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்குவதாம்.

அஷ்டமாசத்தியென்பதற்குப்பிரமாணம்.
(திருவினையாடல்.)

ஐயவுஞ்சிதியவுயிர் தொறுந்தான்பரமகாட்டையனுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சி துமையணி மாறாமுவரிஞ் ஸமுதன்மேலென்... *
றறையுஞ்சிவாந்தமாறு துமுள்ளும்புறனுமகலாதே..... *
நிறைபும்பெருமைதன்யன்றேருமகிமாவென்னுநிரம்பியதூல்.*

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்போகிதனையெடுத்தால்..... *
இலகுவாண் தூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்... *
இலகுவானபரவனுப்போலிருக்கும்போகிதனையெடுத்தால்... *
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம்..... *

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்..... *
பலத்தின்மிசூந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்,*
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத் துந்தானிருக்குந்..... *
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர்..... *

விண்ணிலிரவிதன் னுடம்பின்வெயிலாலனைத் தும்விளங்குதல்போ
ல், மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுக்காலமுன் தும்வானத்தின்.. *

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாளிருந்தறிதல்..*
எண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகரமியமென்றியம்புமால்.*

நசனெனமுந்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெட்டெழுபுரவித்...*
தேசன்முதற்க்கார்பணிகேட்பதிகழுவத்சத்துவமாகும்.....*
புசலவுணர்புள்விலங் குபூதமனிதர் முதலுலகும்.....*
வாசவாதிபெண்மருந்தன்வசமாச்சொகைவசித்துவமாம்.....*

என்று வரும் மற்றும்கருவனவற்றிற்காண்க.

இரண்டறக்கலத்திலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(மஹாவாக்சியம்.)

இவையுணருமிடத்தைக்கயமுன் றுவிதமுறைப்ப, நோதென்றாலவ்வ
றிவேபூரணமாயிருத்தல், அவையவமாங்கடபடவுபாதிக்களை நீக்கு,
மாகாயமெனவறிதலப்பொருளைத்தானே, சுவைபடவேதியானி
த்தலிவைமுன் றுவிதமாந், அவந் துவங்கப்பலவுமற்றுச்சயம்பிர
காசமதாய், நவையிறந்துசொல்லிறந்துநானும்மந்திறவா, ஞான
மிறந்திராசியமாய்நவின்மதத்துவிதமே..... (எ-ம்.)

(திருவாய்மொழி.)

நன்றாப்பொனங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத்....[ந்ந
தொன்றாப்பிடித்தவரும்பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கன்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்....*
அன்றேயப்போதேவிடவேவெயிடாமே..... (எ-ம்.)

(சகிவரின்னபோதம்.)

செறித்தகாணகாரியங்கள்சிதைந்துமெலுறுசித்ததாய் ... ..*
அறிந்தவாதனதானுமற்றதுஅசிபதப்பொருளாவதே...(எ-ம்.)

(தாயுமானசுவாமிகள்.)

எனதென்பதும்பொயானெனல்போயெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டி
நினதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை... ..*

(அன்றியும்.)

பொருளேநின்பூரணமேவிட்டகாலம்... ..*
போக்குவாவுண்டோதற்போதமுண்டோ.....*

விருடானுண்டோவல்லால்லெளிதானுண்டோ....*
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ (எ-ம்)

(கந்தரனுபூதி.)

ஆனுவஸுதேயயில்வேலரசே.....*
ஞானாகரணே நவிலத்தருமோ... ..*
யானாகுயவெண்ணவிழுங்கிவெறுந்.....*
தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே... ..*

(அந்நியம்.)

வானொபுனல்பார்கனன்மாருதமோ... ..*
ஞானோதயமோநவினான்மலையோ... ..*
யானொமனமோவெண்பாண்டவிடந்.....*
தானொபொருளாவதுசன்முகனே... ..(எ-ம்)

(பகவத்கீதை.)

யாதொன் நித்தபுலன நியாவளவிலின்பமாயிருக்கும்... ..[கார்
யாதொன் நினைச்சென்றடைந்தோர்கள் பின்னையதனி னிரண்டா
யாதொன் நினைப்பெற்றவரிதனின் மிக்ககோப்புண்டென்றார்கள்,
யாதொன் நித்தவநிவிழ்ச்சையநிவாய்நிற்குமநினின்றோர் .. (எ-ம்)

(கைவல்யநவநீதம்.)

தஞ்சமாய்குருவுஞ்சொன்னதீதுவவழிதப்பாமல்.....*
பஞ்சகோசமுங்கடந்துபாலையுந்நள்ளியுள்ளிற் .. ..*
கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக்கூடஸ்தபிரமமென்னு ... ..*
நெஞ்சமுநமுவி யொன்றாய்நின்றபூரணத்தக்கண்டான். ... *

(அந்நியம்.)

அனுபவானந்தவெள்ளத்தமுந்நியேயகண்டமாகித் ... ..*
தனுக்கரணங்களாதிச்சகலமுயிறந்துசித்தாய்.....*
மனதுபூரணமாய்த்தேகமானசற்குருவுங்காண... ..*
நனவினிற்குமுத்தியாகிநன்மகன்சபாவமானான்... ..(எ-ம்)

(ஞானவாசிட்டம்.)

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்பண்ணு ... ..*
மதுவிடிவ்விழுமந்தவறிவுதன்னைச் ... ..*

செவ்விறநீயறிந்தனையாற்போதத்திச்சை ... .. *

செக்காட்சியனைத்தினையுந் தீர்தியானாய் ... .. *

எவ்வமறநிறைமனத்தாலடை யற்பால ... .. *

யாவமுடைந்தாங்கா கழிக்கெட்டா தொன்றிற் ... .. *

தவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தமுனாய் ... .. *

கருத்திலுறுமயக்கமெனங்கவலைதீர்வாய் ... .. (எ-ம்)

(ஞானசகாதீதவென்பா.)

உருணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாருமுண்டமதனிற் ... *

பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேருகுந் - கற்றநூல் ... *

பேசவினிவெண்டாம்பித்திலையத்துவிதம் ... *

ஆமசயறநின்றவிடமாம் ... .. (எ-ம்.)

(நிருவாசகம்.)

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே ... .. *

சாதிவிடாததுணங்கணமோய்சலித்திடுமொகாதே ... .. *

அங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயயடங்கிடுமொகாதே ... .. *

ஆசையெலாமடிபாடிடியோமெனுமத்தனையாகாதே ... .. *

செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே ... *

சேடிபார்க்குசிவானுபவங்கடெரித்திடுமொகாதே ... .. *

எங்குநிறைந்தமுதுறுபரஞ்சுடொய்துவதாகாதே ... .. *

சுறநியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெதிலே.. (எ-ம்)

(சிவானந்தமாலை.)

மித்தைபுடல்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந் ... *

தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத் ... .. *

தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற் ... .. *

சுனியானிதுசத்தியம் ... .. (எ-ம்)

(ஒழிவினொடுக்கம்)

என்னுணையென்னுணையென்னுணையெகமிரண் ... *

டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று - சொன்னுன் ... *

திருஞானசம்பந்தன்சிகாழிநாடன் ... .. *

அருளாளன்ஞானவினோதன் ... .. (எ-ம்)

(சொருபசாரம்.)

ஞான நூல்தந்திர வந்த மூலவுபூண்டாவது... .. *
மோனசமாதி முயன்ற ஸ்த - தானுதி... .. *
எல்லாக்கவையுமந்தின்புத்திருப்பதுவே... .. *
சொல்லாருமுத்திச்சுகம்... .. (எ-ம்)

(சிவஞானசித்தியார்.)

அநியாமையநிவகந்தியநிவினவன்மே, யநிவுதனையருளினாலநியா
தேயநிந்து, குநியாதே தநித்தந்தக்காரணங்களோயிங், கூடாதே
வாடாதே துழைந்திருப்பபபாதிங், பிநியாதசிவன்ருனேபிரிந்து
தோன்நிபி, பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய்த்தோன்றி, நெநியா
லையவைவெல்லாமல்லவாதி, நின்நென் னுத்தோன்நிவனிராதா
ரனாயே... .. (எ-ம்)

(கண்ணுடையவள்ளல்.)

தம்மாலநிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றநிந்து... .. *
மும்மாலயமும்மலமுக்குணநிங்கிமுமுதநிவாந்... .. *
சும்மாலிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்... .. *
சும்மார்க்கமுத்தியிதென்றான் நடங்கச்சியெகம்பனே... .. (எ-ம்)

(அகல்தியமுனிவர்.)

முடிந்திடம்பேச்சுதந்தமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப்... .. *
படிந்திடமேபதிபாசம்புகவீருட்பற்றற்றதும்... .. *
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயையும்விட்டெனையுங்... .. *
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாதந்தங்காணுமதே... .. (எ-ம்)

(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.)

வான்றேநிமகறையேயோமறைதேயிம்பொருளேயோ... .. *
ஆன்றேமெயினோயோவுயிர்தேயிமுணர்வேயோ... .. *
தான்றேதான்றேதச்சுகமெலாந்தனைத்தேட... .. *
நான்றேடிதாண்காணநானூரோநானூரோ... .. (எ-ம்)

(பத்திரவிரியார்.)

என்னையென்னிலைமறந்தே, யிருந்தபதியும்மறந்து... .. *
தன்னையுந்தானேமறந்து, தனித்திருப்பதெக்காலம்... .. (எ-ம்)

(உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.)

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போதங்கி... .. *
வித்தகமாம்விண்ணியையிற்றி - னெத்த... .. *

விருதமணம் வெம்மை யெழிஞ் சதம்போல ... *
விபபுலகென்றோனும் விதி... (எ-ம்)

(அன்றியும்)

அத்துவங்கெனல் லாஞ்சகசமாயான் மாவிற்... *
பெற்றநிலிநின்றென்றபெற்றிமேபால் - முத்திதனில் ... *
விருதமலமற்றார் செறிநீதியிலென்று மறை... *
சத்தியமாயோதியிபிந்தான்... (எ-ம்)

(அத்துவிதவுண்மை.)

தன்னையறிபாவியற்கையினிற், சத்தேபோலவிளங்கியிடுந் ... *
தன்னையறிந் தவுடன்கந்தாய்த், தானெவிளங்குமிவ்வுலகந் ..... *
தன்னையறியுமளவுமிவை, தன்னவிடவேறியெனவே... *
தன்னேநோக்கியிடினவையுந், தானாய்விளங்குமுடிவதனில் (எ-ம்)

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

அத்துவித அபகோஷானுபவத்தில் வேறுதோன்றாமல்
பரிபூரணந்தபொதமுறச் சகலமுந் தன்மயப் படுத்திக்கொள்
ளஞ் சுயஞ் சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள்பெறு
வொன்றையையால் யாமும் நிர்வினமாய் இந்நூல் நிறைவேறப்
பெறுமென்றதாயிற்று.

காப்புமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

நிஷ்டாநுபூதி.

பாயிரம்.

(பாசிவவணக்கம்.)

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரநதியுங்காமதியுஞ்செறிந்நிலங்க ... *
 லார்பூத்தசூயவணிகையொருபுறத்திற்பசுந்தொளிரவாரியுண்ட*
 கார்பூத்தமணிவண்ணன் கட்டகமலமிணக்கமலக்கழலின்மேவ ... *
 வார்பூத்தகோவலில்வாழ்வீரட்டத்தொருமுதலியிறைஞ்சுவோமே

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் - தெய்வகங்
 கையும்- அமுதகிரணங்களையுடைய- இளம்பிறையும்- நெருங்கிப்
 பிரகாசிக்கவும்- கச்சுப்பொருந்திய- ஸ்தனங்களையுடைய- தேவி
 யார் இடப்பாகத்தில் (மரகதரத்தினம்போலப்) பசுமையாய் வி
 ளங்கவும்- நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணு
 கிய தாமரைப்பிம்பம்- இரண்டாகிய பங்கஜத்தைப் போன்ற தி
 ருவடிகளிற் பிரகாசிக்கவும் - அழகுபொருந்திய திருக்கோவலா
 ரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரரை வணங்குவாம்
 —(எ-று.)-அ-அசை. (க)

(பரதேவதைவணக்கம்.)

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புக்....*
 குரியநாயகியெங்குந்தாணுதிநங்காமலொளிராநின்ற... ..*
 கரியநாயகிகேவற்பிராணிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்.*
 பெரியநாயகியுபயபதமலகாயனுதினமும்பேணுவோமே ...*

(இ-ள்.) மனத்தினாலும்- வாக்கினாலும்-நினைத்தலுஞ்- சொல்ல
 லுமாகிய- அளவுக்கடங்காத - ஈஸ்வரியாயுந் தினந்தோறும் மன
 ம்நெக்குவிட்டிருக்கும்- அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுதந்தர
 மான பரதேவதையாயும்-எவ்விடத்திலுந்தானே(அகண்டாகார)
 மாய்நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்குரிய - உமையா
 யுந், திருக்கோவலாரில் எழுந்தருளியிருக்குந் திருவீரட்டேஸ்வ

ரகுடைய இடப்பாகத்தில் அனவாதமுஞ் சேர்ந்து வாழ்கின்றவ
ராயும் (விளங்குகின்ற) பெரியநாயகியம்மனது உபயசரணாவி
த்தங்களைத் தினந்தோறும் தியானிப்பாம்--(எ-து.) அகரம்-சாரி
ஸய-ஏ-அகச. (உ)

(கணபதிவணக்கம்-வேறு.)

அரியாயையன்மாலுக்கண்டபேரொளியானைத் ... .. *
தெரியாயையன்பிலர்தந்தேகமனவாககதனுத் ... .. *
அரியாயையன்பர்தமக்ஞயர்பெரியாளீன்றெடுத்த ... .. *
பெரியானைக்கண்டதியின் பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்... .. *

(இ-ள்.) பிரம்ம - விஷ்ணுக்களாலுங் காண அரியவராயும்-அ
கண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும் - அன்பில்லாதவர்களு
டைய மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும்- அள
வுதெரியக்கூடாதவராயும்- அடியார்களுக் குரியவராயும்- உயர்
ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த (முத்த புத்திரராயுமி
ராநின்ற) * பெரியானைக் கணபதியினுடைய - விளங்குகின்ற
அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்--(எ-து.) (க)

(எப்பிரமணியர்வணக்கம்-வேறு.)

கடல்சுவறநெடுமாயக்கிரிவிழ்ச்சுரணுரங்கலங்கச்செம்பொன்..*
மடலவிழ்கற்பகதிழலில்வலாரியும்வந்தரசிருப்பமங்களோங்க.*
விடலரியவிபுதர்சிறைவிடமுனிவர்செய்தவங்கண் மேலுமோங்க,
அடல்கெழுமேலேவியவோராறுமுகனடியிணையசத்தள்ளைவ
ப்பாம்... .. *

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் ஸோஷித்துப் போகவும் - உயர்ந்தவ
ஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ்-சுரப
னமனுடைய மார்பு கலங்கவுந் - தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்
லிறமாகிய இதழ்விரிந்த (புஷ்பங்கள் நிறைந்த) கற்பகவிருகடி
த்தின் நீழலில்வந்து கொலுவிற்றிருக்கவும் - யாதங்கள் விரித்திக்
கவும்- விடயநிங்குதற்கரிய சிறையில நின்னுந் - தேவர்கள் நீங்க
வும்- ரிஷிகள்செய்யுந்தவங்கள் மேன்மேலும் உளரவும்- வெற்றி
மிகுந்தவேலாயுத்ததைப் பிரபோதித்த- ஒப்பந்த சண்முகக்கட

* பெரியானைக்கணபதி- என்பது- திருக்கோவலூர்நிலிருத்
தும் விநாயகருக்குப் பெயராம்.

வுள்ளுடைய உபயதிருவாடிகளை உள்ளத்தின்கண் வைத்துத்தியா
னிப்பாம்—(ஏ-று.) மடலவிழைந்ததனால் புத்திபங்க ளென்பது
வருவிக்கப் பட்டது. *

(ப-ம்.) ஒருகாலத்தில் - சூரபன்மனுக்குத் தோல்வியடைந்
து சீகாழிமிற்சென்று ஒளித்துப் பாமசிவனைப் பூசித்துக்கொ
ண்டிருந்த தேவேந்திரன் மறுபடியும்வந்து அரசெலுத்தவுமெ
ன்பார்—வலாரியும்வந்தாசிருப்பவெனக்கூறினார். (ச)

(திருநத்திதேவர்வணக்கம்-வேறு.)

முத்துசஞ்சிதங்கடையமும்மலக்கங்குல்பாற... ..*,
அத்தியும்பகலுமில்லாவாதித்தனகத்திற்றேறன்ற... ..*,
இத்தியம்புலன்கண்மாயவிற்பவாரிதியில்முழ்க ... ..*,
தத்திபெம்பெருமான்பாதநளினமென்கிரமெல்வைப்பாம்....*

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய சஞ்சிதவினைகள் அழியவும்- மும்ம
லமாகிய இருள்நீங்கவும்- இரவும் பகலுமற்ற ஞானசூரியன் உள
த்திணுதிக்கவும்- பஞ்சேந்திரியங்களும் - அதன்விஷயங்களுங்கெ
டவும்-பாம்பானந்தக்கடலுள் முழுகவும்-எம்பெருமானாகியதிரு
நத்திதேவருடைய பாதாம்புயத்தை - எனது முடியின்கண்வை
த்துவாழ்வாம்—(ஏ-று.) *

(ப-ம்.) பாகிருதியில் தோற்றமாகிய பகலும்- அதன்ஒளிக்
கமாகிய இருளும்- இறந்து சதோதயமாப்பி பிரகாசிக்கின்ற சர்
வசாகதியாகிய பேரறிவென்பார்—அத்தியும் பகலுமில்லா வாதி
த்தனென்றார். சஞ்சிதமாவது, அனந்தபவங்க ளுண்டாவதற்குக்
காரணமாகிய வினைகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாம். மும்மலங்களா
வன, ஆணவம்- மாயை- கன்மமாம். இவற்றுள் - தண்ணிலத்தைப்
பற்றிய தவிடுபோல ஆத்மாவை ஆணவமலம் பற்றியிருக்கும்,
தண்ணிலத்தைப்பற்றிய உமியைப்போல ஆத்மாவை மாயாமலம்
பற்றியிருக்கும், தண்ணிலத்தைப்பற்றிய முனையைப்போல ஆத்
மாஹவக்கன்மமலம் பற்றியிருக்கும். (இ)

(நால்வரவணக்கம்-வேறு.)

அடிபணிவேனுமைசொர்க்கத்தமுதையயின் நின்றுகவியமுதந்
தந்தோன், அடிபணிவேன்பவக்கடலுமுவர்க்கடலுங்கடந்தவாக்
கரசின்செங்கெழ், அடிபணிவேன்பரவைபாற்பரசிவனைத்தூதாடி

வனுப்புவித்தோன்; அடிபணிவேன் திருவாதவூரடிகளே புகழேந்தி யன்பிற்றானே ... .. *

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப், பார்வதியாரு டைய ஸ்தனத்தின் பாலுயிர் - இனிமைநங்கிய செந்தமிழ்ப்பா டலாகிய - அமுதத்தைத் தந்தருளிய திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமி களுடைய - திருவடிகளை வணங்குவேன் - பிறவிக்கடலையும் - உபு டங்கடலையும் - நீர்த் தய அப்பர் ஸ்வாமிகளுடைய சிவந்த நிறம் பொருந்திய - திருவடிகளை வணங்குவேன். — பரவை நாயகியா ரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதராக அனுப்புவித்த - சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் — (எ-று.) தா ன்-சாரியை - ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்து-என் றது-நால்வருக்கும் கூட்டுக. (கூ)

(வசவேசர் - சென்னவசவேசர்வணக்கம்.)

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயக்களை நீங்கத்தெழுவேதத்தோ, பிவமையிலாகமநீதியோங்கவரும்வசவணர் தாருவந்துபோற்றி* அவமறுமாறங்கலிங்கங்கலை முகஞ்சாதாக்கியம்பத்தியத்தஞ்சத்தி இவவகளொருவடிவாயசென்னவசவேசர்பதமிறைஞ்சுவோமே,

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விரித்தியடையவும் - அன் னியசமயமாகிய களைகள்கெடவும் - பிரகாசமுள்ள வேதங்களுட னே - ஒப்பில்லாத வீரசைவாகம ஒழுங்கு ப்ரபலத்தையடைய வும் - அவதாரஞ்செய்து - வசவண்ணொன்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்ட ஸ்வாமிகளது திருவடியைக் களிப்படனே வணங்கிக்கு ற்றமற்றிராநின்ற - சீடம் - படி - நிதம்பம் - கோமுகம் - மேல்வட் டம் - நாளத்தடி - என்னும் - ஆறங்கத்தினையு முடைய லிங்கமூர்தி யுடும் - சாந்தியாதிதலை - சாந்திகலை - வித்யாகலை - ப்ரதிஷ்டாகலை நிவர்த்திகலை - என்னும் - ஐந்துகலைகளும், ஈசானம் - தற்புருஷம் - அகோரம் - வாமதேவம் - சத்தியோஜாதம் - என்னும் - ஐந்து முகங்களும், சிவசாதாக்யம் - அமூர்த்திசாதாக்யம் - மூர்த்திசா தாக்யம் - கத்துருசாதாக்யம் - கர்மசாதாக்யம் - என்னும் - ஐந்து சாதாக்யங்களும், சத்தி - மௌநாங்கம் - அத்தி - தலம் - கந்தம் - கவை - என்னும் - ஆறுபத்திகளும், கரதலகமலமென்னும் - அஸ்த மும், பராசத்தி - ஆதிசத்தி - இச்சாசத்தி - ஞானசத்தி - கிரியாசத்தி - என்னும் - ஐந்துசத்திகளும், ஆதிய இவவக ளெல்லாம் ஏகருபமா யி-வினங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும் அங்கிதத்தையுடைய எம்

அஸ்வாமிகளது உபயசரணங்களை வணங்குவாம் — (எ-று.) எ-
அசை. *

இலிங்கமாவது - இஷ்டலிங்கம் - ப்ராணலிங்கம் - பாவலிங்
கம் - ஆசாரலிங்கம் - குருலிங்கம் - சிவலிங்கம் - சரலிங்கம் - ப்ர
சாதலிங்கம் - மகாலிங்கம்-என்ன வீராகம் சித்தாந்தப்படி ஒன்ப
துவகையாமெனக்கொள்க. *

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன, சிவத்தின் அம்சத்தில்-ஆயி
ரத்தொன்று பராசத்தியும். அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயி
ரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில்-ஆயி
ரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சா சத்தியின் அம்சத்தில்-
ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்நி ஞானசத்தியின் அம்சத்
தில்-ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமாமென்பதுசைவாகம சித்
தாந்தமெனக்காண்க. (எ)

(குகைநமசிவாயர்வணக்கம்- வேறு.)

அன்னமயம் பிராணமய மனோமயம்விஞ்ஞானமானந்த மயத்தி
னுடனெங்கோசமாய, இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானியுளங்கு
கையாமெப்போதுநீங்காமலிசைநீங்கியவாழ்வோன், பன்னரி
யவிரிவுபரஞ்சுமன திகழிவைகள் பகர்வரிதாய்ப்பிரமன் முதற்பண்
ணவர்தம்முளத்தில், உன்னரியவோநமசிவாயகுருராயனுபயசா
னெமதுளத்துமுச்சியினும்வைப்பாம் ... .. *

(இ-ள்.) அன்னமயம்- பிராணமயம் - மனோமயம்- விஞ்ஞா
னமயம்- ஆனந்தமயம்- என்னும் பஞ்சகோசமாகிய அன்பத்து
டனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இருதயத்தை
யே குகையாகக்கொண்டு -அனவரதமும்- நீங்காமல் ஒத்து வா
ழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்- உயர்வும்-சும
மும்-விசேஷமும்- ஆகிய இவைகளில் வேறுசொல்வதற் கில்லா
தவராயும்- பிரமன் முதலிய தேவராலும்-மனத்திற்க்கண் நினைத்
தற்கரியவராயும்-ப்ராணவஸ்வரூபராயும்- (வினாதுகின்ற)குகைந
மசிவாயகுருராயருடைய உபயசரணங்களை எமது அகத்திலுஞ்
சிரத்திலும்வைத்து வாழ்வாம்—(எ-று.) தம்-சாரியை. *

அன்னமயமாவது, தோலும்- இரத்தமும்- தசையும்-நரம்
பும்-எலும்பும்- மூனையும் - ஆகிய ஷ்ட்பாவ விவரமாகத்தோந்

அனென்ற-ல் தாலதேகமாயிருத்தல்- ப்ராணமயமாவது, ப்ராணதி
யாகிப- சமஸ்திவாய ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐ
ந்தங் கூடியிருத்தல். மனோமயமாவது, புத்திநீங்கலாய்- மன
மாதிபாடிய சமஸ்தி அந்தக்கரணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்
மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல். விஞ்ஞானமயமாவது, புத்
திஒன்றுடனே சமோத்திராதி குணேந்திரியம் ஐந்தங் கூடிய
ருத்தல். ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும்- விஞ்ஞான மயமு
ம்- அஞ்ஞானத்தி லமுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல். (அ)

(குருதமசிவாயர்வணக்கம்-வேறு.)

சில நிமிசகுருதமசிவாயர் சாதனராய்த்திகழுமன்பாற், பாலி
னாசனவஸீபாலப்பனுவலவர்மீ துமம்பலவர்மீ துங், கோலமுட
னே செப்பும் குருதமசிவாயர்பதங்குறழ்ந்துபோற்றித், தாலமி
யசுநிலவருசிவசரணரணவனாயுந்தாழ்ந்துவாமே ... .. *

(இ-ள்.) (ஞானமாயி) நல்லொழுக்க மி தந்திருக்கின்ற - கு
ருதமசிவாயர் மையினுக்காட்டிய (சின்முத்திரையைச்) சாத
னமாகக் கொண்டவராப்ப் பிரகாசித்தின்ற அன்பினுலே ஆவ்வா
கிரியர்மீ தும்- சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் கடவுளின்
மீதும்- பாலினுள்ள சுவையைப்போலும் (இனிமைநீங்கிப) தமி
ழ்ப்பாடல்களை - அழகாகச் செய்த- குருதமசி வாயருடைய திரு
வடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து - பூமியின்கண் ணே- ஒளிவிள
க்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கிவாழ்வாம் -
(ப-அ.) ஏ ஏ அசுகன், (க)

(அவையடக்கம்.)

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும்பூசையும்மறையாதிபகரும்வண்ணம்,
இந்தரணியி னசசெய்யும்பூசையும்பாண முதலிசைக்குமைத்து
செதியின் றிச்செய்யும்பூசையலதறிபாநீசிதான்சுழந்திலீகம்....*
அத்தனிக்கூவினப்பூசைக்கிரங்கவினல்யான்பாடவகமுற்றேனே,

(இ-ள்.) பரமசிவஞர் - இப்பூமியினிடத்தில் - பத்தியாயி அ
ங்கத்தைக்கொண்டு செப்த பூசைக்கும்- வேதாகமங்கனிற் கூறி
யிருகதும் விதியின்படி செய்த பூசைக்கும் - சொல்லுகின்றயா
வமுதலாகப் பாம்பு- சிலந்தி- எழும்பு- நண்டு- ஆகிய ஐந்தும்-
பஞ்சகத்தியில்லாமல் செய்தபூசைக்கும் (அனுக்கிரகித்த) தல்லா
மல-மூடத்தன்மையை யுடைய-சண்டாள ஸ்ரியானவன்- சுழந்தி

பெறித்த வில்லம் (தன்மேற்பட அநையு) பூசையாகக் கொண்
டுகிருடை செய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும் அந்
கரிப்பாறொன்று இந்நூல்செய்ய- நான்மனதில் துணிவுகொண்
டேன்—(ஏ-அ.) தான்-இ-சாரிவயகன்-ஏ-அ-வச.

பஞ்சசுத்தியாவன, ஆத்மசுத்தி- பூசுத்தி- திரவியசுத்தி-மத்
திரசுத்தி- இலிங்கசுத்தி- என்பனவாம்.

(நிசிக்ருஅருள்செய்தவரலாறு.)

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேதவ தேசத்தில்- ஒரு பிராமணனுடைய புதல்வி சௌமி
னியென்பவன்- தன்விதானினால்-வெதவிதயின்படி - மற்ருரு
பிராமணனுக்குக் கரியாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப்பட்ட வளா
ய்ப் புருஷனுடனே- இஃதத்தை யனுபவித்தக்கொண்டு இரு
க்கிறநாளில் -அந்தப்புருஷன்- தான்செய்த தீவினையினால் - பல
விபாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக- அந்தச்சௌமினிபானவன்
அதிக துக்கமுடையவளாகிப் பின்னர்- அதிக விரகத்தை யடை
ந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத் தனமாய்ப் பலபு
ருஷனைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் - அன்னியர்களுமாகிய பே
ரியோர்களும்- வாடித்தவர்களுஞ் - சொல்லிய நன்மைகளைக்கே
ளாமல் காமசுகந்தய யனுபவித்துக் கரிப்ப மடைந்தான். அதை
யறிந்ததாய்த் தந்தை முதலானவர்கள்- இவளை வைத்துக்கொண்டி
ருப்பது இனி நமக்குத் தகாதென்று ஊகாவிட்டுத் தூரத்தினி
ட்டார்கள். அப்போது சௌமியானவன்- அதிகதுக்கத்தோடுங்
காட்டிற்போக.—ஒரு வேளாளன்கண்டு- அழைத்துக்கொண்டு
போய்த் தன்விட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து- மாம்
சபுத்தமும்- மத்தியபாணமும் பண்ணிப் பிள்ளை பிப்பெற்றுக்
கொண்டிருக்கிற நாளையில்- ஒருநாள் அந்தவேளாளன் அசுலா
ருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினி யென்பவன்-மாம்சம்மி
ன்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற்புகுந்து கள்ளுண்டமயக்கத்
தினுலே-பசுவின் கன்றைப் பிடித்து-வெள்ளாடென்று நினைத்து
க்கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து விளக்கிற்முன்
னே அரியும்போது- பசுவின் கன்றென்று அறிந்து -சிவசிவா?
கள்ளின் மயக்கத்தினு லல்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்
டுநாழிகைவகையிலும் துக்கத்திருந்து-பின்புமாம்ச அபேகைநு
யினுலே அந்தப் பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்

ணிப் புதித்துத் தோல் - எஃகும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் பு
 லிவந்துகொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண் டிருந்தாள்.
 பொழுதுவிடிந்தவுடனே - புருஷனுடைய வேளாளன்வந்து பசு
 லின்கொண்டு இறந்துபோனதைக்கேள்விப்பட்டுவியசனமுற்றுச்-
 சௌமினியுடன்சேர்ந்து இருக்கிறநாளில்- சௌமினியானவள்-
 வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டுகண்ணும் பார்வை யில்லாமற்
 புலைமகளாய்ப்பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் - மிசுதியாகிய
 பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்
 து-வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக - இப்புலைமகள்
 கருங்காக்கையைப்போல நிறமும்- தேகமுழுதும் புழுநெளிய-
 அதிகரித்த ரணமும்- அதிகமான குஷ்டமும்- புண்வழியில்- அதிக
 நூற்றமும்- சூரமும்- சூலையும்- கூப்பமும்- இன்னும்பலவிதவியா
 திகளுங் கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ் செய்யாமற்
 போனார்கள். இவள்பசிமுதலாகிய நோய்களைத்தாங்கமாட்டாம
 ல்-புலைச்சேரிதோறும் - பிச்சையெடுத்துண்டு - இருக்கும்நாளை
 யில்- தேகமிளைத்துமுப்படைந்து - அதிக துன்பமுற்
 றுப்பசிவருத்தம் மேலிட நடைதளர்ந்து- சிவராத்திரி புண்ணி
 யகாலத்தில்- கோகர்னத்துக்குப்போவார்களுடன்சென்று ஒரு
 வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சைபோடுங்களை
 னக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு- ஒரு சிறுவன்- தன்லகயிற்போட்
 டவில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட - உண்ணத்தகாததாயிரு
 ந்தபடியால் அதைச்சுழற்றிவிடுகான். அவ்வில்வங்காளிக்ஞ்சம்
 பத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது, -
 அன்று இரவுநீங்கிச் சூரியோதய மானபின்பு வருத்தத்தோடும்
 ஒரு புலைமகள்- கையைப் பிடித்துத் தடியை யூன்றிக்கொண்டு
 கால்சோர- அவ்வுறாவிட்டுப் போகும்போது - பாலைநிலத்தில்-
 இருமலினால்- தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தாள். - சிவ
 ராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம் - பசிபி
 னால் துயில் நீங்கியதே- சாகரம்- அப்பொழுது தங்கயிடமில்லா
 மல் பணியில் நனைந்ததே - ஸ்நாதம்- வில்வம் - எண்ணு தெறிந்த
 தாயினுந் தன்மேற்பட்டபடியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத்தி
 ருவுளங்கொண்டு - பரமசிவனாராள்செய்ய - நவரத்தகசிதாலங்
 காரவிமானத்துடன்- பலசிவகணநாதர்கள் - பூமியினிடத்துவந்
 து-இவள் உயினைத் தீய்ப்பருபத்திற் சேர்த்து விமானத்திலேற்றி
 வீத்தியாதார்பாடவும்- அரம்பையராடவும்- கொண்டுபோய்மு
 க்குணவசத்தராய் அஞ்ஞானவிருளித் புக்கவர்பொருந்துதற்கு

அரிதாயுந் - குரியனெனியை - மின்மினிபோலச் செம்புங் கா
ந்நியையுடையதாயும்- வேதவித்தாயும்- அரியயன் பெறுதற்கு
அரிதாயும்- அடைந்தவர் மீளக்கூடாததாயும்- யாவர்க்குஞ் செ
ர்தற்கரிதாயும் விளங்குகின்ற-மொகூத்தின்கண்ணே சுவாமியுந்
தேவியுங்காண விட்டார்கள் என்பதாம். (ம)

(இதுவுமது.)

வாருங்கோள்வையகத்தீர்யான்சீரவாரிதியைவள்ளத்தாலே,பாரு
ங்கோளாந்நிவேலிங்களுநன்றபருந்திப்பாலினுசை, தீருங்கோ
ளென்றொருவன்செப்புதல்பொச்சியேயாகநிட்டைதன்னை, நீரு
ங்கோளரவணியுமண்ணன்மொழிப்படியேயாநிகழ்த்தருமென..*

(இ-ள்.) கங்கையையுந்- தீமையைச் செய்கின்ற சர்ப்பத்தையு
ந்தரித்த பரமசிவனார் - உலகக்கு அணுகிரகித்தபடியே - சிவ
யோக நிஷ்டையை (நிஷ்டாநுபூதி மென்னும் பெயரையுடைய
நூலாக) யாம் தமிழினுச்செய்வது (எதுபோலுமெனில்) உல
கத்தாமோ? வாருங்கள்! நான் பாற்கடலைக் கிண்ணத்தினுலே யளந்
துதருவேன்- பாருங்கள்- நீங்களுந் செவ்வையாக வுண்டி பாலி
னாசையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதை யொ
க்கும்—(எ-து.) தான்-சாரியை-ஏ-ஏ. அசைகள். *

(எனவே.) பூலோகத்தார்- நூலாசையை விட்டொழிந்து-அந்
நூற்பயனாகிய- பரம்மநிஷ்டையை-அடையும்பொருட்டி-உமை
க்குப் பரமசிவனார் அணுகிரகித்ததென்பதுதோ
ன்ற-அண்ணன்மொழிப் படியெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க
நூட்புத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய - இவ்வலகத்
தாமோ வரக்கடவீர்க ளென்பதுதோன்ற - வாருங்கோள் வையக
த்தீரொனவும், ஆத்மகோடிகளுக்கு -பரம்மநிஷ்டையை பெறுத்
துப்போதிக்கின்ற- நாலுவேதங்களி லுண்டாகிய -அஷ்டோத்த
ரசத வுபநிஷத்துகளும் - அவற்றை மேன்மேலுந் தெளிவாகச்
சொல்லுகின்ற பலநூல்களும்- அளவி லென்பது தோன்ற- சீர
வாரிதியையெனவும், அவ்வளவற்றத் எருதிகளாகிய - பாற்கடலை
யறிந்து- அவற்றின் பொருளாகிய - பால்குடித்தற்கு ஆயுளின்
மையால் -வரிசைக் கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்துப் போ
திப்போமென்பது தோன்ற— யான் கிண்ணத்தா ளளந்தீவே
னெனவும், உங்களுடைய அறிவின்கண்ணக்கொண்டு அந்தநிஷ்
்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆருடபதத்தை- விரவில

டைந்து- நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்க ளென்பது தோன்ற-
பாருங்கோள் நிங்களுநன்ற யருந்திப் பாவிஞ்சை திருங்கோளெ
னையும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலாசிரியர் - தாம் நிர்
வாணசுகத்தை- நிஷ்டாநுபூதியென்னும்- பெயரையுடைய தமிழ்
நூலாசை செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான்றோர் முன் பற்றாதவ
னைத் தாழ்ந்து கூறுதல்- முறைமையென்பதுதோன்ற - என்
றொருவன் செப்புதலுபோற் சிவயோக நிஷ்டைதன்னை யாநிகழ்
த்தருமேன எனவுங் கூறினானென்பெற்றும். (யக)

(நூல்வரலாறு.)

அத்தனூர்தமைக்காபிலே ிடத்துமைபாள்வணங்கிமகிழ்ந்தன்பிற்
கேட்ப, உத்தரவா துளர் தன்னி னுலேழாம்படலத்திலுண்மைஞா
ன, முத்திதையுதவுட்ட - னுபூதியையெடுத்தமொழிந்தானத்
தை, இத்தலனிலியான்றயிற் புலவறிவுகொடுபுகலவிசைந்துளே
னல்... ..*
... ..

(இ-ள்.) கபிலாசத்தி வெழுந்தருளி யிருக்கின்றகடவுளைத்-தே
வியானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்தது அன்புடனே (ஆத்மஞான
நிஷ்டையை அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டு மென்று) கேட்ப-அ
க்கடவுள்- வாதுள மென்னும் ஆகமத்தில்- உத்தரபாகத்தில்- இ
ருபத்தெட்டாம் படலத்தில் (தாம்சொல்லியிருக்கின்ற) மெய்ய
றிவாலடைகின்ற- மோகாத்மதத் தருகின்ற- நிஷ்டாநுபூதியை-
யெடுத்த வுபதேசித்தார். அதனை யிப்பூமியின்-நண் - நான் என்
னைய சிற்றறிவைக்கொண்டு (நிஷ்டாநுபூதியென்னும் பெய
ரையுடைய நூலாசை)தமிழினுற்பாடமனமிசைந்தேன்--(என்று)
ஆல் - அகை. (யஉ)

பாயிரம்-முற்றித்து.

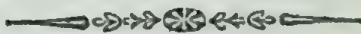
அக நிருவிருத்தம்-யஉ.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

நிஷ்டா லுபுதி.

நூல்.

(அவதாரிகை.)

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டா
சாதனையை அடியேற்குக் கிருபைசெய்ய
வேண்டிமென, அக்கடவுளுக்குச் சொல்லுவோங்
கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடியுபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிகழ்த்
தெனவே, அத்தனுமகிழ்ந்தேநீவினாவிடுதலாருயிர்த்தொகை
கண்மெய்யுணர்வான், முத்தியையமையுங்காரணமாமான்மொய்
குழற்செய்யவாய்ப்புந் தோள், வித்திகிசாவதானமாய்க்கேட்டி-
யென்றிறைவிளம்பிடுமென்றே ... ..*

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத - நித்யராகிய பரமசிவத்தை
(நோக்கிப்) பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று - அடி-
யேனுக்குத் தேவரீர் - பரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை - அநுக்ரகஞ்
செய்த நூன வேண்டிமென்று கேட்க, - சகத்துக் கெல்லாம் பிதா-
வாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் - அதற்கு ஆணந்தத்தைப-
டைந்து - நெருங்கிய கூடந்தலுயுஞ் - சிவந்தவாயையும் - பசுமைபொ-
ருந்திய தோள்களையுங் - கிபானத்தைபுமுடைய உமையவளே? நீ
கேட்டது வலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்மகோடிகள் (பழி-
சேர்முத்திகளைநீக்கி) உண்மையறிவால் மோகூத்தை யடைவத-
ற்குக்காரணமாக இருக்கின்றது, (ஆகையால்) நீசாவதானமாய்
க்கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி - (எ-று.) ஏ-ஏ-
ஆல்-அன்று-ஏ- இவ்வளந்தும் அகைகள். மெய்யுணர்வா லென்-
றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப்பட்டது. *

(ப-ம்.) அண்டசராசரங்களெல்லாந் - தம்மிடத்தில்தோன்றி
த்தோன்றி அழிந்தாலுந் - தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ-
தமுந் தாமாயுந்தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற கடவுளென்பார். -
நித்தனெனவும், மெழுக்குண்டாயில் - மறைப்புண்ட இரத்தினம்
போல் - ஆணவத்தால் மறைப்புண்டுகிடந்த சர்வாத்மாக்களுக்குந்

தனுவாதினைக்கொடுத்தது- அவற்றின்கண்ணே முன்னர்வினைகளை முட்டுவித்துப் பின்னர் ஒருதிருநு சுவானுபவங்களினால் - ஆத்ம ஞானத்தைவினைவித்துப் பாதுகாக்குந்தந்தையென்பார்.— அத் தன்னைவும், பஞ்சகிருத்தி பங்களையுஞ் செங்கின்ற ஒப்பற்றதேவ நாயகனென்பார்.— இறையெனவும், எவ்வண்டங்களும்- அவைக ளுந் உள்ளவுயிர்த்தொகைகளும் - உண்டாவதற்கு விதையாகவும் அகமாகவு மிருக்கின்ற சிந்தித்தி யென்பார்.— வித்தி யெனவுங் கூறினார்.

[டு-ம்.] தேவிபானவர் - லோகநாயகனாப்பார்த்து ஆத்மகோ டிகளின் பொருட்டு - பரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை விஞ்வினதாம்.

(பழிசேர்முத்திகளாவன.) உலகாயுதன், மகளிரிடத்துண் டான போகமே முத்தி யென்பான். புத்தனாகியசவுந்தரநீதி கன், உருவம்- வேதம்-குறிப்பு- பாவனை விஞ்ஞானமென்ற பஞ் சகத்தி கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனாகிய நிகண்டா வாதி, முக்குணங்களுக்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். பரபாகர னன், எங்ங்மையிரிந்த காமி பகன்மங் கெடுகிறதே முத்தி யென்பான். அகச்சமயத்தில்பேதவாதி, ஆணவமலங் கெடுகிறதே முத்தியெ ன்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, எத்தமாயாசரீரமழியாதுநித் தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரதொந்த னைப்பட்டிற் றிற்கிற சீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுதி றத்தமுத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுர ணங்கட்கிடுசி சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான், இதற்கு அஷ்ட டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி, ஆத்மா கெவலத்திற்கிட க்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம் போலக்கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவைபத்துமாம்.— இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள, அவை பலநூலாவதிக. மெய்யு ணர்வால்முத்தியை அடைவதாவது, ஆணவம்-மாயை-காமியம்- ஆகிய மும்மலங்களுந்நீங்கி - ஆத்மா அருளோடுகூடி நிற்பதே யாம். இருவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்-(சிவப்பிரகர சம்.) அரிவையரின்புதுமுத்திகந்தமைந்துமறுமுத்திதிரிகுணமு மடக்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடு முத்திமலம்போமுத்திவிக்கிரகநி த்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுபுயிர்கெடுமுத்திசித்திமுத்திபாடா ணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத் திகெழ்முத்தியிதுமுத்தித்திறத்ததாமே—என்பதனாற்காண்க. (க)

(அ-கை) சிவஞானதேசிகரால் அதுக்கரிக்கப்பட்ட மஹா வாக்யத்தாலன்றி யேனையவற்றால்-முத்திதிடையாதென்று-சுது வான் தொடங்கி - ஓர் மொழியினால் சர்வமொழிந்து - வீட டையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலேசுருதியாகமது உயர்புராணமுமெலா மொழியும், ஒருமொழியாலேசரிதைதற்கிரியாயோக பாவனையெலாமொழியும், ஒருமொழியாலேயண்டபூதங் களொடுங்கிநித்தன்னிலதோன்றும், ஒருமொழிசம்மாவிருத் தலாமதனாலொப்பிலாச்சிவபதமடைவார்.....*

(இ-ள்) (சமீருருவருளால்பெறப்பட்ட) ஒருசொல்லினால்- நான்கு வேதங்களும் - நான்கு உபவேதங்களும் - ஆறங்கங் களும்-முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும்- இருபத்தெட்டி ஆகமங்களும்- ஒன்பது உபாகமங்களும்-சப்தகோடி மஹா மந்திரங் களும்-ஆறு சாஸ்திரங்களும்-பதினெண்புராணங்களும்பதினெ ட்டி உப்புராணங்களும் - இரண்டு இதிகாசங்களும்-என்று சொ ல்லுகின்றவைகளெல்லாம்-ஒழிந்துபோம்-ஒருசொல்லினால்,சரி தையாகிய தொழிலும் - கிரியையாகிய பூசையும் - அஷ்டாங்க யோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம் - ஒருசொல்லினால், அ ண்டங்களும் பிருதுவிமுதலாகியபஞ்சபூதங்களும்ஒழிங்கிப்போ ம். (பின்னர்) தமது ஆத்மஸ்வரூபமான உண்மைநிலைஉதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவற நிறுத்தத் தன்மைபய யுடையதா ம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவையாலும் ஒப்பிட்டிக்கூறப்படா த-சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடைவார்கள்-(ஏ-று.) ஏ-ஏ-ஏ-அசை கள். ஒருமொழி சம்மா விருத்தலா மென்றது, ஒருசொல்லினா ல்-அசைவறநிற்குந் தன்மை யாமெனப் பொருள் கூறினும்-அ னையும். சுருதியென்றமைபால், உபவேதங்களும் - ஆறங்கங் களும்- உபநிஷத்துகளும். ஆகமமென்றதனால், உபாகமங்களும்- சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களும். உயர்புராண மென்றதனால், உப்புராணங்களும்- எல்லாமென்றதனால், இதிகாசங்களும். வரு விக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட-பரமானந்த - சின்மய- சிவா- அனன்னிய விசுத்த- விக்யான - கன- சச்சிதானந்த- ப்ரம்மத்தினிடத்தில்-சம ஸ்தமும் உற்பவித்த க்ரமத்தையும் - லயத்தையும் விதித்தாராக் கின்ற- அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களுக்கும் - மூலகாரண மாயுள்ளதாயும், ஞானசிரியரால் சர்வமும் ஒழிந்துவந்த அதிநீ

வரபக்ருவரது * அத்துவாக்களை-நியதிகளைந்து நியே அது-அதுவே நியென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொருளென்பார்.—ஒருமொழியெனவும், பிருதவி தத்துவமுதல்-தா ததத்துவம் ஈருகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தானல்ல வென்றும், அகர்த்தன் - அபோக்தன் - அபரிச்சின்னன் - அவிகாரன் - அமலன்-அசடன்- அசரீரன்- அசலன்-அனாதிபன்-அலாந்தன்- அனலன்- அவிதாசன்- அத்துவிதன்- அனாமயன்-அருபன்- அசங்கன்-அகண்டன் என்றும்- இன்னும் பலவாருகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொச்சொருபமே தானென்று மறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவேவிட்டுநிற்றலென்பார்.—சும்மாவிருத்தலாமெனவுங்கூறியார்.

(இ-அ.) ஏதமான மஹாவாக்யமே- ப்ரம்மசொருபமென்பார்.—ஒருமொழியென்றானவும், ஒப்பற்ற ப்ரணவஸ்வரூபமாகிய மூலமந்திர மென்பார்.—ஒருமொழியென்றானவும், பேசுதற்கரிய வாசியினும் காட்டுதலே பேரின்ப வுண்மையென்பார்.—ஒருமொழி யென்றானவும், சமான ரகிதமாகிய சிண்முத்தியாயாத் காட்டுகின்றஅர்த்தமென்பார்.—ஒருமொழியென்றானவும்—கூறுவாருமுளர். சிவஞான தேசிகரானவர்-தமதுதிருக்கண் ணெருக்கத்தினால் நிகரற்ற மோனமாய்க்காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென்பார்—ஒருமொழி யென்றானபொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகாரமாவ தென்பார்—சும்மாவிருத்தலாமென்றானபொருமுளர், தேகேந்திரியங்களுடைய - பேதரூபங்களானவிவகார விருத்திகளுக்கும்- அவ்விருத்திகள் ஒழிக்கின கேவலஸ்வரூப சமாதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷியாய்விளங்குதலென்பார்—சும்மாவிருத்தலாமென்றானபொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

[இ-ம்.] ப்ரம்மஸ்வரூபமாகிய ஞானதேசிகராலே அறுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரஃயானம் ப்ரம்ம-அகம்ப்ரம்மாஸி-தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினால் சத்தஸ்வரூபமாயிராநின்ற அறுப

* அத்துவாக்க ளென்பன,மந்திரம்- யக-பதம்-அயக-வரீனம்-ருக-புவனம்- உரையச- தத்துவம்-நயசு - கலை- ரு -ஆம். இவைகட்கு ஷ்டத்தவாக்க ளென்றும் பெயர்.

ததுநான்கு அலக்கியானங்களும்- பாயத்தியை ஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற-சரிதை-கிரியைகளும்- தியானஸ்வரூபமாகிய யோகமும். பூதபௌதிகமாய்ப்பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களு மாகிய இவைகளெல்லாம் தனது வடிவமேயன்றி வேறல்லவெ ன்றறிந்த சித்த விர்த்தியைச் சின்மாத்திரத்தில் ஐக்யம்பண்ணி அ வ்வையமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிராகியானந்தமுந் தானேயென் றறிந்தது நமூனிக் கேவலரூபமாய்விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமாணம் (திருவாசகம்.) புந் துமாய்மரமாய்ப்புனல்காலேயுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிக்காணுமன்னவென்னைபோர் வார்த்தையுட் படுத்துப், பற்றினுப்பதையேன்மனமிகவுருகேன்பரிசிலென்ப ரியாவுடறன்னச், செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன்றிருப் பெருந் துறைமேவியசுவனே-எ-ம்-- (திருமந்திரம்) ஒமென்னு மோங்காரத்துள்ளேயொருமொழி, ஒமென்னுமோங்காரத்து ள்ளேயுளபேதம், ஒமென்னு மோங்காரத்துள்ளேயுருவரு, ஒமெ ன்னுமோங்காரமொண்முத்திசித்தியே-எ-ம்-- (சடவுளந்தாதி.) பா தத்திலேமனம்பற்றுவர்முற்றுவர்பாசமற்றோர், தீதத்திலே நிலைபேராமற்சாதிப்பார்கித் துவித்தை, வா தத்திலேபொருளொண் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி, தீதத்திலேகுருசொல்லாமற்சொன்ன திறையினவே-எ-ம்-- (பஞ்சாக்ஷரப் பகபதிபாசவிளக்கம்) தார ணியவர்க்குநாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த, ஊருணிபோலத்தோ ன்றியொருமொழியாலெனக்குக், கோரணிகாட்டுமாறுசமயத் தின்கோளைநீக்கிப், பூரணசொருபங்காட்டும் புண்ணியன்பொ லன்றாள்போற்றி-எ-ம்-- (நிகழ்காலத்திரங்கல்.) சீராமறையுஞ்சி வாகமமுஞ்செய்தாலும், வோராவணர்வு மொருமொழியாய்த் தவா-எ-ம்-- (தத்துவராயசுவாமிகள்.) சொல்லுமெல்லகண்மு டிந்ததுரிசொன்றுமில்லதா, யெல்லையின்றியவகண்டபரவின்ப மிதென, வல்லவன்புதல்வன்வாழ்வொருமொழியா, மொ ல்லைகண்டுதினையாயெனவுவந்தருளிணன்-எ-ம்-- (ஞானிகள் நில மை) குருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்துகூறாமற்கூறிய வோர்மொழியுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலாமொழித்துக்காண் பான்காட்சியொழிந்துகாணுதுகண்டுகளியாது களித்துவப்பாற், பொருவருநிட்கள்குத்தமேகமெனவிளங்கும்போக்குவரவில்லாத புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையுமிழ்த்திருக்குமவன் ஞானி யினியவற்குப்பிதவிபுமுண்டெனவிளம்பலாமோ-எ-ம்-- (பட்

டணத்துப்பிள்ளையார்.) வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரமே
 லொருவர்க்,கெட்டாதபுஷ்பமிதையாததீர்த்தமினிமுடிந்து,கட்
 டாதலிங்கங்கருதாதனஞ்சங்கருத்தினுள்ளே, முட்டாதபூசைய
 ஸ்ரோகுருதாதன்மொழிந்ததுவே-எ-ம்-(தாயுமானஸ்வாமிகள்.)
 அங்கைகொடுமலர் தூவியங்கமதுபுளகிப்பவன்பிணுலுருகிவிழிநீ
 ராருகவாராதமுத்தியினதாவேசவாகைக்கடற்குண்மூழ்கிச், ச
 லீகரசயம்புவேசம்புவேயெனவுமொழிதமுதமுத்திடவணங்குஞ்
 சன்மார்ச்சுநெறியிலாததுன்மார்க்கனெனையுந்தண்ணருள்கொடு
 த்தாள்வையோ, அங்கமிசுபக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
 டொழுதருகில்வந்திருப்பச், சொல்லரிய நெறியையொருசொ
 ல்லாலுணர்த்தியேசொருபாணுபுதிகாட்டிச்,செங்கமலரிடமேந்
 தல்லாலடிக்குள்வளர்சித்தாந்தமுத்திமுதலே,சிரகிரிவினங்கவருத
 னுணுமூர்த்தியேபென்மயானந்தகுருவே.-எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

சும்மா விருத்தலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கத்தரணு
 புதி.) செம்மான்மகளைத்திருமித்திருடன்,பெம்மான்முருகன்பி
 ரவானிறவான்,சும்மாவிருசொல்லறவென்றலுமே, யம்மாபொ
 ருளொன்றுமறித்திலனே,எ-ம்—(அத்துவிதக்கலிவெண்பா.)மு
 டம்மாயைக்கப்பாலாமுப்பாபூங்கண்மிநீ,சும்மாவிருவென்றுசொ
 ன்னு-னம்மாண, வேறுபொருளில்லையென்றான்-எ-ம் —(ஒழிவி
 விலொடுக்கம்.) சும்மாவிருக்கவைத்தஞத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை,
 ஷிம்மாக்கதறுவதும்வேலைகளும்-தம்மறிவா, ண்டிடிப்பிடித்திரு
 க்குதிட்டைகளுஞானிகள்முன், காட்டும்பரியாசகம்.—(சந்திதி
 முறை.) சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும், அம்
 மாவறித்திலமென்றன்றுரைத்த-எம்மான், அருணகிரிநாதனனு
 பலநாயேற்குக், கருணைபொழிபோருராகாட்டி-எ-ம்—(ஞான
 சுகாதீதவெண்பா.) உன்னுதேயோடாதேயுன்றியொருமந்திர
 சிதைப், பன்னுதேசாத்திரங்கள்பாடாதே-என்னுணை, அப்பா
 லுமொப்புவமையற்றசுகாதீதத்தில், எப்போதுஞ்சும்மாவிரு--
 எ-ம்—(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சும்மாவிருக்கவைத்தான்ஞ
 த்திரத்தைநானியேன், அம்மாபொருளிறெனவடையவிழுங்கி
 னண்டி-எ-ம்—(தாயுமானஸ்வாமிகள்.) நானெனவுநீயெனவுமி
 ருதன்மைநாடாமனிடவேசம்மா, தானமருநிலையிதுவேசத்திய
 ஞ்சத்தியம்.—(அன்றியும்.)சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுரு
 தியெல்லாம்,அம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுக்கேட்டிமறிவின்தியே,

பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால், வெம்
மாயக்காட்டிலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. எ-ம்.—வரும்
மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

ஞானசிரியரால்பக்குவரது அத்துவாக்களைநீக்கி அதுவே
நீபென்று காட்டுவதென்பதற்குப் பிரமாணம் (தாயுமானசுவா
மிகள்) வந்தெனுடல்பொருளாவிழைந்துந்தன்னைவச மெனவே
யத்துவாமார்க்கேநாக்கி, ஐந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதியடுத்த
குணமத்தீயுமலையில்லலை, ஐந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லையா
தொன்றுபற்றினதனிபலபாய்நின்று, பந்தமறும்பளிங்கனையகி
த்துநீயுன்பக்குவங்கண்டறியிக்கும்பான்மையேய்யாம்-என்பத
னாக்காண்க.—முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கடந்துபோய்த்தா
ன்கம்மா விருத்த லென்பதற்குப் பிரமாணம்.—அன்றியும்-ஐந்
துவகையாகின்ற பூதமுதனாத்தமு மடங்கவெளியாக வெளிசெய்
தறிபாணமயறிவாது பிரிவாகவறிவாரீக எறிவாக நின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்தி-என்பதனாக்காண்க.—சிவ
ஞானதேசிகர் தமது திருநோக்கத்தாற் காட்டுவதென்பதற்குப்
பிரமாணம். (சிற்றம்பலநாடிகள்.) மொழியாலுரைக்கிற்குறிக்க
ப்படுமென்றுமதறிவால், ஒழியாநிறைவையுமானந்தவாழ்வை
யுமொண்புகலின், அழியாவிதன்சிற்றம்பலநாடியகமகிழ்த்
துவிழியாலெனக்களித்தான்விழித்தேனின்பமேலிட்டதே-எ-ம்.—
(சசிவன்னபோதம்.) உவமொப்பின்ஞானிவிழிப்படுமுன்னேவி
னைவிட்டுமுத்தியுலகிற், தவமற்றவெய்யவினையெபுரிந்தசசிவன்
னெனய்துகளைப-எ-ம்.—(மஹாவாக்யம்.) இருவிழிகளுக
மிந்துந்தனையறிபாததுபோல, யானறியும்பொருளலதங்களை
யறியாமையினால், கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக்கடவிடையேசுழ
ன்றுகண்கலக்கப்படுமவனைக்கருணைவிழிபதனால், அருவினைகற
நோக்கியாணவமேபோக்கி யகமகமென் றிருந்ததெல்லா மறிவு
கொண்டேநீக்கிப்பருவமறிப்பதந்தாக்கிக்கற்பனைகளியாவும்பா
ழாக்கித்தானாக்கும்பாருருவைப்பணிவாம்-எ-ம்.—(சிவானந்த
மலை.) விடொழியப்பேறில்லையென்றென்றும்வேதங்கள், நாடிய
றையும்பொருளைஞானஞான - நீடுமருட், கண்ணுலகாட்டிங்கரு
ணைப்பிராண்டனைநா, நெண்ணுதேயுண்டிருப்பதென்-எ-ம்.—
(தேவாரம்.) அத்தாவன்னடிமேயனையன்பாலார்த்தாயருணோக்கி
த்தீர்த்தநீராட்டிக்கொண்டாய், எத்தனையுமரியைநீயெளியையா
னையெனயாண்டிகொண்டிரங்கியென்றுகொண்டாய், பித்தனை

ஸ்பேதையேஸ்பேயேனயேஸ்பிநைதத்தனகளத்தனையும்பொறு
த்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பரமேவையோவையோவெம்பெரு
மான் நிருக்கருணையிருத்தவாரே-எ-ம்.- (தத்துவராயசுவாமிகள்)
பிள்ளைதனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா, வுள்ளபொருளெல்
லாமுணர்த்துவிக்கத்- தெள்ளும், விழியைக் கொடுத்தருளி வே
தாத்தந்தன்னை, மொழியப்புகுந்தான்முனி-எ-ம். வரும்மற்றும்
வருவனவற்றற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்ஞஞ் சா
ட்சிதானே பென்பதற்குப் பிரமாணம்- (கைவல்யநவநீதம்.) செ
ய்கையுஞ்செய்விக் கையுமற் நிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரு
ம்புகள்சேட் டிக்குமாபோற், செய்கையுந் செய்விக் கையுமற்றி
ருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெலாந் சேட்டைசெய்யு, மெய்
கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்ஞவிருத்திதானா, மெ
ய்கலந்த சமாதிக்ஞஞ் சாட்சியேநான் வெயில்போலென்றுணாத்
தவனே விபுமாகர்த்தன்-என்பதனாற்காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு - ஸைத்திரியம் - சாமம்-
யஜுர்-கண்டியம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள் - அர்த்தம்-
தனம் - காந்தியம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாக்
ரணம்-நிகண்டி-சந்தோபிசிதம்- நிருத்தம்- சோதிஷமாம். மு
ப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக ளாவன, ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதார
ணயம்- ஸ்வேதாசுவதரம்- கைவல்யம்- காலாச்சனி- கடவல்லி- கா
ந்தியாயனம்- பிரமம்- நாராயணம்- அங்கிஸம்- பரமாங்கிஸம்-
பாற்கரம்- பிரமபிந்து - ஆருணி- அயிர்த்தபிந்து- பருவபஞ்சம்-
பிரமசாபாலம்- தேஜோபிந்து- வார்சியாநியம்- போதாயநியம்
ஆஸ்வலாயநியம்- சாங்கியாயநியம்- வாஸிராயநியம்- செளனகீ
யம்- சிவசங்கற்பம்- சிரவணம்- பாராகம்- கிம்புரோடியம்- மா
ண்டேகம்- முண்டிரம்- மௌண்டிரம்-ஜாபாலோபநிஷத்து-ஆம்.
இருபத்தெட்டாகமங்களாவன, காமிகம்- யோகஜம்- சிந்தியம்
காரணம்- அஜிதம்- தீப்தம்- சூக்டம்- கைஸ்திரம்- அஞ்சுமா
ன்-சுப்பிரபேதகம்- விஜயம்- நிசுவாசம்- ஸ்வாயம்புவம் - அனல்
ம்-வீரம்- இரௌரவம்- மசூடம்- விமலம்- சந்திரஞானம்- பிம்
பம்- புரோந்தேதம்- இலளிதம் - சித்தம் - சத்தானஸர்வோத்தம்-
பாரமேச்சரம்- கீரணம்- பேதம்- வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் - பரம்- சிவ
ம்- சத்தி- கலை- ப்ரகாசம்- பாரதந்திரம்- சிவாங்கியம்- சொற்பி

ரகாசமாம். ஸ்ப்தகோடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைச் சுற்றுவல்ல சான்ட்ரோர்க ளாலும், நூலாந்தரங்களாலும், உணர்க. ஆறு சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம்- வைசேஷிகம்-பாட்டம்-ப்ரபாகரம் - பூர்வமீமாம்சை - உத்தர மீமாம்சையாம். பதினென்புராணங்களாவன, சைவம் - ஸ்காந்தம்- இலங்கம்- கூர்மம்-வாமனம்- வராஹம்- பெளஷிகம்- மச்சியம்- மாரீக்கண்டேயம்- பிரமாண்டம்- இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம், நாரதீயம்-பாகவதம்-காஞ்சுடம்-வைணவம்-இவை நான்கும்விஷ்ணுபுராணமாம் பிரமம்- பதுமம்-இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமவைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம் - ஆக்ஷினேயம் அக்ஷினி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சந்த்ருமாசம்- சாம்பவம்- சிவதர்மம்- செளரவம்- தூருவாசம்- நந்தி-நாரசிங்கம்- நாரதீயம்- பராசரம்- பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாரீசம்- மானவம்- வாசிட்டலைங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்கள் ளாவன, பாரதம் - இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழுக்கால் மெழுகல்- திருவிளக்கிடல்- சுத்தஞுகந்தீபவனத்திற்சென்று தெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் - தேமாலையாதிக்கட்டி நசுன்றிருமேனியி லணிவித்தல்-தேவாரம் -திருவாசகம்-பத்தவிலாசம்-ஆகமம்-புராணம்- ஆகியஇவைபுதலானவைகளைப்பாராயணஞ் செய்தல்- வில்வம் முதலான புஷ்பச் செடிகளைவைத்துப்பாரிபாலணஞ் செய்தல்- விபூதி ருத்திராசுக்ம்-காஷாயம்-இலிங்கம்- பஞ்சாசுக்ம்-என்னும்இப்பஞ்ச முத்திரையிற் ஒருமுத்திரையைபாவதுதரித்தசிவனடியார்களைக்கண்டால்-பரமசிவந்தைவழிபடுதல்போல் வணங்கிவந்தனைவழிபாடுசெய்தல்-சிவாலயம்-விஷ்ணுவாலயம்-ப்ரம்மாலயம்-சாவடி-சத்திரம்-ஆகிய- இவைகளைநூதனமாகச் செய்வித்தல்- ஜீர்ணித்த ஆலயங்களைநூதனமாகக்கட்டுவித்தல்-இன்னதோறுங்கங்கை முதலாகியபுண்ணிய நதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல்- ஆலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்- அடியாளந்துநடத்தல்- நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந்தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

இரிபையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம் - தூபம்-தீபம்-கைவேத்தியம்.ஆகிய-நு-ம்- கோசலம்-கோமயம்-பால்-தயிர்-நெய்-ஆகியநு-ம்-வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்- நாரத்தம்பழம்- நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர்-ஆகிய-நு-ம்-மத்தும்உபகரணமானபூசாதிர

வியங்களைச்சேர்த்து - ஆத்மசுத்தி- பூசுத்தி- திரவியசுத்தி- மந்திர
 சுத்தி- இலிங்கசுத்தி- ஆவிய பஞ்சசுத்தியும்- சுவரபூசையுஞ்செய்து
 சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்ம ஸீடங்க பஞ்சாக்ஷர மந்தி
 ர உச்சாடனத்தால் - ஆவாகன - ஆஸ்தாபன - சந்திரதாபன - சந்தி
 ரோதன-சகளீகரண- பரிமீகரண- அவகுண்டன-தேனு-யோனி
 அமுர்தீகரண- லிங்கமுத்திராம்பரதரிஸ்- என்று திக்பந்த்ரோதி-
 மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறையிலலாமற் செய்து ஆதனமூர்தி
 திபைய மூலத்தினாலும்- அஷ்டபுஷ்பத்தினாலும்- அர்ச்சித்துப்பி
 டத்துவார குருபூசையும்- ஈசானாத்முதலாவரணமும் - அனந்
 தாதி இரண்டாமாவரணமும்- நந்தியாதி மூன்றாமாவரணமும்- இ
 ந்திராதி நான்காமாவரணமும் - வஜ்ராத் ஐந்தாமாவரணமும்-
 அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து- வில்வத்தினால் நூற்றெட்
 டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து - அர்ச்சித்து-
 ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ஓமமுஞ்செய்து
 முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங்குறி
 யாமல் நிஷீகாமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வரபூசை
 யுஞ்செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாகவன, இயமம்-நியமம்- ஆதனம்-ப்ரா
 னாயாமம்- ப்ரத்தியாகாரம்- தாரணை - தியானம்- சமாதி- ஆம்.
 இவற்றுள்- (இயமம்) பத்னுவகைப்பப்டும் அலவயாவ
 ன, அஹிம்ஸை- சத்தியம்- அஸ்மேதயம் - ப்ரம்மசரியம்- தயை-
 ஆர்ஜவம்-ஊமை- திரிதி- மிதாஹாரம் - சவுசம் - ஆம்.
 அஹிம்ஸைபாவது, (யோகார்த்தம்) திரிகரணத்தாலும் அன்
 னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாம லிருத்தல்- (ஞா
 னார்த்தம்) ஆத்மா அதுக்கப்படாதது- திகக்கப்படாதது-நனைக்
 கப்படாதது- உலத்தப்படாதது- எனவறிதல். சத்தியமாவது,
 (யோ-ம்) எதார்த்த கேள்வியினாலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையி
 னாலும்-அறிந்ததைச்சொல்லுதல். (ஞா-ம்) எவற்றையும் சத்திய
 ப்ரம்மமயமாய்ப்பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது- (யோ-ம்) அன்
 னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்று மனத்
 தாலும் நினைபாதிருத்தல். (ஞா-ம்) ஆத்மாவை அனாத்மாவாக உ
 ச்சரியாம லிருத்தல். ப்ரம்மசரியமாவது, (யோ-ம்) ருதுகால
 மன்றி மற்றகாலத்தில் சுபுரியையும் - விரும்பா திருத்தல்.--
 (ஞா-ம்) மனத்தினுல்தன்னை ப்ரம்மசொரூபமாகத் தானே என்
 ணிக்கொள்ளுதல்.-தயையாவது- தன்னைப்போல்பாவரும்மோ
 கூத்தை அடையமனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெண்

உரிமுதல்- சத்துருவகையிலுஞ்சமமாயிருத்தல். கூறமையாவது, சத்துருக்கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்வாறின்ற துகைங்களை மனத்தில் தரிபாமலுங் கலங்காமலு மிருத்தல். திரிதயாவது, (யோ-ம்) வேதவிசாரணையினால் சபுசாரத்திலிருந்துவிடிய பரிதலேசமன்றி வேறில்லை பென்றறிதல். (ஞா-ம்) தானப் பம்மமே மயன்றித் தேகமல்லன் என்னு ந்செயித் தறிதல். மிதாவுராமாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமு மில்லாமல சமமரகப்படுத்தல். சவுசமாவது, (யோ-ம்) காயததை மண்ணினாலும்- சலத்தினாலும் கழுவுதல். இதுபகி ல்சவுசம். (ஞா-ம்) சொரூபத்தைமனனஞ்செய்தல், இது அந்தஸ்சவுசம். (நியமம்) பத்துவகைப்படும். அலையாவது, தபசு-சந்தோஷம்- ஆஸ்திக்யம்-தானம்-ஸஸ்வரூபச-சித்தாந்த கிரவணம்-லஜ்ஜை மதி-செபம்-விரதம் - ஆம். தபசாவது, (யோ-ம்) உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ்ணப்பண்ணுதல். (ஞா-ம்) ஆத்ம விசாரம் பண்ணுதல். சந்தோஷமாவது, (யோ-ம்) அற்பகிரமையினாலாவது- பரவிச்சையினாலாவது- கிடைக்கின்ற புசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திருப்பிபடைதல். (ஞா-ம்) இகத்திலும் - பரத்திலும்-அடையாறின்ற போகங்களில் உபேசகூபண்ணி ஆத்மவினிடத்தில் பிரீதியைவந்திருத்தல்- இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும்பெயர். ஆஸ்திக்யமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தல். தானமாவது, நீதியில் நின்று சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப் பிரம நிஷ்டைகளுக்கருங் கர்யிகளுக்குங் கொடுத்தல். ஸஸ்வரூபசயாவது, திரிமூர்த்திகளையும்வரினத்திரயத்தாரும்- தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடிபுசித்தல் சித்தாந்த சீரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது, லவுகீகத்திலாவது- வைதிகத்திலாவது- பொல்லங்கானகாரியத்தில் வெட்கமடைதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசத்தல் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடிமந்திரங்களை உருவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத் விரதமென்றும்- சிரோவிரதமென்றும்- அத்தியாசிரமவிரதமென்றும்- சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால் அன்னியநா அடத்தல். அன்னியருடைய ஸ்ரீயைப்பிடித்தல். அன்னியருடைய சொத்தைப் பலவத்காரமாக எடுத்தல். ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல்-வாக்கினால் கரோமாகப்பேசுதல்-பொய்சொல்லுதல்-கொள் சொல்லுதல்- உறல். ஆகிய இவைநான்கையும் விட்டிருத்தல்-ம

னக அரிஷ்டவர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் - விபுதி
 னுனிதம்பண்ணுதல். (ஆசனம்) ஒன்பது வகைப்படும். அவை
 யாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம்-வீரம்-கேசரி - பத்தி
 ரம்-முத்தம்-மயூரம்-சுகம்-ஆம். இவற்றுள்-ஸ்வஸ்திகமாவது, து
 னைக்கும்முதுங்காற்கும்நடுவே-இரண்டு உள்வங்காணையும்-செலு
 த்திலுறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில்-இருகா
 ற்பரட்டையும்- மாநவைத்து-அவ்விருகாற் பெருவிரலைக்-கைப்
 பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடைமேலும் - இரண்டு
 உள்வங்காணையும் - மாநித் தோன்ற வைத்தல். வீரமாவது, வலத்
 தொடையில்- இடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து - இறுமாப்புற் நி
 றுத்தல். கேசரியாவது, ஸ்ரீஜத்திள்கீழ்- ஜீவனியிடத்துப் - பரட்
 டைவைத்து-இடமுதுங்கையை-முதுந்தாளில்வைத்து- அங்குலி
 வையவிடுத்தது-நாசியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, ஸ்ரீஜத்திள்கீ
 ழ்- ஜீவனியிடத்து - இருகாற் பரட்டையும்வைத்து - அவ்விரு
 கத்தையும்- இருகையால் இறுகப்பிடித்து- அசையாதிருத்தல்
 முத்தமாவது, இடக்காற்பரட்டால் - ஜீவனியை அழுத்தி- வல
 ட்கால்பாடி- அப்பரட்டின்கீழ் - உந்தவிருத்தல். மயூரமாவது,
 முதுங்கைஇரண்டும் - உந்திப்புறத்தில் அழுந்தப் - புனியிற்சை
 யுன்றிக் - கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமுந்
 திடமும்- எவ்வாறிருக்கின்- எய்துமோ - அவ்வாறிருத்தல்- இவ்
 வொன்பதும் - முக்பாசனமாம் - இவைமுக்பாசன மெனவே-
 இருகுடிகாறுஞ்- ஜீவனியிடத்திற் பொருந்த- இருபுறவடியின்
 மீதிலும்- இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து- மார்புநெறித்துத்-தலைநி
 மிர்ந்திருத்தலாகிய - குக்குடாசனமுதலிய சிலவாசனங்களும்-
 உளவெனக்கொள்க. (பிராணயாமம்) இரண்டுவகைப்படும். அ
 வையாவன, சகர்ப்பம் - அகர்ப்பம் -ஆம். சகர்ப்பமாவ
 து, தியானத்துடன்- மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தி
 யானமில்லாமல்- மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும்-இரே
 சக - பூரக - சும்பகமாயிருக்கும். ரேசகமாவது, மூச்சைவிடுத
 ல். பூரகமாவது, மூச்சைஎற்றுதல். சும்பகமாவது, மூச்சைநி
 றுத்துதல். இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். (பிரத்யாகாரமாவது)
 (யோ-ம்)மனத்தைஇந்திரியவிஷயங்களிற்-செல்லவொட்டாமல்-
 லக்ஷபத்திஸ் திறுத்துதல்- (ஞா-ம்)சர்வம் பிரம்மமயமாப்ப்பார்
 ப்பதெனப்- பிரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல்- வேதத்திற்சொல்
 லிய- நித்தியநைமித்திய - காமியகர்மங்களை பிரமாராதன
 மென்று செப்புதல் - தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தன்

ளிச்- சித் ஆத்மாவேதானென்று - நினைத்திருத்தல். (தாரணபா
வது) (யோ-ம்) தேகாகாசத்த - வெளிஆகாசமாகவும் - தே
கவாயுவை-வெளிவாயுவாகவும்-தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும்-
தேகநீரை- வெளிநீராகவும், தேகமண்ணை - வெளிமண்ணாகவும்,
நினைத்திருத்தலும். பாதிமுதல் முழங்கால்வரையில்-பிருதுவிபா
கம் பிரமணாகவும், முழங்கால்முதல் தொப்புள்வரையில்-சுலபாக
ம் விஷ்ணுவாகவும் - நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்ஷிணிபாகம்
ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம்-ஈஸ்வ
ரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில்-ஆகாசபாகம்- சதாசிவமாக
வும், நினைத்திருத்தலும்.-மனத்திற்குச்சந்திரன்- காத்திருத்திரு
தோருக்குவிஷ்ணு- புயத்திற்கு ஹரி-வாக்ருக்கு அக்ஷிணி- சூர
த்திற்கு மிருத்யு-உபஸ்தத்துக்குப் பிரஜாபதி-தொக்குக்கு வ
யு-கண்ணுக்குச் சூரியன்- நாவுக்கு வருணன்- மூக்குக்குப் பூமி
தேவி- புருஷனுக்கு அந்தரியாமி- அநிஷ்டான தேவஸ்தயென்
றுபுத்தியில் தரித்தலும்ஆம்.- (ஞா-ம்) தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய
பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில்ஒடுக்கி-மஹாபூதங்களைமாயை
யில் ஒடுக்கி-மாயையை ஆத்மொருபத்திலொடுக்கித்-தான்சி
ன்மாத்திரனென்று மனதில் தரிப்பதும், நான்தேகாதிகளு
மன்று. அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று. நான் சின்மாத்தி
ரென்று ஒடுங்கிநிற்பதும், பரமதாரணபாம்.-தியானமாவ
து, (யோ-ம்) மனதைமூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும்பொ
ருந்தாமற் செலுத்தல்.- (ஞா-ம்) தேவாதீதமாயும் நிருக்ஞா
பமாயும்- இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்ப
துபரமதியானமாம்.- இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாஷாந்பர
மசிவனெனப்படும்.

(சமாதி யாவது) (யோ-ம்) ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐ
க்யஅபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம்.- (ஞா-ம்) நான்சாக்ஷி
ஸ்வரூபஞ்சையினாலே நான் தேகாதிகளல்லன். நான்பரமசிவ
னென்ற புத்தியும் பிரமாண்டபிண்டாண்டங்களை ஸ்தூலபஞ்சபூ
தங்களி லொடுக்கி அந்தப்பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களில் ஒ
டுக்கி அச்சத்தாதியாகிய தன்மாத்திராகளை மாயையிலொடுக்கி
அம்மாயையைப்பிரத்தியே காத்தமாலொடுக்கி-அவ்வாத்மாவா
கிய நானேபிரமம் - நான்சமுசாரியல்லன். என்னைவிட வேறே
யில்லைபென்று அறிவதும் பரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை
மூன்று வர்ன்னங்களாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும்
இருக்கு-தைத்திரிய- சாமரூபங்களாக பாவித்து நாதத்தை அ

தர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்முன்று வர்னங்களையும்-பிர
ம்மா-யிஷ்டினு - ருத்திரர்களாகப்பாவித்து - அந்த வர்னத்தினு
டைய நா தத்தைத காரணஸ்வரராகப்பாவித்து- அம்முன்று
வர்னங்களையும் முன்று அக்கினியாகவும் - மூன்று லோகமாக
வும்- மூன்று அக்ஸ் வதபாகவும் - மூன்று ஸ்தானங் களாகவும்-
மூன்று நவரங்களாகவும்- மூன்றுகாலங் களாகவும்- பாவித்து அ
தாரத்தை- உகாரத்தல்லாழ்க்கி- உகாரத்தை-மகாரத்திலொழிக்கி
மகாரத்தை-ந தத்தல்லாழ்க்கி- ந தத்தை- மாயையிலொழிக்கி-
மாயையை- ஜீவனிலொழிக்கி ஜீவனே- ஈஸ்வரன்- அவனே நா
னென்று பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். (உ)

(அ-னக.) ஆப்தரா லடையும் - மஹா வாஃயமாகிய - ஆத்
மஞானத்தாலன்றிச் - சரிதையாதி தொழிலினால் - முத்திகிடை
யாவதனல.

(வேறு.)

சரிதையின் தொழிலினாலஞ்சற்கிரியையினும்போகம்.....*
புரிதருமுயற்சியாணும்பொருந தொணுதென்பர்மேலோர்*
உரியதெசகனுநாக் குமொருமொழியுண்மையாலே.....*
அரிடமெய்ஞ்ஞானவீடிங்கடைவதுதிண்ணமாமே.....*

(இ-ள்.) அருமைபாகிய- உண்மைஞானத்திற்குரிய -சீவன்மு
த்தியைச் சரிதத்தொழிலினாலும்-நல்லகிரியையினாலும்- அஃ
பாங்குபோதஞ் செய்தலாகிய- முயற்சியினாலும் அடையக்கூடா
தென்று - மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள் (மற்றை
யாதினால் அடையலாமெனின்)உரிமைபாகியஞானசிரியர் அது
த்தொடிக் கின்ற உண்மை பொருந்திய ஒரு மஹாவாஃபத்தினால்
அடைவதுநிச்சயமாம் எ-று.—இன்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[ப-ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார்—சற்கிரியையென்றார்,
சச்சிதானந்தமாகிய-பாமசிகத்தினுடைய - அருளுக்குச் சதந்
தரப்பட்டவொன்றும், மாணக்கனது - உடல்பொருளாவி யெ
ன்னு - மூன்றிற்கும்-அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள்-சநந
மரண அவஸ்தையிலுழலாமல்-நிலைபெற்ற நற்கதியைப்பெற்று
க்கொள்ள-நானேதேடிஞானபோதகஞ் செய்யுங்கருணைக் குரிய
வொன்றும், சன் சொரூபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின்கண்- த
னது லீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற- உயிர்த்தொகைகளில்-

இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ்-சுதூர்த்தா சத்தினிபாதத்தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத்தன்மயமாகச் செய்யும் - அருளிற்றைவடிவமென்றுங் கூறுவார்-- உரியதேசிக னென்றார்.

[௭-ம்] ஆத்மஞானத்தின்று ஏனையவற்றால் சநந மரணம் ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதி தொழிலாத் பயனின்று- ஞான மொன்றினாலேயே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம். (பிரமநீதை) சரிதையாதியொருமூன்றுஞ் சவுபானங்கள்பயனில்லை, அரியும்பிரமஞ் சாலுமறிதற்கரி பதாரணங்கள், உகாயுயில்லைமுடிவறியாவொன்றாய்நின்றதனிஞானப், பொருளையிருளும்வெளியுயிலாப்போதமருவிக்களியெனஞான்-எ-ம்- (சிவஞானதீபம்.) சாத்திரம்புத்தகம்பூசைசமயமதந்தருக்கந் தந்திரமந்திரயோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரியபாவையெண் சித்திகளேமுதலா மெப்பயனுமுத்திவிலக்கெனவொருசொல்லதனூல், தீர்த்தவன்மெய்த்தேசிகனாமவனருளாலகலாச் சித்தமலமறுத்துலகிற்றீமைநன்மைசெயினும், வாய்த்தகதிரவன்செயலபோ விசைந்திசைசயாதொழுகும் வண்மைமயமோமெய்ஞ்ஞானவுண்மைநிலையினமோ-எ-ம்- (ப்ரபுலிங்கலீலை.) உகாசெயிற்பிரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது, சரியையநற்கிரியையயோகந்தாமொருமூன்றுஞான, மருவுதற்கேதுவென்றேமறைபுகன்றுகாக்குமிந்தக், கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே. எ-ம்- (திருமந்திரம்.) ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை, ஞானத்தின்மிக்க சமயமு நன்று, ஞானத்தின்மிக்கவைவரன்முத்திநல்காவால், ஞானத்தின்மிக்கார்தரரின்மிக்காமோ-எ-ம்-(தாயுமானசுவாமிகள்.) பத்திநெறிநிலைநின்றநவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்தும் பரவையிடைமூழ்கியுநதிகளிடமூழ்கியும்பசிதாகமின்றியெழுநா, மத்தியிடைநின்றமுதிர் சருகுபுனல்வாயுயினை வன்பசிதனக்கடைத்து மெளனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூலப்பிராணனோடங்கியைச்சோமவட்டத்தடைத்துஞ் சொல்லரியவமுதுண்டுமற்பவுடல்கற்பங்கடோறுநிலைநிற்கவன்று, சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகுமோசித்தாந்தமுத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணமூர்த்தியேசன்மயானந்தஞருவே. எ-ம்- (ஒழிபிலொயிக்கம்.) சரிதையகிரியைகளைச்சற்றாக்கிச்சாகாக், கருமயோகத்தைக்கழற்ற-வரிதவர்க்குத், தோன்றியதுபொய்யாகக்காண்கையிலேதோன்றாத, ஐன்றியபோதங்கழலுமோ-எ-ம்-(சசிவன்னபோதம்.) ஐயநிலநித்தவையடங்கி

னர்களேனும், மெய்யறிவிலாதவர்கள்விடதுபெறா-எ-ம்-வரும்மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

ஆசிரியர்-உடல்-பொரு-ளாவி-முன்றிற்கும் உரியவொன்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) அன்றையென்றனையுமுடனுமுடனையெல்லாமுங், குன்றையனையா யென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிசையோ, வின்றோரிடைபூ மெனக்குண்டோவெண்டோண்டுக்தனெம்மானே, தன்றேசெய்வாய்பிழை செய்வாய்நானேயிதற்குநாயகமே-என்பதனற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆர்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வொன்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்) வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ வேண்டமுழுதுத்தருவாய்நீ, வேண்டியயன்மாந்தரிபோய்நீ வேண்டியெண்ணப்பண்கொண்டாய், வேண்டிநீபாதருள்செய்தாயானுமதுவேவேண்டினல்லால், வேண்டிப்பரிசொன்றுண்டென்னிலதுவுமுன்றன்விருப்பன்றே-என்பதனற்காண்க.

(அ-நக.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானதுலுசர்வினாலும் முத்தியின்றெனல்.

குட்டறத்துறந்தே யுயிர் பொருட்சார்பைக் கருதிடும்வாசனையனைத்தும், ஒட்டறவிவித்துஞானநூலைத்து மோர்ந்திடினென்பயனுதவும், எட்டிதற்கரியசற்றருவருளாலியம்புமோர்மொழியினைப்பெற்றே, திட்டைசாதித்தேசகலகேவலங்கணிங்கிடிற்பிறப்பிறப்பறுமே.....*

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் - உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனை எல்லாவற்றையும் பற்றற விட்டாலும்- ஞானசாஸ்திரங்களை ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும்- என்ன பிரயோசனைத்தைத்தரும்— (ஆதலின்) அவாங் மனோகோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய் வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் -அறுக்கிரகிக்கத்தக்க- ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா சாதனஞ்செய்து தோற்றவொடுக்கங்களாகிய * சகலகேவலங்களி

* சகலகேவலமாவன, குடிவாயில் நின்றுநிங்கிப் பராசத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவைமறத்தலும், தூஷ்டநீம் பூதனான தன்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க.— ஆணவமாயையின் றாயமாகும் நினைத்தலும்மறைத்தலுமெனக் கூறுவாருமுளர்.

த்தின்னும் நீங்கினால் சநநமரண மொழித்து (முத்தியைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.)—எ-து.) ஏ-ஏ-ஏ-ஏ- இந்நான்கும் அசைகள். பிறப்பிறப்பறுமென்றதனால்-முத்திவருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை- அனாத்மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப் புறம்பாயிராநின்ற பெண்டூர் முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய கெடுத்திரதன தானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய-அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்றசாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின அவன் அந்தச் சரீராந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாப்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிவின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அப்பமும் பெறமாட்டான் என்பார்—கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதியிவாசனையனைத்து மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்ந்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமைபால் வாயடங்கிற்றென்று அநாதேய விரித்துத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற பலஆத்மஞானசாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக்கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் நுட்பங்களை யுத்தியாலும் பரமானங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்பந்தாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனதுவடிவமான அருட்கண்ணசோதி லீலைமயப் போதிக்கப்பெற்று அவரதுதிருக்கண்ணோக்கத்தினால் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய்நின்ற பிரமசாதனஞ் செய்து சுவானுபுதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடாதென்பார்—ஞானநூலைத் துமோர்ந்திடி மென்பய னுதவுமென்றும், காயத்தினால் வணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரஞ் செய்ந்தும், மனத்தினால் தியானித்தும் அறிதல் கூடாமையான ஞானசிரியரது திருவருளெனவும், எப்பொழுதும் உளத்தின்கண்டெக்துநெக்கேங்கிக் கரக்கம்பஞ் சிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரியத் தேம்பிமெட்சோர்ந்து அவசப்பட்டிருக்குங் காலத்தில் உதயமாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய மௌனகுருவினது அருட்பார்வை யென்னுஞ் சுவானுபுதி ப்ரத்தியக்ஷ மெனவுங் கூறுவார்—எட்டுத்தனிய,

சமீபகாலமாக நெல்லை, இந்தன்மைப்பட்ட சுவாமிநாதர் சர்க்கார்
தகராறுகள் உண்டாகித்தக்க ஞானசிரியரிடத்திற் சமீபகாலம் ஆடு
தது அவர் மனம் களிகூராததற்கு ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுக்
ருளுவ வாகையினுந்து சதாநிஷ்டை செய்வதற்குக் காலையில்
சுவாமிநாதரின் அருடயாழ்வார் சமீபகாலம் எண்ணத்தையும்
அவ்வாறிய ரிடத்திற் தீர்த்தலையும் பொருட்டு விண்ணப்பம்
பண்ணிக்கொண்டு அவை நீங்கியபின்னர் சீவஸ்வர சகதீபே
தமாயே நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத்தன்னை எதிரிட்டறியுத
யமாயிற்று கிஞ்சித் அறிவான றுருப்பையும் விட்டுத் ததாகாரமா
யிற்றிவருவதெனவே தீர்த்தலையும் தமைய முத்தி தடவதமா
கவிளங்கு. மென்பார்— நினைவாகத்திற் சகலகேவலங்க ணீங்கி
யிற் பிறப்பிப்பவா மென்றங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அறக்கிரகிக்கின்றநிலையின்வழி
நின்று சாதனஞ் செய்கின்ற அனுபவிக்கே யன்றி ஏனையோர்
சகு முத்தியின்றென்பதாம்.

அறவடைந்ததனால்முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாணம். (பட்
டணத்தாப்பிள்ளையார்.) காடேதிரிந்தென்ன காற்றே புகித்தென்
ன கந்தைகற்றி, யோடேயெடுத்தென்ன வள்ளல்பிலாதவனாங்
குவிண்ணார், நாடேயிடமருதிசர் க்குமெய்யன்பர் நாரியார்பா
ல, விடேயிருப்பினுமெஞ்ஞான விட்டின்பமேவுவோ. (அன்றி
யும்) மார்த்தானவந்தையுமாயாபுரியின் மயக்கத்தை, நீத்தார்
தமக்கொருநினைவென்கோ நித்தனன்புகொண்டு, மேல்த்தாற்
குளித்தப் பசுத்தாற்புகித்து விழிதுயின்றி, பார்த்தா லுலகத்தி
வர்போலிருப்பார்பற்றற்றவோ. எனவருதலாற் காண்க.

ஞானதுணர்வினால் முத்தியின்றென்பதற்குப்பிரமாண
ம். (திருவாசகம்.) தூ லுணர்வுணரா துண்ணியோன்காண்க-எ-ம்.
(தாயுமானவராயிகள்.) கற்றதுங்கேட்டதந்தானேயேதுக்காக
க்கடபடமென்றுருட்டுத்தேகாகல்லா லெம்மான், குற்றமறக்கை
காட்டுங்கருத்தைக்கண்டி குணங்குறியற் றின்பநினை கூடவன்
றோ. (அன்றியும்) சின்னஞ் சிறியார்கள் செய்த மணற்சோற்றை
யொக்கும், மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே-எ-ம்- (அரு
ணசிரியந்தாதி.) கற்றதஞ்ஞெல்லவிண்ண கட்டறுமோ நல்லகுலம்
பெற்றதஞ்ஞெல்லமோபிறவிநோய்-உற்றகடல், நஞ்சுகந்துகொ
ண்டருணைநாதரடித்தாமனாயை, நெஞ்சுகந்துகொள்ளாதெறி.
எ-ம்-வரும்- மந்தும் வருவனவற்றிற்காண்க.

சுதாநிஷ்டையாலேயே முத்தி அடையலா மென்பதற்குப் பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) கேட்டலுடன் சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால், வாட்டமறவுற்பவதோய்மாறுமோ-நாட்டமுற்று, மெய்யானநிட்டையினைமேலினர்கட்கன்றோதான், பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம். எ-ம்- (சிவபோகசாரம்.) தண்ணையிழுந்திடத்தேதானேசுகவடிவா, மின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோலுட்- பின்னமற, நின்றநிலைதானுத்தெரியாதேதிற்வரிகட், கன்றோபிறப்பறுக்கலாம். எ-ம்-வரும்- மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க.

அறவினாற்புகழும்- ஞானமொன்றினால் முத்தியு மென்பதற்குப்பிரமாணம். (உபநிடதம்.) தோற்றுமுபரதிவைராக்கிய ஞானமுன்றிவைகடொழிப்பட்டாரு, ளேற்றுமுபரதியுடையா ர்பிரமாதிபதமடைவரிகலோகத்திற், போற்றும்வைராக்கியருக் குமப்பதமுண்டாஞானம்பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனி முத்திசாராந்தத்தெனவுரைப்பார்த்தகமையோரோ- என்பதனற்காண்க. (ச)

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவசோதனையினாலும், முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப்பலகலைபயின்றுமேவுதற்பயன்களையறிந்துந்:~ தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துத் தன்னிலையறிவதற்கரிதாம். சுத்தமெய்ஞ்ஞானதேசிகண்மகிழ்ந்துசொல்லாமற்சொல்லுமோர்மொழியாம், முத்தினைமோன நிலையினாலன்றி முத்தியினிலகி டையாதே.....~

(இ-ள்.) (ஒருவன்) ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வாசித் தாலும்- அந்நூல்களி லுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந் தாலுங் குற்றமறத் தத்துவங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிந்தாலு ம்தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும். (ஆத லால்) பரிசுத்தமான உண்மை பொருத்திய ஞானசிரியர் உள் ளுக்களிப்புடன் சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹா வாக்கியமாகிய- சின்முத்திரையினாலாகும் மவுனநிலையினாலன் றிமற்றொன்றினாலும் மோகநிலைகிடையாது.-எ-று.) ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார்- பல கலையென்றார். பரமசிவனருடைய பராசத்தி அருளிணலே குடி-

வாயில் நாதமும், நாதத்தில்வித்துவம், 'வித்துவில்சாதாச்யமுஞ்
சாதாச்யாதில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்தவித்துவத்
யுத்தோன்றும். இவ்வைத்தினுள் வித்துவிலே நாலுவாக்கும்,
ஐம்பத்தோரகூடமும், எண்பத்தொருபதமும், இருநூற்றிருப
திநூறாங்கு புவனமும், சப்தகோடிமஹாமந்திரமும், சகலசா
ஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலா பிரளயா கலருக்குத் தனுகரணபு
வனபோகங்களும், சுரிசயவிரியை போகங்களில் திண்ணோர்க்
ருள் சாலோக சாம்பிய சாஸுப்பிய மென்னும் பதமுத்திகளு
ம், பஞ்சகலிகளுத்தோன்றும் - இவை சுத்தமாயையின் தோற்
றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றபு
காலமும், நியதியும், கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையுத், வி
த்தையில் இராகமுந் தோன்றும். உருத்திரதேவனருளினாலே
முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும். முக்குண
பினுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியக்கதம், இந்த அவ்வியக்கத்
திலே சித்தமும், புத்தியுத்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரத்தோ
ன்றும். அதுதான் யான் எனதென்று விகற்பித்துவரும். அது
தான் அகந்தைக்குவித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்கார மெண்
றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பெளதாதிகாங்கார மென்றும்
மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்தவகுணத்தி
னுடைய மனமும், புத்தியும், சுரோத்திராதிக னேந்துந் தோண்
றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதிக
னேந்துந் தோன்றும். பெளதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்
தினுடைய தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிக னேந்துந் தோன்று
ம். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசுத்திலேவாயுவும் - ரூபத்திலே
தேயுவும் - இரத்தத்திலே - அப்புவும் - கந்தத்திலே - பிருதுவியுந்
தோன்றும். ஒங்குங்காலத்துத்தோன்றினவடைவே ஒங்கும்.
உள்ளிலுக்கருவிகள் முப்பத்தாறு - புறநிலுக்கருவிகள் அறுபது -
ஆகதத்துவம் தொண்ணூற்றாறுமாயி ய தேகத்துடனே கூடி
நின்று ஆத்மாபுசிக்கும். அவசரத்தி லுணர்த்துமுறைமை எங்ங
னமெனில் கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள் - தத்துவம்-ருத்
ம்-மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம்-ருக்-ம்- ஆம். இனிச் சுத்தா
வஸ்தை என்பது-பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூலதேகமில்தென்பது
ம் இந்நிரியனைத் தரிசிக்கில் பூதங்க ளிலவென்பதும் - அந்தக்க
கணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்நிரியங்க ளிலவென்பதும்-கலாதிகளை

த்தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்க ளிலவென்பதும் - சத்ததத்துவங்க
 னோத்தரிசிக்கில் கலாநிக ளிலவென்பதும் - அருளோத்தரிசிக்கில் சு
 த்ததத்துவங்களிலவென்பதுமாம். இதற்குப் பசுரணங்கள் சிவ
 கரணங்களாயிருத்தலே நின்மலசாக் கிரமெனவும், கண்டு-கேட்டு
 -உண்டு-உயிர்த்து- உற்றுப் பொருந்துவன வெல்லாம் மனநிற்
 கோசரியாம விருத்தலே நின்மல சொப்பன மெனவும், இந்
 தப்பேறு பெற்றோமென்னும் நிராசையால் பரிணாமத்தை அ
 ஸுதலே நின்மல சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து
 சம்பூரணநுகை அஸுதலே நின்மலதுரியமெனவும், நீரிலேமு
 முகிவிட்டவனைப்போலிருத்தலே நின்மல துரியா தீதமெனவுந், த
 த்துவருபம் - தத்துவநரிசனம் - தத்துவசுத்தி- ஆத்மருபம்- ஆ
 த்மநரிசனம்- ஆத்மசுத்தி- சிவருபம்சிவநரிசனம் - சிவபோகம்
 சிவபோகம் என்னுந் தசகாரியங்க ளெனவுந் கூறாநின்றசைவா
 கம சித்தாந்த முறைப்படியே- ஒருவன்பகிர்முகத்தில் அந்நிபுட்
 பமாக உணரப்பெற்றவுஞ் சிவஞான சேகிரால் அந்நீர்முகத்
 திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின்வழித்தாய்நின்று ஆணவாதி
 மலங்களில் நின்றும்நீங்கி ஆன்மா அருளோடுந் கலந்து நித்கின்
 ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறானாயின் சிவஸ்ருபமான தன்
 னு உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணரமாட்டானெனவும்—அத்
 தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியி னிடத்தில் சூரியனிற் சூடுபோல
 அபின்னசுத்தி ஒன்றுண்டு அந்தச்சுத்தி அவ்வதிதப் பிரமத்தி னி
 டத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச்சுத்தப்பிரமமென்றும்
 சூரியனது கிரண மெவ்வுமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பொழுது அச்
 சூரியன் அதிலடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சுத்தி விசிரிப்பித்து
 ச்சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பகாவியா
 பசுத்துக்குள் ளிருந்தபடியால் அதற்குப்பரப்பிரம மென்றும்
 பெயராம். அந்தச் சத்தயினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நீர்ச்ச
 லம்போல- அவிசுருத சத்துவமாகிய ஆனந்தருபசத்தியும் சல
 னம்போல இரஜஸாகிய சத்ருபசத்தியும், மக்னம்போலத்தமசா
 கிய சத்ருபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திகளுடன் கூ
 டிய பாப்பிரமத்துக்குப்பர மா ன ந் த ன் - ப ரி பூ ர ண ன் -
 பரன் என்றும் பெயராம். இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதான
 ந்தப்ரம்மத்தி னிடத்தில் கானற் சலத்தைப்போல மூலப்பிரகி

ருத்நியன் ஒரு சத்தி உண்டாயிற்று. அந்த மூலப்பிரகிருதி அந்தமான சலத்தினது நிர்ச்சலம் - சலனம் - மக்னம் போல - விகிர்ச்சித்துவ - ரஜஸ் - தமஸென்னும் - மூன்று குணங்களுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் - சத்துவ குணத்திற்கு மாயைபென்றும், சர்வவிரு வுபாதிபென்றும், ஈஸ்வரன் காரண சரீரமென்றும், பெயர். அந்தமாயைபிவிடத்தில் - நிர்மல சலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் - அதற்கு ஈஸ்வரனான ஈஸ்வரனென்று பெயர். அந்தச் சத்துவகுணமாயைபிவிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் - ரஜசுப் பிரதானமாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசுப் பிரதானமாகும்போது - ருத்நிரென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இரமோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், சீவகாரணசரீரங்களென்றும், பெயர். அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும். அவைகட்குக்கிஞ்சிக்குறொன்றும், சிதாபாச ஜீவனென்றும், பெயர். இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது தத்துவஞானிகளென்றும், ரஜசில் ரஜசுப் பிரதானமாகும்போது காமக்குறோத கர்ம்மநிஷ்டர்க ளென்றும், ரஜசில் தமசுப் பிரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களை புடையவர்க ளென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விசேஷபமென இரணிசத்திகள் தோன்றின, அவ்விரண்டில் விசேஷபசத்தியினிடத்தில் சத்ததன் மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசுதன் மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன் மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன் மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன் மாத்திரையான பிருதுவியுந் தோன்றின, இச்சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினு லுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டி முற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய (௨௦) ம் - இலிங்கசரீரமாம். அஃதெவ்வனமெனில்.

(பின்னாண்ட பிரமாண்டத்திற் சொல்லியபூதபஞ்சகரணம்.)

— ௧௦௦௦ —

சத்ததன் மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி (ஐ)மாத்தா-
ஞாநா- அநில, பரிசுதன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- சமஷ்டி (ஐ)
மாத்தா கூடினது- சமானவாயு, ரூபதன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸ
ம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது - சுரோத்தோந்திரியம், ரசதன்
மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- சத்
சவிஷ்யம், கந்ததன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்
தா கூடினது- வாக்கிந்திரியம். *

பரிசுதன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- சமஷ்டி (ஐ) மாத்தா- விபா
னவாயு- அநில, சத்ததன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-
(ஐ) மாத்தா கூடினது- மனம், ரூபதன்மாத்தா- சாத்வீக அம்
ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- தொக்கிந்திரியம், ரசத
ன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா- கூடினது
பரிசுவிஷ்யம், கந்ததன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ)
மாத்தா கூடினது- பாணீந்திரியம். *

ரூபதன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா- தே
தோந்திரியம்- அநில, சத்ததன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- சம
ஷ்டி (ஐ) மாத்தா- கூடினது- புத்தி, பரிசுதன்மாத்தா- ரஜோ- அ
ம்ஸம்- சமஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது - உதானவாயு, ரசதன்
மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- ரூ
பவிஷ்யம், கந்ததன்மாத்தா- ரஜோ- அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மா
த்தா கூடினது- பாதேந்திரியம். *

ரசதன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா ரச
விஷ்யம்- அநில, சத்ததன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-
(ஐ) மாத்தா கூடினது- சித்தம், பரிசுதன்மாத்தா- ரஜோ- அம்ஸ
ம்- சமஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- அபானவாயு, ரூபதன்மாத்
தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- ஜீக் விந்
திரியம், கந்ததன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்
தா கூடினது- குப்யேந்திரியம். *

கந்ததன்மாத்தா- ரஜோ அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா- சூதே
ந்திரியம்- அநில, சத்ததன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- சமஷ்டி-
(ஐ) மாத்தா கூடினது- ஆங்காரம், பரிசுதன்மாத்தா- ரஜோ அ
ம்ஸம்- சமஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- பிராணவாயு, ரூபதன்மாத்
தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மாத்தா கூடினது- கிராணே
ந்திரியம், ரசதன்மாத்தா- சாத்வீக அம்ஸம்- வியஷ்டி (ஐ) மா
த்தா கூடினது- கந்தவிஷ்யம் ஆம். *

இதற்குரிய எதிர்விஷயங்களைந்தும் நீங்கலாக மற்ற விருப
 துஞ் சூக்ஷ்ம சரீர கற்பனையாம். இதன்கிரியை எங்ஙனமெனில்,
 ஞானா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்தி ரோத்திரியத்தை
 ப்பற்றி சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் - வாக்கு வசனித்தலும்,
 மனம் விபானவாயுவுடனேசேர்ந்துதொக்கேந்திரியத்தைப்பற்
 திப்பரிசவிஷயத்தைக்கிரகித்தால்-பாணியிமிதலும்எற்றலுஞ்செ
 ய்தலும், புத்திஉதானவாயுவுடனேசேர்ந்து நேத்தி ரோத்திரியத்
 தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால்-பாதஞ்சஞ்சரித்தலு
 ம், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜீக்விந்திரியத்தைப்ப
 த்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் -சூய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும்,
 ஆங்காரம் ப்ராணவாயு வுடனே சேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தை
 ப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் - ரூதம் மலவிசர்க்கஞ்
 செய்தலுமாம்.—தமசில் தாமதத்தினு லுண்டான ஸ்தூலபஞ்சி
 கானம் எங்ஙன மெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம்பாதி அஸ்தி, பி
 ருதுவியில் அப்பு (ஹ) பங்கு கூடினது மாம்ஸம், பிருதுவி.பி
 ல் அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது சர்மம்,பிருதுவியில் வாயு(ஹ)
 பங்குகூடினது நரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடி
 னது ரோமம்.—அப்பு தன்னம்ஸம்பாதி மூத்திரம், அப்புவில்
 பிருதுவி (ஹ) பங்கு கூடினது வாய்நீர், அப்புவில் அக்கினி
 (ஹ) பங்கு கூடினது வியர்வை, அப்புவில் வாயு (ஹ) பங்கு
 கூடினது இரத்தம், அப்புவில் ஆகாசம் (ஹ) பங்கு கூடினது
 ஈக்கிலம்.—தேயு தன்னம்ஸம்பாதி பசி,தேயுவில்பிருதுவி(ஹ)
 பங்குகூடினது நித்திரா, தேயுவில் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது
 நாகம், தேயுவில் வாயு (ஹ) பங்குகூடினது சோம்பல், தேயு
 வில் ஆகாசம் (ஹ) பங்குகூடினது மைதுனம்.—வாயு தன்னம்
 ஸம்பாதி ஓடல், வாயுவில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினதுபமித்
 தல், வாயுவில் அப்பு (ஹ) பங்கு கூடினது நடத்தல், வாயுவில்
 அக்கினி (ஹ) பங்குகூடினது இருத்தல்,வாயுவில்ஆகாசம்(ஹ)
 பங்குகூடினது தாண்டல்.—ஆகாசம் தன்னம்ஸம்பாதிமோகம்
 ஆகாசத்தில் பிருதுவி (ஹ) பங்குகூடினது இராகம், ஆகாசத்தி
 ல் அப்பு (ஹ) பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி
 (ஹ) பங்கு கூடினது பயம், ஆகாசத்தில் வாயு (ஹ) பங்குகூடி
 னது வெட்கம், ஆம். இவைபிருபத்தந்தும் ஸ்தூல சரீரகற்
 பனையாம்.—அவித்தை யென்னும் இச்சா வசத்தாய் அஞ்ஞான
 கமுத்தியற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈவிவரன் தனது காரண
 யத்தால் பிரமதேவனாய் நின்று சீவரங்கூரத்தால் அசைவித்து

அந்தக்கரண மென்னுங் கண்ணாடியைக் காட்ட அறிந் பிரதிபலித்து ஸ்தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவன போகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித் துவந்தஜீவர்களானு சரீரத்திரயம்-சுதாபாசன்-சாதகிசைதன்னியம்-என்பவைகளில் பேதந் தெரிகின்ற சிற்றூரிய அறிவின்கண்ணை ஆவரணசத்தி மூடிவிட்ட தென்றும் அம்மூடிதலில் நின்றுந் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக் கிரமப்படி பகிர்முகவிசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து-பிரம்மமுதல் தோன்றின அடைவேடிக்கிப்பார்க்கச்சேஷித்தது எதுவோ அதுவே நமது வடிவமென்றுந் திடப்பர்க்கையோடு அபரஞானியாயிருந்தாலும், ததாகாமாகிய தேசிகரால் அந்தர்முக விசாரணையான சுவானுபூதியை கிரமமாகக்கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடிதீக்ஷையும்பெற்று அங்ஙனம் பெற்றோமென்ற வுணர்வும் நமுவின்விடத் துண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல், அற்பமூலக் கூடாதெனவுந் கூறுவார்--தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலை யறிவதற் கரிதாமெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்தி யனுபவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகசீவபரங்களின் அபேதங்களைப் பரிநூலால் நன்றாயறிந்து தானே அதுவென் றிருந்தாலுஞ் சச்சுருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றாலன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முதியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) குடையுஞ்செருப்புங்கொடுநடப்பதல்லாந், படியும்விசும்பும்பரப்பி - யிடையாடு, மாத்திரம்போலேசமயவாத மனம்போதாத, சாத்திரங்கற்றார்வீழ்ந்நார். எ-ம்- (சச்சிதானந்தவிளக்கம்.) கோடிபலநூலறிவுவேதமுறைபேசினுங் குருபாதம்வெளியாகுமோ. எ-ம்- (ஞானசகாதீதவெண்பா.) நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள் பலகற்றாலு, மாறுகோடிசித்தியடைந்தாலும்- பேறில்லை, நித்தன்மலரடிக்கேநீக்கமறவேநின்று, அத்து விதங்காணாதவர். எ-ம்- (குறள்.) கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ, னற்றாடொழா அொனின். எ-ம்- (அத்துவிதக்கலிவெண்பா.) நன்றாகச், சாத்திரத்தையோகிமதந்தற்கியாதென்றோர், வார்த்தையினைச் சொல்லிவழக்கறுத்தான். எ-ம்- (ஒளவைக்குறள்.) நல்லன நூல்பலகற்பினுங்காண்பரிதே, யெல்லையிலாதசிவம், எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

தத்துவமுதலிய விசாரத்தால் தன்னை அநியக் கூடாதென்
பதற்குப் பிரமாணம். (செற்றம்பலநாடிகள்.) தத்துவத்திற் றுஞ்சம
யவினோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர், புத்தகப் பித்தையும் பற்றியதத்
லதபும்போட்டென்று, வித்தகஞ்சிற்றம்பலநாடிகேணுபுரத்
திறைவன், உத்தமமானசிவானந்தம்பாகத்தையுட்டினனெ-எ-ம்
(நாயுமானசிவாமிசர்.) தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொ
ள்ளாமல், வைத்தவருண்மொனவள்ளலையே- நித்தமன்பு புண
காருவாருஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புந், காணத்துடிக்குயிருக
ண்-எ-ம்- (பதார்த்ததிபிகை.) திண்ணிய வறிவதான சிவத்தினைய
லையவேண்டில், திண்ணியவசத்தினுத்மாவறிந்தமாயோகமான,
மண்முத்தித்தத்துவத்திண்மறுவெனநேதிசெய்து, எண்ணெய்மோ
ற்பிரிந்துநியமிருந்திடா யின்பமுற்றே. எ-ம்- (பாலயானந்தசு
வாமிசர்.) தத்துவக் குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத சாத்திரப்
பொத்தலையுங்கடி, முத்திதருஞானவஸ்துவைவாவென்று மூ
டிக்கும்மியடியுங்கடி. எ-ம்-வருமமற்றும் வருவனவற்றாற்காண்
குரு சொல்லாமற் சொல்லுவ றென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(நிருவினாயாடல்.) கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்
கமுதந்தற்றுகேள்வி, வல்லார்க னால்வர்க்கும் வாக்கிறந்த பூரண
மாய் மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவாமாயிருந்ததனையிருந்
தபடியிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவனா நினையாமனி
னைந்துபவத்தொடக்கைவெல்லாம். என்பதனாற்காண்-எ-ம்.

ஞானகுரு அதுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி ஏனையவற்றா
ல்முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) பே
சியதன்விசாரத்தாற்சனகர்பிரான்பெறும்பேறுபெற்றதல்லால்,
வாசியுளமற்றொன்றல்லந்ததல்லவாரீசமலர்க்கண்மாலே, யாசி
லதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவதல்லாற்,
நேசிகளில்லாவீனர்செய்தொழிலாற்பெறலாமோசிந்தொருபம்
எ-ம்- (ஒழிவினொடுக்கம்.) தன்னிழப்பையென்னகற்றுச்சாதிப்
பாண்சற்குருவா, மன்னுபெருஞ்சியமதபாண-தன்னடைமேற்,
சொற்பதைதேதோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய், நிற்பது
போற்பாரானெனின். எ-ம்- (குறைதமசிவாயர்.) செப்பரியஞா
னச்செழுஞ்சுடோசோணகிரி, யப்பனே நன்னூலறிந்தாலும்-இ
ப்புவியிற், கொண்டகுருவைப்பொருளாக்கொள்ளார்பயனே
து, கண்டவெலாம்விண்ணிலேகற்று. எ-ம்- (குருதமசிவாயர்.) சற்கு
ருவைப்போற்றாமற்சற்குருவைச்சாற்றாமற், சற்குருவைச்சந்த
தமுஞ்சாராமற்- சற்குருவை, நின்றதுதியாமன்கிறவநிற்கிடு

மோ, மன்றாதிதம்பரதேவா. எ-ம்- (திருமந்திரம்.) கருடவரு
வைக்கருதுமளவீம், பருவிடந்தீர்த்தபாங்கெமோபோந், குரு
வினுருவக்குடிகொண்டிறிந்தத், திரிமலந்தீர்த்தசிவனவருமோ
எ-ம்- (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) குருமார்க்கமில்லாத குருட
ருடன்கூடிக், கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே-
எ-ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்.) குருமொழியேயமலியிலக்குமற்ற
மொழியெல்லாங் கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங்கண்
டாய். எ-ம்- (ஒளவைக்குறள்.) குருவினடிபணிந்துகூயிவதில்லா
ரீக், கருவமாய்திற்குஞ்சிவம். (அன்றியும்) நெறிப்பட்டசற்குரு
நேர்வழிகாட்டில், பிதிவற்றிருக்குஞ்சிவம். எ-ம்- (திருப்புகழ்.)
ஐந்துபூதமு மாறு சமயமு மந்த்ரவேத பரான கலைகளு மை
ம்மதோர்விதமானலிபிகளும் வெகுளுப, வண்டராதி சராசரமு
ம்முயர் புண்டரீகனு யேகநிறவனு மந்திபோலுரு வாணுநில
வொடு- வெயில்காபுஞ், சந்த்ரசூரியர் தாமுமசைபையும் விந்து
நாதமு மேதுவடிவுமோர் தன்சொருபம தாதிநிகழ்வது-சிவ
யோகந், தங்களாணவ மாயைகரும மலங்கர்போயுப தேசபரகு
ரு சம்பரதாயமோ டேயுநெறியது-பெறுவேனோ. எ-ம்- வரும்
மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (டு)

ஒருமொழியாலே யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நாய்
குசெய்யுளாலும் ஒருமொழியாகிய சின்முத்தினா இத்தன்மைத்
தென்றும், அதுஅதற்குானகுருவினால் அதுக்கிரகிக்கப்படுமெ
ன்றங் கூறினார்.

இச்சின் முத்தினாக்குச் சௌபாண முத்தினாஹை மேலரு
ளிச்செய்தினார்.

(அ-கை.) முத்தினாமுன்றெனல்.

(வேறு.)

முத்தினாகளோர்மூன்றாமொழிந்திடல்.....*

சுத்தசாம்பலிசொல்லும்பயிரவி.....*

மெய்த்துகேசரியென்றுவிளங்கிடும்.....*

இத்தையார்க்குடியம்பவொண்ணாதோ.....*

(இ-ள்.) (சின்முத்தினாபைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய)
ஞானமுத்தினாகள் மூன்று வகைப்படும் அவைசொல்லு மிடத்
துப் பரிசுத்தமாகிய - சாம்பலியென்றுந், ஆதிக்கத்தக்க பயிர
வியென்றும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்றும், பெயர்
பெற்றுவிளங்கும் இவற்றைபாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொ

ல்லக்கடாது--எ-று- அனோ- அசை -இத்தையென்பது - பன்மையி னொருமைபாய்வந்த வழுவமைதி.

[இ-ம்.] அத்தை தானுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்திரைகளைக் குருசம்பரதாயத்திலறித. (சு)

(வ-கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்குவர் க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அதுமேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக்கவவல்யப் படுத்துவதற் குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிகளினவ யென்றும், மனமொடுங்கினவர்களே எவற்றிலும் பயன்படுவர் க ளெ ன் னும், சாம்பவி முத்திரையில் தின்று சதாநிஷ்டையெய்யின்யாவமொடுங்குமென்றும், அதுவேசுவயோகமென்றும், அதில் இராமல் இருக்கத் தக்கவனே அனுபவி யென்றும், சாதகசாத்நியர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவென்றும், அந்நாதவசமுற்றால் மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அதுநீங்கும்வகையி ல் தின்றால் அருட்டரிசன முதல மாமென்றும், அதற்கு மேலா கிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிற்கக்காண்பானாதிக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையா திருக்கிற் சத்தத்தில்பஞ்சாட்சரமு தலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிடத்தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக்கின்ற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவ றென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி-வைத்தமுறைப்படியே, சின்முத்திரையை அதிதீவரபக்குவர்க்கு அருளப் படுமெனல்.

முத்திரையைமொழியப்போகாதுகாண்.....*

உத்தமர்க்கேயுரைக்கும்பொருளது.....*

புத்தியினர்புலம்பிமயங்கியே.....*

பித்துமேலாய்ப்பிதற்றுவர்வேயோ.....*

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய சோபான முத்திரைகளுக்கு அதிதமாயி) சின்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று- அதுசந்தரும பரிபாசிகளுக்குச் சொல்லத்தக்க பொருளாம்-விவேக சூன்யர்களுக்குச் (சொன்னால்அவர்கள்முடத்தன்மையால்) வாபிட்டுளேறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டிப் பேயராய்ப்பிதற்றுவார்கள்-எ-று-காண் முன்னிலை அசை-வ-வ- அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷ்ணத்திரியமான ஸுன்பங்களில் நின்றும் நிமி
ஞானசிரியனா அமர்ந்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆதம
ஞானத்தைப் பெற்று அதில் தாமா ஞாடராகு முன்வந் தேயி
யோகத்தையடைந்து அந்தஸைஸ்கார பலத்தினால் மென்மென்ரு
வவதாரஞ் செய்துவந்த அதிஞான பஞ்சுவ லொன்பார்— உத்தம
லொனக்கறிஞர்.

[இ-ம்.] ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சிவ்முத்
தினையைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) இனிப்பிறவாமு
டிவானபிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞானமெளிதிலுண்டாம், பனிகடர்
வெண்ணித்திலங்களுத் தமமா மூங்கிலல்லாற்பயிவதுண்டோ, செ
னித்தவரின்மேலோராய்நல்லோராய்மித்திரராய்த் தெளிந்தோ
ராதி, யனித்தமறுமுத்தராப்ஞானிகளாங்குணமெல்லா மவகாசீ
சேரும். எ-ம்- (வாத்ஜரர்புராணம்.) வந்துநான் உறுமையுற்றே
ன்மாற்றெனதிலம்பாடென்று, சிந்தையாகுலமுற்றந்நகைச்செ
ழும்பொருளீதல்செய்வார்க்க், கிந்தநாளளிக்கவேண்டி மெனவிதி
யின்மையாலே, யந்தநாளிந்தாளாகவடிமைகொண்டருளவெண்
ணி. எ-ம்- (ஒழிவிவொடுக்கம்.) அதிபக்ருவத்தோர்க் கணுகிரக
ஞ்செய்யும், புதுமைக்குச்சாத் திரங்கள்போதா-வதுவென்றபு,
பேறேயனந்தபிரகாரந்தந்தானும், வேறேயனந்தவிதம். எ-ம்-
வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (எ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர்யா
வொன்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

(வேறு.)

இந்த நன்னிலையி லிருந்துசாதித்தோ ரொவொனவுமையவன்வி
னவச், சுந்தரவாமதேவமா முனிவர்க்கர்முதன்முனிவொன்றறிதி
கந்திகரியின் கையினைப்புறங்காண்கவானுடைமலைதருமயிலே,நி
ந்தையினிடடைக் குரியவாதனமு நிகழ்த்துவ னன்புடன் கேண்
மோ.....*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ்
செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் (பரமசிவஞர்)
கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையைப்புறங்
கண்ட துடையினை யுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே? அது
கியபெருமை பொருந்திய வாமதேவர் கையோகி முதலாகியமு

விவர்கள் சாதனஞ் செய்தவர்களென் றறிவாய். (மேலும்) ஆதி கம்பப்படுகின்ற திருநடைக்கூரி ப ஆசனத்தையுந் சொல்லுவென் றுன்போகும் நி தேட்பா (யென்றருளிச்செய்வார்.)—எ-று.

(ப-ம்) அவ்வந்த மகதகங்காரங்களும்த், அவ்வகங்காரத்தில்மு ள் குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே நாமரூ பா த்மக ப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய உபாதிமுதலி யவைகளும், தோன்றியொயிந் குவ தற்குரிய இரண்டறச் சேஷி த், இதிலு ள் அபஞ் சைசன்யமாகிய ப்ரம்மானந்த போகபூமி யெ ன்பாரி-வித்த நன்னிலை யெனக் கூறினார்.

[பு-ம்.] மூல, அடியார்களால் அனுபவித்த ப்ரம்மானுபவ நிலை நலதன் அணர்ந்தியதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (நூனவாசிட்டம்) தன்னுள் விகற்பி த்தெழுந்த விசம்பம் போலத் தவிர்த்திடுமாயயிற் பபடுனார்ச த், தவிர்ப்பு, இன்னவகைத்தோருண் ணையியம்பவேண்டி பிபா வ ரிமயக்கமுமா த் அமிதறவகென்ன, மன்னனதற்குணா செய்வான் முனியுளியே மறித்துணர்ந்தும் பிதாவுகாக்கமறுத்துய்க்கட்டா ப், அந்நிலையே நிச்சயமிங்ககண்டநூன வாகாயபுருடனுள நய லொன்றில்லை-எ-ம்-(தாமாபுனசுவாயிகள்) முத்திலைச்சுட்டொழு தியெனப்பலகாலுநெஞ்சேதான்மொ ழுத்தேனேநின், நன்னிலை யவக் காட்டாதேயென்னையொன்றாகுட்டாதேசரணுன்போத் த், அந்நிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்தமுத்தியனைத்துந் தோன் னும், நன்னிலையிதன்றியிலைகமென்றே சுசர்முதலோர்நாடினா ரே-எ-ம்-உரும்-மற்றும்வருவன வற்றாற்காண்க. (அ)

(அ-க) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உத்தரதிசைபாதித்திருப்பதாங்கலையி னுரிவையோடுமுகையி னாதனஞ், சித்திராதனம்வென்றிசில்குசையந் துந்திண்புயிமி சைவிரிப்பதுவாம், பத்திரம்விரங்குக்குடமரியபங்கயங்கோமு கைமந் தும், வித்தகமானவங்கவாதனமாம் விமலைநீயறிகெனவி னம்பும்.....*

(இ-ஈ.) உமையவனே (சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்போ து) பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசைமுகமாகும். மான்தொல்- புனித்தொல்- * சித்திராசனம்-வெள்ளைவஸ்திரம்-

தருப்பை-ஆகிய ஐந்தும் அமுத்தமாகிய பூமியின்பேரில் விரி
க்கத்தக்க ஆணைமாகும். பத்திரம்-வீரம்-குக்குடம்-அருமைபா
னபதுமம்-கோமுகம்-ஆகிய ஐந்தும் ஞான (சாதனத்திற்குரி
த) தாகிய அங்காசனமாகும். நீ யறிவாயாகவென்று சொல்லு
வார் பரமசிவனார்—எ-று-இவ்வங்காசனங்களுக்கு வீபரம்-முன்
வந்தனகாண்க.

(ப-ம்.) தஷணமுர்த்தமாப் விளங்கிய ஆத்மஞான சூருணி
ன் சந்திதிக் கெதிராகச் சந்தீடன் வடநிசை நோக்கி இருக்கவே
ண்டுமென்பார்—உத்தரதிசை பார்த்திருப்ப தாமென்றும், பெ
ரும்பாலும் யோகிஸைவாரிக ளிருப்பதுபத்மாசன மென்பார்—
அரியபங்கயமென்றும் கூறினார்.

[இ-ம்] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித்தந்திரமாக அப்பிரபா
சித்தந்திரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (க)

(அ-கை.) தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச் சிவமயத்தில் நிற
றலே சமாதிபெனல்.

இயம்புமாநனங்கடம்மிலொன்றுறவேயிடைகளஞ்சிங்க ஞா
னேராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தே மனமதுவடி
வினையுறமல், தயம்பெறவுன்னுதுன்னியெப்போதுநடுநிலைதன்
னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாததனிநிலைபொருந்துத
ல்சமாதி .....*

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்) முன்சொல்லிய ஆசனங்களில்ஒன்
றிந்தேர்ந்து-இடை-கண்டம்-தலை-கண்-ஆகிய நான்கும் நூல்
விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தவதப்போல் நெறித்திருக்க
வும் மனமானது (தனது சங்கற்பருபமென்னும்) விஷயாகார
ங்களைப் பற்றாமலிருக்கவும் (மோகக்) இன்பத்தைப்பெறுப்படி
நினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாகுத்த மில்லாத
ஒப்பற்றநிலையிற் சதாகாலமுஞ் சாகுதித் தன்மையை நீங்காமற்
பொருந்தியிருத்தலே சமாதிபாயம்.--எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணி
யைப்போல நிலைபெறுதலென்பார்.—வயம்பெறவென்றார், தே
கேத்திரிய காணதிகளின் விவகார அவஸைந யாவைக்கு முதற்
காரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சைவடி வத்தில்க ணீன்று
நீங்கிச் சும்மாவிரங்க வேண்டுமென்பார்.—மனமது வடிவினை

புருமலென்ற ரொனவும், குணத்திரயங்களில் உழலாநின்ற மன
மானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு செலுத்துவி
க்கின்ற இராசத தாமதத்தை விட்டு நீங்கித் தன்சொந்த இடமா
னசத்துவத்திற் பொருத்தி இருக்கவேண்டி மென்பார்—மனமது
வடிவின புருமலென்ற ரொனவும், கூறுவாருமுளர். மனமானது
சத்தத்தன்மாத்நிரைச் சாத்விச அம்ஸம் அரைக்கால் மாத்திரை
யாய்ந்ததான் நிப்பரிசுதன் மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் அரைமா
த்திரையாகிய விபாசனவாபுவுடன் சேர்ந்து நின்றதால் சலனத்து
வாடைந் துவிசியங்களைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்ப
ரூபம். ஆதலால் அம்மனம் அச்சலனம்நலையை விட்டு நீங்கித்
தனானி அம்ஸமான அருள்வடிவாய் நிர்க்கவேண்டி மென்பார்.—
மனமதுவடிவின புருமலென்ற ரொனப்பொருள்கூறுதலே சிற
ப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டி மெனகிற கிஞ்சி
த்திரைவான முனானிசைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதா
துகருதுவதென்பார்.— உன்னுதுன்னி பெனவும், சகலகேவல
மாகிய அறிபாமைகைய—அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித்தன்னை
யருணாந்கண்ட அறிவை—சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங் கழுன்று
ஞானகாசமாகியபகா நீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்
லாத நிகரற்ற அரியாதீதமாகிய சின்மாத்நிலையை—அல்லாத
தனியிலபெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது - அந்நிலை
யில் இரண்டறக் கலந்திருத்தலை—பொருந்துதல் சமாதியெனவு
ங்கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திர தீபம்
போலத் தேகத்தை அசைவறநிறுத்தி நிர்விசரப்படுத்தியுத்தன
தாத்மஸ்வரூபநிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுக
சமாதியென் றுணர்ந்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித் தென்பதற்
குப்பிரமாணம். (அமுதசாரம்) செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ்சிரமு
முற, செவ்வாதனத்தேயிருந்தெவர்க்கு வி-கைவந்தால், வாதமுத
ஞெய்தலியாமதியுடையோ, ராதனமென்பதது. எ-ம்- (பகவந்தீ
தை) தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு,
நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன் மூக்கு அணிமேலே நிறுத்தி, அலை
யுங்கடல்போற்காமமுமெய்ப்பயமுத்தன்னைவிட்டகல், உலையும
னமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம். எ-ம்- (பிர
மகதை.) தக்கஞானத்தைத்தான்பெறற்பொருட்டுத்தனியிடந்த
னையடைந்திய, அக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலை

கழுத்துடம்பிவைதே, ரொஞ்சுமாரிருத்திப் புறிகொண்டி. நீதவுடம்பைபுத்தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாப்பருமிந்நிபங்களை யெல்லாம்பிடைபடுமெழுவகைமீட்டு. எ-ம்- (ஞானிகள் நிலைமை) அத்தனுமெய்ஞ்ஞானியரு முரைத்தவாதே யாகமுடியுடையவையாதத்தறிபோலாக்கிப்பத்திரங்கோமுகம் பரம்பலுமத்தோடுபகர்குலவுமாதனத்திற் படிந்தேதாந்த, முத்திரைசாம்பலிவான தொக்கதாகி முயல்கருத்துநெறிநிலையினிருத்திநாளு, மித்தனைகபசிவயோகத்திருப்பர்ஞானி யினிபவர்க்குப்பிறவியு முண்டென்னலாமே, எ-ம்- வரும்மற்றும் வருவன வற்றற் காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்ப மென்பதற்குப் பிரமாணம்.— (ஞானவாசிட்டம்.) சடஞுனியமாயெங்கனுஞ்சேர்தனிநெஞ்சக்குப்பேரொழிய, வுடனாககனந்தனைப்போலவுள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம், படர்தீர்மெய்பொய்யெனும்பொருளிற் பயிற்றேற்றரவேமனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குள்தாந் தோன்றுமனமுமங்குளதே. (அன்றியும்.) மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமந்நிவ்வி ரண்டு மொன்றாகு, மனர்த்தமோக மலபந்தமவித்தைமாயைதம் முதலா, மின் த்தபெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்றபெயராமிதுநமுவிந், கனத்தசகக்காட்சியும்போருங்கிறிவிட்டெறிக்கும்பரவடிவம் என்ன வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிரீமலத்து வமானதன்எதார்த்தவடிவமாயிருந்து அருள் நிலையப்பற்ற வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்) உன்னுருவைநீகாணுஞானக்கண்ணிலொன்றலாவாகையெனுங்காசமுறும், அன்னதூதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளேநொய்ய வறிவுடைய வன்மனத்தா லுன்னு லுன்னே, இன்னபடியெனநோக்கிமயக்கமெல்லா யிறையுமறவொழித்தின்பமெய்திநின்பாய், பின்னவனெயெனமுன்னோனுதாத்தானென்றுபெருந்தகைக்குவசிட்டமுனிபேசினுனே-என வருதலாற்காண்க.

உன்னுதுன்னி யென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவருட்பயன்) ஓராநேயெர்ன் னறையுமுந் துன்னுதேநீமுந்திப், பாராதேபார்த்தனைப்பார், என்பதனுற்காண்க.

தனிநிலையைப் பெற்றிருத்தலே சமாதியென்பதற்குப்பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) ஜனகனெனுமன்னவர்கோனிவ்வாறேதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, அனகசுகன்பயநீங்கிச்சோகமாறியயர்வகன்றுசெயலடங்கியையந்தீர்ந்து, கனகவனையேறிநிருவிதற்பமான கலங்காதசமாதியிற்சிற் ககனத்

அற்றான், தினகரனைச் செறிவருட மீனாஞ்ஞாந்திற் திரியொயி
 நெய்ம்மாண்டவித்ததிபம்போன்றே. எ-ம்- (சுவப்பிரகாசம்.) பா
 சமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலும், மீசனையறியவொண்
 னாற்றையருள்ஞானநண்ணித், தேசமதஞன் முன்னாச்சிற்றநி
 வொழிந்துசேர்ந்து, தேசமோயிர்ப்பரத்துணிற்பதுஞானநி
 டை-எ-ம்- (சத்திரிமுறை.) அலையிலாதசாகரம்போலலிலஞ்சே
 ராவிளக்கதுபோ, வருங்கலிரும்பொன் சமமாகி யானதராசினு
 னியதுபோல், நிலையான் நியதற்சமாதிபுற்றுநின்றாட்கமலத்தெ
 டும்பிரச, நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனினைசித்தடியேனிருப்பே
 னோ, விலையின்மகுடத் திருமுடியாய் மினிர்குண் டலங்கன் செநி
 காதா, விபங்கேபூரத்திருந்தோளா விஞ்சுஞ்சபங்கைஞ்ஞந்தாளா,
 புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர் தொழுதேத்
 தும், புராரிசுமரா வுமைசிறுவா போளூர்முருகப்பெருமானே.
 எ-ம்- வரும் மந்தும் வருவன வற்றற் காண்க. (ய)

(அ-கை.) மனமடங்கில்வாயு வொடுங்குமெனல்.

(வேறு.)

விண்ணுமூடக்கவசனையை விரிக்குமொருவன்விரகதெனப்
 பண்ணும்போகத்துறைநினைவோர்பவனத்தடக்கு மதுவிடுத்தே,
 எண்ணங்கருத்தைமுன்னடக்க வியங்கும்வளியும்பின்னடங்கும்,
 கண்ணமறைக்கவான்மறையுங்கணக்காம்படிநீகண்மிகொள்ளே.*

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்ற போகமார்க்கத்தைச் சாதிக்க
 நினைப் கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல் (எத்தன்மைத்தெனில்)
 ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒருவனது உபா
 யத்தைப்போலாம். (ஆதலால்) அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப்
 பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கி
 னால் சலிக்கின்ற வாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம் (எங்ஙனமெ
 னில்) கண்களை மறைத்த மாத்திரத்தில் ஆகாச மறைகின்றமுற
 டைபோல நீயறிந்து கொள்ளச் சடவாய். எ-று. எ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] கருவிகள் எவற்றிற்குந் காரணமா யுள்ள மனமா
 னது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (ஒழிவிலொடுக்கம்.) உபதேசப்பித்
 தோவுபமானப்பித்தோ, விபரீதமோ படிக்கோகேற்றோ- தபசி
 நீ, கண்மூடாவிண்மூடத்தேடுங்கவசனைபோ, வெண்மூடாயோ
 சமீதவென், எ-ம்- (திருமந்திரம்.) மனமடங்கிடில் வாயுவடங்

கிரீடம். (அன்றியும்) மனமனமங்குண்டு வாபுவுமங் கு ண்டி, மனமனமங்குண்டுவாபுவுமங்குண்டி. எ - ம் - (சிவவாக்மியம்.) மனங்குவிந்துநின்றிடம்வாபுபஞ்சபூதமாம், மனங்குவிந்துநின்றிடம்வாபுமன்னுயிரதா, மனங்குவிந்துநின்றிட மகாஸ்தலங்கொய்யம், மனங்குவிந்துநின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம். (பாபுலிங்கலி.) இத்தியமோ ரொன்றவிட டிடினமற்றை யொன் னுசாரும், முத்தியமனமநிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி, கௌத் தலகனிஅனொன்றை யரித்திடினமற்றென்றாலன், சித்தியிபிதற ரிந்தாற் றீர்த்திமொருங்குமாதோ. எ - ம் - (தேவிகாலோத்ரம்.) வாயுவெனமறுகுவின்ற மனமடங்கும்வகைதடுப்பா, வியாவன வனரிபிரமணித்திரன் சண்முகன்குருவும், எயபலதேவதைகளி யோகிதபோதனனநிஞன், ஆயினெலாமுடையானு மவன்வணங்கு துணங்குடையாய். எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

(யக)

(அ-கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனோலயமடைதலால் அதி வதில் உயர்ந்தோர்க ளெனல்.

அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேசரிதைகடந்தோளும்..*

அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேகிரியைமுடிந்தோளும் ..*
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேயோகதற்பரளும்..... ..*
அலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேஞானியதிஞான் ... ..*

(இ-ள்.) அலைகின்ற மனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவேற்றினவனாவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே கிரியைபூரணப்படுத்தவனாவன். அலைகின்றமனதை உள் ளடக்கத்தக்கவனே யோகிஸ்வரனாவன். அலைகின்றமனதை உள் ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனாவான்—எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படி செய்கின்ற ஒருவன் தான் இயற்றுவதில் பலசங்கற்ப மனசூடைய வரையின் சரிதையைஒரு ங்கே தெரிந்து செய்யினுங்கடத்தவனன்று. எவன் தனக்குரியட த்தமட்டும் மனோதிருப்பதியாய்ச் செய்து ஈஸ்வராற்பணம் பண் ணினானோ அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரி பெண்பார்— அலையும னத்தை யகத்தடக்குமவனேசரிதைகடந்தோள மென்றும், கிரி யையைமுறைப்படிசெய்கின்றஒருவன் தான்பூசிப்பதில் வருந்து றைவு நிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தை யுடையவனானும் அல்லது கிடைத்த மட்டும் பூசித்துத் திருப்பி யடைந்து அ

புழையினிடத்தில் காவிய மனதுடையவனானும் அக்கிரியா
மார்புமுற்றந் தெரிந்த பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனானும்
அந்த குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமிப மனத்துடன் ஆரா
தனம் பண்ணினானோ அவனே அந்தத் திரியாபுழையிற் சிறந்தவ
னென்பார்—அலையுமனத்தை யகத்திடக்குமவனே திரியமுடிந்
தோளுமென்றும், துறவின்கணின் அஷ்டாங்க யோகவிதிப்ப
முதேதத்தைச் சுஷ்டிப்பிடுதற்குத் தற்பகா லத்தியானஞ்செய்கின்ற
யோகியானும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டுவந்தவாச
னையினுண்மையனுங்கருதுமாகில் அவன்முடிந்தயோகியன்று
எவன் தனது தியானசமாதியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரி
யாமல்சத்தமடைந்து ஆவதிடத்தில் பொருந்தியதேசாக்ஷாத்ப
ரமெவமென்று நிம்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங்க
டவுளென்பார்—அலையுமனத்தை யகத்திடக்குமவனே யோகதற்
பரனுமென்றும், சர்வம் பரம்மமயமாகச் சுருதிகுரு ஸ்வானுபவ
த்தாத் பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதா கிதப் பிராரத்துவவசத்தில்
அற்பமும் பேதமிலலாமல்சுயம்பிரகாசமாய் ஜொளிக்கின்றபரி
பூரணமான மனதுடன்விளங்கிமுன் அவனேபரஞானிகளுக்குத்
தலைவனென்பார்.—அலையுமனத்தை யகத்திடக்குமவனே ஞானி
யதிகுரவென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையேநா
ன்குபதய்களினது சிறந்த ப்ரயோசன மடைவர்க ளென்பதாம்.

மனோலய மடைய வேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(தேவிகாலோத்ரம்.) அநிபுந்நதவமடக்கம்புண்ணியந்தானங்கு
ணங்க, னெறியுடையமுத்திரெறிமுத்தியுபாயம்நினைக்கின், மறு
கும்வழியனையமனமடங்குவதன்றியாததுவே, யறிவுடையோரி
வைபவசத்துமாமென்றேயகதருவரால். எ-ம்- (திருமத்திரம்.)
மனமாயைமாயையுமாயையக்க, மனமாயை தான்மாய மற்றொ
ன்றுமில்லை, பினைமாயவேண்டாம்பித்தற்றவும்கெண்டாம், தனையா
ய்த்திருப்பததத்தவந்தானே. எ-ம்-(தேவாரம்.) வெள்ளத்தார்
விஞ்சையார்கள்விரும்பவே, வெள்ளத்தைச்சகடவைத்தவிசிர்த்
னார், கள்ளத்தைக்கடியமனமொன்றிதின், துள்ளத்தின் னெளி
யைக்கண்டதுள்ளமே. (அன்றியும்.) பொற்புலன்களைப்போக்க
றுத்துள்ளத்தை, நெறிப்படுத்தினைத்தவாசிந்தையு, ளறிப்புறு
மமுதாயவனேகம்பங், குறிப்பினுற்சென்றுகூடித்தொழுதுமே
எ-ம்- (ஞானவாசிபட்டம்.) பேதிக்குமனமென்னும்பெரும்பகை
யைமுழுவுறியாற்பிளந்துவென்றேன், வாதித்ததுயொல்லா மா

ந்நினைனுபசாந்தவாழ்வுபெற்றேன், சாதித்தவிவேகமே யுனைவ
ணங்கினெனென்று சளகர்கோமான், சேதித்தமனவலைவெல்லா
மொழித்துத்தானேசித்திரம்போனின்றான். எ-ம்- (பிரபுலிங்கஸீ
ல.) விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்பவிடயமுணரவிரியாம, லொருங்கு
நெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணரவொருங்காமல், விரிந்தநெஞ்ச
முடையானேவிடாதுபிறவியென்றுணர்க, வொருங்குநெஞ்சமு
டையானையுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே, எ - ம் - (பரணதேவர
ந்தாதி.) நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும் வண்ண, நினை
யடைந்தேன்சித்தநிலலா - நினையடைந்தேன், கண்டத்தாய்கா
ளத்தியானேகனலாருங், கண்டத்தாய்காபாலிகா. எ-ம்- (கைவல்
யநவநீதம்.) மனதுசத்துவசொருப மந்நிரண்மம்வந்துகலந்த
னவவற்றைமாற்றினுற்போந், நனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்
தபோதுதாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணம
ஞ்சலனம்போம்போனாக்காற் களங்கமந்துநின்றவாகாயம்போ
னும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமா
தியிலேநிற்குந்தானே. எ-ம். (மோகவதைப்பரணி) விபுமோகினை
வேராமல்விடாஞ் செய்மோகன் விவேகனான் மாயுமோவுயர்மா
யையாருமனத்தினுரு மிருக்கவே. எ-ம் - (நிருவாய்மொழி. (புல
னைந்நுமேயும்பொதியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர்நாடுபு
ருவீர், அலமந்துவியவசுரணாச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற்படி
மினாவாதே. எ-ம்- (நிருவாசகம்) உத்தமனத்தனுடையானடி
யேநினைந்துருகி, மத்தமனத்தொயிமாலிவனென்னமனநினைவி,
லொத்தனவொத்தனசொல்லிடவுருந்நிந்தெவருந், தத்தமனத்
தனபேசவெஞ்ஞான் அகொல்சாவதுவே. எ-ம்- (நிருக்களிற்று
ப்படியார்.) அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாம, னின்றபடியே
நிற்கமுன்னிற்குஞ்-சென்று, கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்
பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு. எ-ம்- (கந்தரலங்காரம்.)
தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று,
மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக், கொடுங்
கோபச்சுருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல், விடுங்கோ
னருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ.ம்- (தாயுமான
சுவாமிகள்.) தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமா
தியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் பு
ரைகடர்ந்தா, பென்னினே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியாரு
ன்போல்வாரில்லையிலை, உன்னிலோதிருவருளுக் கொப்பாவா
பென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய், (அன்றியும்) சினமிறக்கக்கற்று

அஞ்சித்தியெல்லாம் பெற்றாஅ, மனமிறக்கக்கல்லார்த்ரு வாழேய்
ன்பராபரமே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானி
யென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) சிந்தனையாங்க
ளங்கமறச்சுத்தநுகித்தினாக்கடவிற்செறித்தொன்றாந் திவலைபோ
ல. வந்துவாதனைபோய்த்தற்பதத்தொன்றாந் மாயாமோக
ந்தீர்ந்து வருத்தந்தீர்ந்தான், அந்தநெறியுணக்குமா மறிவதெல்
லாமறிந்தமனத்திற்குரிய வடைவெ தென்னிற், சந்ததமு மகிட்
தென்றி போகமெல்லாந் தனதென்னுஞ்சுத்தந்தாததைத் தவிர்ந்
துநின்றல. என்பதனும் காண்க. (யஉ)

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுதின்றசங்கற்பங்களை அழித்
கத்தக்கவர்களே சர்வசித்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேசகலதியாகியாம்...*

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனேபொன்றாப் பொருளு
டையோன், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவனையின்பவனு
பயியாம், அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப்போனவன்விட்டின்பமடை
பவனே.....*

(இ-ள்.) கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்
தக்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம். கருத்தை அடக்கி அதனு
டைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொருளை யுடைய
வனாம். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவ
னே சுசத்தையுடையவனாம். கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சல
னத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோக்ஷவின்பத்தை அருடயத் தக்கவ
னாம்.—எ-று-எ-அகை.

(ப-ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்திபேதங்க ளனைத்
தையும் ஒழித்து விளங்கு கின்றவனே துறவடைந்தவர்கட் கெல்
லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார்--அடக்கிக்கருத்தி
னலைவறுப்போனவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிக
ளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம் பெற்றிருந்தாலும் கருத்
தென்னும்பஞ்ச அலைவென்னுங் காற்றினிடமாக விடாமல் உள்
ளடக்கிப் பாதுகாப்பவ னெவனோ அவனே நித்தியத்துவமான
பொருளுக் குடையவன மென்பார்--அடக்கிக்கருத்தினலைவறு
ப்போனவனே பொன்றாப் பொருளுடையோ னென்றும், அப்
பொருளுக்குடையவர்களுள்ளும் கருதிருந்நவானுபவம் ஒற்று

மைப்பிட்ட நிஷ்டாபரர்களானும் அவ்வனுபவத்தின்படி அந்நிஷ்டாபுத்தி
மீபேதந் தோன்றாமல் திடப்பட்டு இருப்பவ னெவனோ அவனே
சுகபோகியாமென்பார்—அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவ
னேயின்பவனுபவியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினை
க்கின்றவைக ளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்
கைவிட்டு நிரதிசயானந்தியா யிருப்பவ னெவனோ அவனேபே
ரின்பத்துக்குச் சந்தர்தானுமென்பார் -- அடக்கிக்கருத்தி னலைவ
றுப்போ னவன்விட்டின்ப மடைபவனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்] விஸ்வாந்தி அடைந்தகருத்துடையவனே சுகாதீத
மாய் விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோதரம்.) கருத்தடங்கி
முத்திபவநகைபகலிங்கட்டா கும், விரித்த பொருளினுவென்னவநி
வுடையமேதக்கோர், திருத்த குதல்லநிவாலே சித்தத்தைத்திறம்
பாம், வருத்தியுடனிலநிதுத்துமதுவநிவின்பயனுமால், (அன்றி
யும்) மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத், தி
ரியுமச்சித்தந்தன்னைத்திரித்துச்சூனியத்தேநின் றால், மருவினோர்
பிறிதலின்றி வானவரநிவுக்கெட்டாப், பொருளிலா நித்த சந்தப்
பொருளி னையடைவான்றே. எ-ம்- (நானவாசிபட்டம்.) சனனகரு
மங்களின் வித்தாய்த்தருவையசைக்குங்காற்றேபோற், நினமுமு
டலையசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே, யனகசலேதியாக
மதாமதுவேபரமவாணந்தம், வினவுபிறவெல்லாமிகவும்வெருவு
கின்றவெற்றுபோ. எ-ம்- (திருவாசகம்.) சித்தமுஞ்செல்லாச்சே
ட்சியன்காண்க. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(அ-கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனதைத் தந்திலையிற் சேர்த்த
வருக்கே முத்தி யெனல.

வெறிஞொள்குரங்குமயக்குஞ்சொல் விளம்பியருந்தினாலது
வும், நெறிதான்மயங்கிச்சுழல்வதுபோனியிடந்தானுநிலாமனத்
தைக், குறியிற்சமாதியெனுங்கயிற்றாற் குறுகப்பிணிப்போரொ
வரவந்தாம், அறிவோடறியாமைகளிறந்தவரிய முத்திதனையடை
வார்.....*

(இ-ள்.) வெறியைக் கொண்ட குரங்கானது அறிவை மயக்
குகின்ற கள்ளைக்குடித்தால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு அலைவது
போல நிமிஷமாத்திரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக்
குறிக்கத்தக்க நிலையிற் சேரும்படி சமாதியென்னும்பாசத்தாற்

உட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் ஆறிலும் அறியாமையு
மாகிய இரண்டும் நிங்கிய அருமையாகிய மோஷத்தைச் சேரு
வார்கள்.—எ-று-தான்-தான்-தாம்-சாரியைகள்.

(ப-ம்) ஒரு இமைப் பொழுதிற் குள்ளாக அளவின்றியபே
த அந்நியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட் டென்
றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும் நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும்
மனமென்பார்—வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வானாததைப்போ
ல நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற்பத்தி ஸ்தான மெ
ன்பார்—குதியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்துவம் ஈசத்துவம்
சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்கு மென்பார்—அறிவோ டறியா
மைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய நிரதிசயானந்த வி
டென்பார்—அரியமுத்தியென்றங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்களெ
ன்பதாம்.

மனங்கூரங் கென்பதற்குப் பிரமாணம் (உபநிடதம்) பொ
ன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்-என்பதனாகா
ண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப் பிர
மாணம். (கைவல்யநவந்தி) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொ
ன்னவழிகளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளிர், சஞ்சலமற்றகண்ட
பூணமாய்ச்சித்தந்ததா காரமாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்ச
லையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகாயுதி
க்குமிந்த, நெஞ்சகம்வஸ்துவிஸையாநிவாதீபநிலைபடைவதெ
ப்படியோநீர்சொல்லீரோ-எ-ம் (தாயுமானசுவாமிகள்) இமைய
ளவுபோதைபொருகற்பகாலம்பண்ணு மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ வென்னின்மக
மேருவாக்கிச், சுமையெடுமினென்றுதான்சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளுமாக்கினாளுந், அர்ப்புத்திபண்ணியுளநற்புத்தியாவ
யுஞ்ஞறையிட்டித்திரஜாலம், அமையவொருகூத்துஞ்சமைந்தா
டுமனமாயையும்மம்மவெல்லவெளிதோ, வருள்பெற்றபேர்க்கெ
லாமொளிபெற்றுநிற்குமிதருளோவலாதுமருளோ, சமயநெறி
காணாதசா க்ஷிநீருக்ஷமமாத்தமியனெற்குளவுபுகல்வாய், சர்வபரி
பூணவகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே. எ-ம்- வரும்
மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

மனம் உதிக்கு மிடத்திற்போயொடுங்க வேண்டு மென்பத
ற்குப்பிரமாணம். (தாயுமானசுவாமிகள்) உறவுடையெடுத்தவரி

ற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துள்ளதும், கறவுமறிதன்றோவித
பாழுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ, வறிதிலுனை யசத்தென்னல்
வழக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெ
ருமையினின் சென்மதேயத்தினினி செல்லல் வேண்டும். என்பத
னாகாண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப் பெற்றவனே முத்தி அடை
வானென்பதற்குப் பிரமாணம். (தேவிகாலோதரம்.) மந்திரஞ்
செபத்தியானம்பூசனைவணக்கம்வேண்டாம், அந்தமிலாதமுத்தி
க்குபாயமேயறிதல்வேண்டும், சிந்தனை புறமேசெல்லிற் றுபா
மேதிரியமீட்டிற், பந்தமாந் துன்பநீங்கிப்பரமானவிற்பஞ்சோ
வாய். என்பதனாகாண்க. (யச)

(அ-கை.) சாம்பவியின் விதியிதுவெனல்.

(வேறு.)

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினத்தொ
ழுதே, இங்கிருவழியும்விசம்புறநிறுவியெழுங்கருத்தினையகமா
க்கி, அங்குநிறிலயாலடங்கிடாமனத்தினலவறுத்தறிவறியாமை,
துங்கமாயொழியச்சாதனைபுரிந்தே துங்காமற் றாங்குகமாதோ*

• (இ-ள்.) பதுமபீடத்திற் பொருந்தும் படியாக இருந்து
உயர்ந்த ஞானசிரியரை வணங்கி இவ்வுலகத்தில் (விஷயங்களை
நோக்குதற்குரிய) இரண்டு கண்களையும் சிதாகாயத்தில் (இமை
யாமல்) பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி அங்
ஙனம் பொருந்திய நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அலைதலை
அழித்து அறிவும் அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச்சாதனைஞ்செ
ய்து நித்திரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள்.—ஏ-று. ஏ-
ஏ-ஏ-மாது-ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப-ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்க ளென்னுங் காற்றில் மன
மென்னுஞ் சூத்திரந்தாங்கி அலைகின்ற இரண்டு கண்களாகிய கற
ங்குகளை ஞானசிரியராற்பெற்றசாம்பவியாகிய அருட்பார்வை
யென்னுங் கையினுற்சேந்தி இதயம்பரமென்னும்வதானத்தில்
நிலபெற நிறுத்திவைத்தென்பார்.—இங்கிருவழியும் விசம்புறநி
றுவியென்றும், பாம்மநிஷ்டாசாதனைஞ்சம்பூரணமானஇடத்தில்
உதயமாகின்ற நனவிற்கழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார்.
துங்காமற் றாங்குவென்றுங் கூறினார்.

[மீ. ம.] குண அப்யாசிக்ஞரிய பிரதான முத்தினாயின்சர,
கலபத்தினிகளோ அறிவித்ததாம்.

இவ்வயா நாட்டத்துடன்சிதாகாயம்பற்றவேண்டுமென்ப
தற்குப் பிரமானம். (கடவுளந்தாதி) கருமுனைவட்டச்சுழுமுனை
யச்சித்தவாரத்திலே, வழிபயமென்ற மலைப்பர்களோ மலைக்
கொக்கதுபொற், மெளியுறுபார்வைவயசையா தசித்தடிதுக்கிறி
ன்ற, விநியிமைமயாதோள் பார்த்துருவலெளிப்படுமே. எ-ம்-
(நிருவாசகம்) பொய்யெண்ணகநெய்ப்புருந்தமுதுறும்புதுமலர்
க்கழலிணையடிபிரிந்துல், நெய்எண்ணின் னுஞ்செத்திலெனத்தோ
விழித்திருந்தவள்ளக்கருத்தினையிழந்தே, வையெனையாசே யருட்
பெருங்கடலையத்தெனையயன்மாற்கறியொண்ணுச், செய்பமேனி
யெனசெய்வகையதியென் நிருப்பெருந்துறைமேலியகிவனே.
எ-ம்- (செவகாலத்திரங்கல்.) கவித்திருந்தனாணிகண் ணுருந்திய
வித்தநையன்றையருந்துதற்குப்பெற்றிலமே. எ-ம். (நெய்வயந
வந்தம்) அசத்தி லெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பரா முகமா கிளையம்மட்
யி, திசத்திலுள்பிழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்தரப்பழககத்தால்,
வசத்திலுள்மனநின்றவின்மாத்திரவடிவமாகிடிண்மைந்தர, கசத்
தந்தத்திலிருக்கினுமானந்தககடல்வடிவாவாயே. எ-ம். செனந்த
நியந்தாதி.) உமையேழுலத்தறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின்
முனைதிறந்து, விமைமயாரதியவரிதாகு மெந்தா யுனது பதற்க
ருதி, நிமைமயாநாட்டத்துடன்காலேநீட்டிமுடக்கிதிடைகுந்து, த
மையேயுணருந் தாமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழுவே. எ-ம்-
(செனந்தநியலகரி.) இணையிழியிமைமயாநாட்ட மெய்தியதலாத்
தோன்றும், பணைமெயிம்புவனமித்தப்பார்வைசந்திமைக்குமா
யிற், அணையிழந்தழிவெதென் ணித்துணிந்தநீன்கருணையென்றாற்,
கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதோ கடவுண்மாதே. எ-ம்-
(தாயுமானசுவாமிகன்.) பொற்பிஞ்சுநி கைகாலில் வள்ளுகிர்ப
டைத்தலாற் பொத்தியிடை யொடுக்கமுறலாற், பொலிவானவெ
ண்ணுபூசியேயருள்கொண்டிபூரித்தவெண்ணீர்மையால், எத்ப
டவிளங்குகனத்தி லிமைமயாவிழியிசைந்துமே னேனக்க முறலா
ல். எ-ம்- (ஒளவைக்குறள்) இமைமயாநாட்டத்திருந்துணர்வாருக்,
கமைமயாதவானந்தமாம் (அன்றியும்) கண்ணுறப்பார்த்துக்கா
தலாற்றாநேன்கி, லுண்ணுமே யீசனென. எ-ம்- (பத்திரகிரியா
ர்.) அமைமயாமனதமைபு மானந்தயடுக்கண்டால், இமைமயாமனோ
க்கியிருப்பதினியெக்காலம். எ-ம்- (ஒழுவினொடுக்கம்.) தன்னை
யிழபார்க்கென்னசார்வூழ்ச்சங்கார, மென்னிலொளித்தந்தே

யிருக்கலா-முன்னே, புலிபார்க்கப் போனகதை போலிமையா
நாட்டஞ், சலிபாமன்முடுத்தனை எ-ம்- (சொருபத்தந்தாதி. நய
னமுமேவடிவாஞ்சொருபத்தைநண்ணிநின்றால், நயனஞ்செவி
தொக்குமுகக்கெனுமிந்தியநாதினெறி, நயநன்சமுத்தியவந்தை
கனவினனவி. அடன், நயனம்பிநிவற்றிருக்குமெல்லாங்கண்டுநா
ட்டதிலே. எ-ம்- வரும் மத்தும் வருவன வற்றுகாண்க.

தூங்காமற்றுங்குவென்பதற்குப் பிரமாணம் - (மோகவ
தைப்பரணி.) ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகியகோளவிறுந்து
தூங்கினர்காண்கமடைவார்க்குமேலோசுடமுலக்காய். எ-ம்-
(கடவுளந்தாதி) கண்ணிகொண்டானந்தக்கூத்தாட்டைநேசத் கரு
ணையினும் - கொண்டுநின்றான்பரவிதியிலேகரு பாதுமென்றுந்-
தொண்டுசெய்தந்தத் திருவாழிமுசலிற்றுங்கிக்கொண்டாற் .. ப
ண்ணிமுன்சோதிப்பதும்பொருடோன்றுப்பணித்தவர்க்கே. எ-ம்
(பத்திரகிரிபார்.) கட்டறுக்கவெண்ணுக் கருவிகரணதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துதிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம் (அன்றியும்) ஆங்
காரமும்மடக்கியைம்புலனைச்சட்டறுத்துத், தூங்காமற்றுங்கிச்
சுகம்பெறுவதெக்காலம். (அன்றியும்) நீங்காச்சுவையோகறித்திரை
கொண்டேயிருந்து தேங்காக்கருணவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்
காலம். எ-ம்- (பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) சினந்தனயற்றுப்பிரி
யமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்தனமற்றுநினையாமையு
மற்றுநிர்ச்சிந்தனய்த், தனந்தனியெயிருந்தானந்தநித்திரை தங்
குகின்ற, வனந்தனிலென்றிருப்பெனத்தனையிலாயத்தனே. (அ
ன்றியும்.) ஒத்தவிடறித்தினாயென்றொத்துமிருந்தேண்டி-எ-ம்-
(திருவருட்பயன்.) ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கிவுள்ளத்திலின்பொருங்
கத்துங்குவர்மற்றதுண்டுசொல். எ-ம்- (அவினோதவுந்தியார்)
ஆங்கநியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந் தூங்குவாய்நாளுமென்றுந்
திபற, தோன்றும்பரம்பொருளுந்திபற. எ-ம்- (கந்தரலங்காரம்)
ஆங்காரமுமடங்காரொடுங்கார்பரமானந்தத்தே, தேங்கார்நினை
ப்புமறப்புமறாந்தினைப்போதளவு, 'மோங்காரத்துள்ளொளிக்கு
ள்ளேமுருகனுருவங்கண்டு, தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரொன்வா
ர்யமதூதருக்கே. எ-ம்- (ஞானவாசிபட்டம்.) தெரிபொருளுந்திரி
சனமுஞ்சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுபிகச் சிறந்ததாகும்,
தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்பந்தமாகுந்தெரிபொருளைவி
ட்டகன்றாற்றிடங்கொண்டாந், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ்
சேரும்போதிற் சேர்ந்தவனுபுதியிடர் தீர்ந்ததாகும், தெரிவுற
வாங்குதபற்றிதித்பாழ்நீநின்றிரநியொஞ்சமுத்தினைச்சேருவா

யே. எ-ம்- (சுவந்திரியந்தாதி.) புரியுந்தொழிவுமுலத்திற் பொங்குஞ்சலநிப்பெருங்கடலைக், கனிகொண்டரிய கனலெழுப்பங்காற்றுப்புகுந்துகனங்கமல, மெரியுஞ்சுழினைத்தடமேறி யீசன்நிருத்தாபியையடைந்து, அரியங்கடந்தபெருவெளிக்கேதுஞ்சுத்தருவாய்துணாமாதே. எ-ம்- (தாயுமானசுவாமிகள்.) தூங்கிவிழித்தென்னபலன் தூங்காமற் தூங்கிநிற்கும், பாங்குகண்டரலன்றோ பலன்காண்பென்னபங்கினியே. (அன்மியும்) தூங்காமற் தூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிவறவில், நங்காமனிந்குநிலபெறவுங்காண்பேறோ, எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (யுடு)

(அ-கை.) சதாநிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒடுங்கி முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலடங்கிடாப்பொறிபுலண்டங்கும், ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலடங்கிமேனோவிடயங்கள், ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலறிவறிபாமைகளொழியும்* ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுரிந்தாலகண்டவீடடைவதுநிசமே.*

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனைஞ் செய்தால் அடங்காதஇந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனைஞ் செய்தால் மனோவிஷயங்கள் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனைஞ் செய்தால் அறிவும் அறிபாமையமாகிய விரண்டுநீங்கும். அங்காசனத்திலேயேயிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனைஞ் செய்தால் அகண்டாகார சின்மபானந்தவீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வதுசத்தியம். எ-து-ஏ-அவைச

எனவே சாயுஜ்யபதம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்தின்று அந்த நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனைஞ் செய்து வந்தால் மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானக்கினி சதோதயமாய் மேன்மேலும்விளங்காநிற்கும். அதனாற் பொறிபுலனற்றுமனோலயமுற்று ஜடத்துவம்- ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம்- ஆகிய விந்நான்கு பீடமுன்று அதிதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனைஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடைய மாட்டார்கள்என்றதே துணிபெனப்பெற்றும்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை :

ஞானநிஷ்டாசாதனையினால் இந்திரியமுதலியவை ஒழிந்து
மென்பதற்குப் பிரமாணம். (சிவானந்தமாலை.) பூதஞ்சுழலும்
பொறிபுலனந்தக்கடரணம், போதங்கழித்துநான் போக்காதே-
போதச், சிறையா நிறைவகலச் சிண்மயதேயத்தே, நிறையாநி
றைவாகிநில். எ-ம்- (ஞானவாசிட்டம்.) மனமணிபேதச்சேற்றின்
மறைந்தொருவருக்குந்தோன்ற, கனமுறவிவெகநீராய் கழுவி
னாற்சித்திகாட்டிம், வினவுறுவிவேகவன்பான் மெய்ம்மைபயமநி
யாற்கண்யி, சினமுறுபொறியைவென்றுநீர்வரும்பிறவிநீர்வாய்
எ-ம்- (மவுனதரிசனம்.) அருமையென்றமௌனநலமுட்டிமு
ட்டிவடங்காதகரணமைநீது மடங்கிப்போகும், இருமையென்ற
வித்திரிபமாண்டுபோகு மிருண்மலம்போத்திரோஸதயிடலமய
க்கநீங்கும், வெருவுபலகோடிகன்மங்கணத்தினிங்கும்வெளியினு
ள்ளையொளிறோன்றுநாதங்கேட்கும், உரிமையுடன்மௌனசி
த்தியாகவாகவுருவமுணக்கானந்த வருவமாமே. எ-ம்- வரும்-ம
ற்றும்வருவன வற்றற்காண்க.

சமாதிரிலு குலையாதிருப்பவன் முத்தியடைவனென்பதற்
குப்பிரமாணம். (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்) அருந்தவவிடக்கிவ்வுட
ல்பரிப்பதானச்சமாதிகடருமலர், திருந் துறஞ்சிறைசிவன்
கணையா வர்வரினுமென்றமையின்பேதப்பான், பொருந்தினும்
வாடுனொழிர்முதிர்கொலைவெம்புதமாதியவனைந்தடினு, மிருந்த
தஞ்சமாதிரிலு குலையாதோரொண்ணிய வெண்ணியாங்கடைவர்—
என்பதனாற்காண்க. (யசு)

(அ-கை.) சிண்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதேனும் நி
ல்பொருந்தினவர்களை முத்தொனல்.

(வேறு.)

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கியொன்றுமனத்திலுன்னுதே,
தலையாகிபேரானந்தந்தலைப்பட்டதனிற்றான்முழி...*
அலையாயோகமம்புவிடுதேரமனமாத்திரையேனும்.....*
நிலையாநிப்போர்விடடைவர்நிலத்திற்பிறவாரிறவாரோ.....*

(இ-ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் அடங்
கச்செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினைபாமல் சர்வானந்தத்துக்கு
ம்முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற்பொருந்தி அதில் முழி
அலைவற்ற ஞானயோகநிலையில் (வில்லிற்றொடுத்த) பாணத்தை
விடுகின்ற தேரமாகிய அரை நிமிஷ மாத்திர மாறலும் தடவித்

மாய் நிச்சத்தக்கவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள் ளுவார்கள். (அன்னவர்கள்) இப்பூமியின்கண் சதநமாண் னுக்கத்தை அடையார்கள்.—எ-து. தான்-சாரியை-ஏ-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) அஹைநாகுமிழி திவலைகள் போற்றோன்றி அழியாநி ன்றமனுடானத்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்த வரையிலுமுள்ள பதினொரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான ப்ரம்மானந்தக்கட லென்பார்—தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ-ம்.] சூத்மானு சந்தானத்தில்துறையளவேனும்சம்மா நிச்சத்தவண்டி மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்ய நவநீ தம்)மனுடன்மனுடகந்தருவன் நேவகந்தருவன் பிதிர்பிறவித்தே வன், தனுடன்சருமகரண்கரணிநீதிரனாசான்பி ர சா ப தி யா னோன், கனயிராட்டனிரணியகருப்பன்கருதுமிப்பதினொருபே ரின, பினவானந்தங்களுரையாம்பிரளயவெள்ளக்கடல்பிரமா னந்தம். எ-ம்-(சந்திதிமுறை)மன்னராவாருறுசகமும்வானோர்மகி மூந்துபெறுசகமு, மணிப்பைநாகத் தவர்க்கமு மற்றையோர்க ளடைசகமும், பண்ணுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்த பரமானந்தலேச மெனப், பகர்ந்தாய்குருவாயெழுந்தருளிப்படிநேன் மறந்திங்கு ழுல்கின்றேன், கன்னலெழுந்ததெளிசேநே கட்டுமாவின் நீங்கனி யே,கதவிக்கனியேதற்பலவின்கனகர்சுனையேகதிமுளையே, பொ ண்ணம்பொருப்பேயென்விருப்பேபோதச்சகமேகிஞ்சகமே, பு ரணவெளியேயுள்ளொளியேபோளர்முருகப்பெருமானே-எ-ம் வரும்- மற்றுமவருவன வற்றாற்காண்க.

அநாமாத்திணைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள் முத்திபெ றுவார்களென்பதற்குப்பிரமாணம்-(ஒழிவினொடுக்கம்.) சுட்டுப் போதங்கழன்றசுத்தமரைமாத்தினாயின், மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன், தலைச்செய்யுமானந்தஞ்சற்றோபால் வாரி, முலைக்கண்ணிற்றோன்றுமுறை. எ-ம்- (சாந்திவிக்கசுவா மிகள்.) பொல்லாதவென்னெஞ்சமோரைந்துபுலன்கடம்பா, ல ல்லாதரைமாத்திரையுத்தின்னடிக்கண்ணப்பாய், நிலலாதிதற்கென் னசெய்கெணினதநின்றிடென்றே, சொல்லாய் திருத்திலை யுண் மேவியசோதிநீயே. எ-ம் -(சுருதமசிவாயர்.) மாத்திணைப்போ தாயினுநின்வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே, நேத்திரத்தைநெஞ்சினி னுத்தாமற்-சாத்திரத்தை, பெல்லாமறிந்துபயனே துமினிக்கண் டிலேன், வல்லாய்சிதம்பரதேவா. எ-ம்- வரும்- மற்றும் வருவ ன வற்றாற் காண்க. (யௌ)

(அ-கக.) உண்மையாகியசிவயோகமிதுவெனல்.

நிப்டைநிலைபீதென்றுரைப்பர்நிகழும்வாயுத்தாரணைய..*
 நிப்டையதுதானலவென்றேநிலவுமேலோர்புகலுவார்.....*
 நிப்டையாதல்கருத்தடங்கநிறுத்தலதுவேசிவயோகம்.....*
 நிப்டைவிடாதுசாதிப்போர்நித்தமெய்விடுறுவாரோ.....*

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் (சிலர்) இதுவே ஞானநிஷ்டையிறுடைய நிலைமையென்று சொல்லுவார்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டையல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தி ணுடைய விர்த்திக எடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவயோகமாம் அத்தச்சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோகஸ்த்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.—எ-று- தான்- சாரியை-எ-வ- அசைகள்.

(ப-ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தைவிட்டுத் தத்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேராமல் 'விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகு மென்பார்—நிப்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகார வேளையிலும்பாத்தொன்றைச்சிரவணம்பண்ணுகையிலும் ஞான குற்று அசிபதமாகிய ஐக்யநிலை பொருந்தினவர்களே மாய்ச் சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்களென்று விடாதுசாதிப்போர்நித்தமெய்விடுறுவாரென்று

மனமிறக்கு நிலையெயல்லது வாயுத்தாரணையைச் சிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்,

இதற்குப்பிரமாணம். (ஒழுவிலொடுக்கம்.) குறங்கு குத்திக்கொண்டிருரோக்கைகத்திக்கூட்டை, மறந்தழைத்தாற்றாக்கம் வருமோ- வெறுங்கெயிர், தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை, யுண்ணிலாளித்துவிடாதோ- என்பதனாற்காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே சிவயோக மென்பதற்குப் பிரமாணம்-(சொருபசாரம்)சித்தம்பிறந்துசெகம்பிறந்துதானெனவோர், சுத்தன்பிறந்தவழிகண்டோமே - சித்தம், அடங்காமையேமாயையம்மாயைமாய்ப்பார்,திடந்தானேசாயுச்சியம். எ-ம்-(உண்மைநெறிவிளக்கம்.) எப்பொருள்வந்துத்திடினுமப்பொருளைப்பார்த்திங்கெய்துமுயிர்த்தனைக்கண்டிப்பயிர்க்குமேலாம், ஒப்பில

ஞானகண்ணிசிவத்துணைமைகண்டி. விகுற்றதெல்லாமதனாலே பற்றி
தோகிதி, தப்பினைச்செய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானேதரு
முணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகும், எப்பொருளு மசைவிடலை
யெனவந்தப்பொருளோடிசைவதுவே சிவயோகமெனுமிறைவ
ன்மொழியே. எ-ம்- வரும். மந்தும் வருவன வற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டையோ சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்ப னொன்பதற்குப்
பிரமாணம் - (தாயுமானசுவாமிகள்.) நடக்கினுமோடினுதிந்கி
னும்வேறொருநாட்டமின்றிக், கிடக்கினுஞ்செய்வித்திருக்கினுந
ல்லருட்டுக்கொளியிலே, தொடக்குமென்னஞ்ச மனமற்றபூரண
நிறைபுடிகளுளே, முடக்குவன்யான்பரமானத்தித்தினாமுடி
யுமே. என்பதனாக்காண்க. (௨௮)

(௮ - கை.) சதாநிஷ்டையாலே மோகநமடைதல் சத்திய
மெனல்.

(வேறு.)

நிபுண்டசாதித்தானீங்குமைப்பொதியொடுபுலனும்.....*
நிபுண்டசாதித்தானெஞ்சமுமுளத்திடையொடுங்கும்.....*
நிபுண்டசாதித்தானினைப்பொடுகேவலமொழியும்.....*
நிபுண்டசாதித்தானிமலவிடடைவதுநிசமே.....*

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்க
ளுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒழிங்கும். ஞானநிஷ்டை
யைச் சாதித்தால் விஷயாந்தரங்களிற் செல்லுகின்றமனமும் உ
ள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்க
ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்மலரகிதமானமுத்
திரையப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும்.—எ-து.௭-அசை.

(ப-ம்.) அனார்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெ
னக்கொண்ட. மனமானது அவற்றை பொய்யெனத்தள்ளச்செய்
கின்றசமாதி யனுபவத்தில் அழுந்தப் பெறுமாயின் அம்மனம்
அந்திலே விடாதென்பார்— நிபுண்டசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்
திடையொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபுதியின்கண் தன்னைத் தரிசி
க்கின்ற தோற்றொடுக்கம் நசிக்குமென்பார்— நிபுண்டசாதித்தா
னினைப்பொடுகேவலமொழியு மெனவுவதுநிதர். (௨௯)

(அ-கை.) இதுவுமது.

(வேறு.)

நிங்காக்கருத்தைபகத்திருத்திநிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற...
 நிங்காநிட்டைசாதித்தானிங்கும்பொறியும்புலன்கரணம்.....
 நிங்காநிட்டைசாதித்தானினைப்புமறப்புமறநீங்கும்.....
 நிங்காநிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவார்.....

(இ-ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினுற் சிதாசாயத்திற் பொருந்தப்பிரியில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஒழிங்கும். பிரியில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால்சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒழிங்கும். பிரியில்லாமற்பிரமநிஷ்டையைச்சாதித்தால் அழிவில்லாதமுத்திப்பேற்றைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞானஞான மிரண்டும் நழுவுமென்பார்—நினைப்புமறப்புமறநீங்குமெனவும், ப்ரம்மானுபவத்தில் நேயமாத்திரமாயிருக்கப்பெறின்—ஜீவன்முத்தர்களாயொன்பார்—நிட்டைசாதித்தானித்தமுத்திப்பேறடைவா ரெனவுங் கூறினார்.

[இ-உ-ச-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்கள்சாதனத்தினாலேயேபொறிபுலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகியமோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென்றறிவித்ததாம். (உய)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனெகிவத்தை யடைவெனெனல்.

(வேறு.)

உத்தரமுகமாயாதனத்திருந்தேயுயர்குருபதமலர் தொழுது*
 முத்திகாயெனுஞ்சாம்பவியினைப்பொருந்தி மோனமாமந்நிலைவழாமற், சித்திரதீபம்போலசைவறவேசுந்தையினலைவறுப்பவனே, அத்தனதடிபையடைவெனென்றுகாக்கு மண்ணலாகமமெல்லாமெறித்தே.....*

(இ-ள்.) வடதிகைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானாகிரியருடைய சரணா விந்தங்களை வணங்கிச் சாம்பவி யென்னும் முத்திகையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்தநிலையில்வ

முடித வில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய திபத்தைப்போல அசை வில்லாமலிருந்.து மனத்தி னுடைய சலிப்பை அறுக்கத் தக்கவ னென பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமை பொருந்திய ஆதமங்க ளெல்லாம் எயித்துச் சொல்லும். — எ-று. ௪-௪-௪-அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மனசவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரணே சிவ னுமென்று வேதாசமங்கள் சொல்லு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசயிளக்கம்) சித்தஞ் சிவத்தோடொருக்கிச்சிவமான, முத்தன்சிவனென மொ ழித்திம்மாமமஞ், சத்தியஞ்சிவன்சங்கரனென்றே, குற்றமினான் மறைக. றும்வகுத்தே. என்பதனாற் காண்க. (உச)

(௪-கக.) ஞானநிஷ்டையைப்பெற்றும் அதிற் பாபிபடா ம விருக்கின்றவனநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

(வேறு.)

இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவங்கேட், டிருந்தான் சமாதி தனி னுழையா தென்றோ வென்போ விருந்தா னென, இருந்தான் சமாதி தன்னிலையிலிருந்தே யிலாமைதனை நீக்கி..* இருத்தானவனையிருந்தானேயின்பமளவிலின்பத்தே.....*

(இ-ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார் பாம்மநிஷ்டையை யுடையவனாக இருக்கின்றனென்று தன்னைச்சொல்லவுங்கேட்டிருந்தா ம் நிஷ்டையில் பாபிபடாமல்யா துகாசணமோ (இதுவகாக்கும்) எனபோலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய சமாதியாகிய தனதா த்மஸ்சுரப நிலையிலிருந்து அநியாமையைபொழித்து இருந்தவனெனவனோ அவனே (பலவாகச்சொல்லு) மின்பங்களைப் போலவளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்ப சுகத்திலிருந்தவனாவான். எ-று. தான்-சாரியை-போல்-௪-௪-௪-௪-௪-இவ்வா றும்அசைகள்.

இருந்தான் சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோ ரியம்பவங் கேட்டிருந்தும் என்றதற்கு, இவ்வுலகத்தார் தொழிலொழிந்தா னெனநோக்கி இவன் சமாதி யுடையவன்ப்போ விருக்கின்ற னென் று அச்சமாதியை உயர்ந்திக் கூறுதலக்கேட்டிருந்தும் எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்.) நிஷ்டையி விருக்கு மொருவனைப் பார்த்து இப்பு லோகத்தார் இவன் நிஷ்டாபரண விருக்கின்ற னென்று அரு

மையாகப்புகழ்ந்துகூறுவதைத் தன்செவியிற் கேட்டிருந்தும், தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறிவின்ற அறிவைப்பெற்ற இவன் இனி நம்மைப்போலாவனாவென்று நாள்தோறும் உள்ளத்தின்கண் உருகுகின்ற சுபாவ சீலத்தை யுடைய ஞானாசிரியர், அந்நிஷ்டைடையப் பெரும்பாலு முக்கியமென்று நினைத்து அதில் துரியமாய்நின்று சாதனவருத்தமடையாமல் வினாக்கி விட்டானேயென்று இரங்குவொன்பார்—இருந்தான் சமாதிபோலென்றேயித்தவுலகோரியப்பவுங் கேட்டிருந்துஞ் சமாதிதனி லுழையாதென்றேயென்றும், சின்மாத்ரநிலையில் அந்நிஷ்டை அறிவினனாய்ச் சென்றுவிளங்குகாலையில் அங்கங்கு ஜனிக்கின்ற அறிவினமை யை விட்டொழிந்துபேரநிவோடுகலந் தொன்றாகவேறுதோன்றாமலிருந்தவனே சர்வானந்தத்துக்கும் மேலாகிய நிரதிசயானந்தியென்பார்—சமாதிதன்னிலையிலிருந்தேயிலாமைதனை நீக்கியிருந்தானவனே யிருந்தானே யின்பமளவி லின்பத்தே என்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வோன் வருத்தமுற்றுச் சாதனஞ்செய்து அத்வைத அபரோகாநுபவசாஷ்டாத் காரத்தில் விளங்கவேண்டு மென்பதாம்.

ஒருவன் நிஷ்டையி லிருக்கப் பெற்றும் அதன்கண் உழையாமலிருந்த லென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) கடைத்தபொருள்கரத்திருக்கக் கடைத்திலவென்றயர்வார்போற், படைத்தநின் தருள்பெற்றும் பெற்றிலன்போற்பரிவுற்றேன், முடைத்தலையிற்பலிகொள்ளமு கலிங்காமுகிழ்த்ததிலாச், சடைத்தலையாய்நின்மாயமியாணுருந்தரத்ததோ. எ-ம்- (திருவாசகம்.) செய்வதறியாச்சிறுநாயேன் செம்பொற்பாதமலர்காணு, பொய்யர் பெறும்பே மத்தனையும் பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலா, மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக்கண்டுக்கேட்டிருந்தும், பொய்யனெனானுண்டுத்திங்கிருப்பதானென்போரோறே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

நிஷ்டையில் யாவுமிறக்கப்பெற்றவனுக்குப்பேரின்பபோகமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம். (கடவுளந்தாதி.) திறந்தெயிர்க்கச்செகமாய்கைமோகத்திராமருட்டு, மறந்தேவிடுவஞ்செருஞ்சகமேமலையேறவென்றாற், பறந்தேவிழவருமோபஞ்சபூதச்சுமையுங்கொண்டே, யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோவெய்யாய்வான்எவையே. என்பதனாற் காண்க. (௨௨)

(அ-கை.) ஞானசாதக னனுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்திய னது அமுபவமு மிவையெனல்.

(வே.அ.)

அருத்ருபோனகமும்பாதிபாநீருமதனிணும்பாதிபதாகப்*
பொருந்துநாளொன்றுக்கொருபொழுதருந்தல்புரிமற்றெவ்வி
டத்தெனத்தான், இருத்திடினும்பின் வெழுதினும் புவிமீதேதி
னுமாதர்கடம்பிப்பரிந்துகடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்தினாயிற்ப
டிவதுயோவிறப்பரிசே.....*

(இ-ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம் அனாவ
யிருகவும் ஐலம் அநித் பாநியாகவும் (சாதனத்தினை நுகிறநாளி
ல்) நாளொன்றுக்கு ஒருபொழுது போஜனஞ்செய்யக்கடவ
ன்.வேறெயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்துநி
ன்றுலும் உலகத்தில் சஞ்சரித்தாலும் ஆசையுற்றுப் பெண்களைச்
சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சிம்முத்தினாயின்பழங்கிடிப்ப
துசாத்தியகுமிய சிவயோகியின் குணமாம்.—எ-து. என்னுமெ
ன்பது, என்னுமென விகாரமாயிற்று மற்று-எ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முழுக்ஷாக்களா
னபரிபாதிகள் அஞ்சாரியணநீங்கிக் கனிந்தஞானசிரியரிடத்தில்
வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில்நிற்கப்பெ
ற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ் செய்தவருவதற்கு
எவ்வன பக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க் கொள்ளுகிற அண்ண
பானுதிகளால் -வியாதி -மயக்கம்- சோம்பல் - விகாரம்- ஆகிய
இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் க்ஷாத்தங்கிணிக்கு
த்தக்க உணவுகளை வுட்கொண்டு அவ்வக்கிணி மேலிட்டிருக்கச்சா
த்தியத்தின் அனுபவ மெளிதி லுதபமாக இருத்தலே அவர்களு
க்குரிய விதியென்பார்—அருத்ருபோனகமும் பாதிபாநீருமத
னிணும்பாதிபதாகப் பொருந்துநாளொன்றுக் கொருபொழுத
ருந்தல் புரிகவென்றும், அத்துவித அபரோக்ஷானு பவத்தில் நி
ஹந்துவினங்கிய ஜீவன்முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வ மான
துபற்பலவிதங்களாய்ப் பொருந்தி யிருக்கச் செய்தாலும் தே
கோகமென்ற சொப்பனசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய்
நின்ற சுவானூபூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சுடசித்த
க்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ தீரயபோகங்களை யுணர்ந்தல்
சிஞ்சித்துமில்லாதிருப்பதேபாவமென்பார்—எவ்விடத்தென

நீதானிருந்திடின மெய்துஞான முத்தியாயிப்படிவது யோகித
ன்பரிசெயென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் எகபுக்தங்கொண்டிருக்கக்கடவர்களெ
ன்றும், சாதியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங்கள் மு
யற்சியின்மியேவந்தடையினும் அப்போகங்களுள்பற்றின்றித்த
ங்கள்நிலையில்கேவலமாய் மூழ்கிநித்பர்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினும்பாப வரும் எதிர்மறை உம்மைகளால் அச
சீவன் முத்தர்கள் எவைகளிலும் பிரவேசியா என்பதே துண்பெ
னப்பெற்றும்.

சீவன் முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான பிராரத்வபோகத்திவி
ருந்தாலும்தந்நிலவிடா என்பதற்குப் பிரமாணம். (கைவல்யநவ
நீதம்.) காமமாதிக்கள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்,
தாமனாயிலத்தண்ணீர்போற்சுகத்தொய்க்கடிவாழ்வார், பாம
ரொணக்காண்பிப்பார்பண்டித்திறமைகாட்டார் ஊமருமாவா
ருள்ளத்துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (அன்றியும்.) விவகார வேளை
யெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விகற்பமன்றோ மனமலைந்து விடா
தோவிட்டால், அவதானநமூவுமன்றோ வென்றாயா கிலத்த்கொரு
திட்டாந்தங்கொள்கொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன் நன்னைக்
கூடிநபந் துககமணபயித்தநாரிநெஞ்சம், நவமானமனைத்தொழி
ல்கள்செய்யும்போதுந்தமுவி பனுபயித்தசுகந்தனைவிடாதே. எ-ம்
(அத்துவிதானுபவம்.) சகலமறிந் தாகையிலலா மெய்துஞானி
பெத்தொழில்கடான்செய்தாலும், மிகசாம்பராஜ்யமுதல்பரமப
தத்துள்ளசுகமெல்லாஞ்சேர்வான், அகல்கருமமொன்றுண்டோ
பிறையுண்டோவிரண்டிண்டோவவித்தையுண்டோ, சுகமயமோ
மெய்யறிவோசந்தருவோவவன்மகிமைசொல்லொணுதே. எ-ம்-
(பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.) எத்தொழிலுச்செய்தாலுமேதவத்
தைப்பட்டாலு, முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே- வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிரு கைவிசிவந்தாலுந், தாதிமன நீர்க்குடத்தே
தான். எ-ம்- (பசுபதிபாசவிளக்கம்.) மன்னியசோரன்நன்னை ம
னநினினினைத்துக்கொண்டு, தன்னுறுகணவனோடுதமுவிபவாறு
போலத், தன்மனஞ்சிவத்திலவைந்துத்தானவனுனருனி, பின்
னையுமுலகினின்னுபேசுவான்மொசொன்றில்லான். எ-ம்- (ரூனவா
கிட்டம்) மிகவருகாமாதிகளாய்காரமடைந்துமவின்போன்பி
கநொத்தானோர், அகமெனலின்நிச்செயல்செய்தாலுந்தவிர்
ந்தாலுமமுத்தமற்றோர். சகநெறிகள்செய்திடினும்மன்னிப்போ
த்கண்டுஞளிர்த்தன்மைசான்றோர், திகழ்மனமுதினையுமிருக்குஞ்

சிறிதுமில்லாதோரினை முத்தர். ஏ-ம்- வரும் மற்றும் வருவன்
வற்றும் காண்க. (உரு)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்குமெ
னல்.

இத்திறமாயையோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக்குச், சுத்
தமாநாதத்தொலிகளும் பலவாத்தோன் நிமிமணிகடல்மேகம்.*
மத்தளம்பெரியாழொலிசெம்புவனையுள்தாள மென்றுமையாட்,
சுத்தனாமெழுந்தானன் நியுமுரவோ ராய்த் தெரித்தனாத்தனா
ன்றே.....*

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோகநிஷ்டையிலிருந்து சா
தனஞ்செய்பவர்களுக்கும்-கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத்தளம்
பேரிடை-விண்ண-ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு-வண்டு-கைத்தாளம்-
(ஆகிய இவைகளினசப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்தமாகியநாதங்க
ளும்பலவாறாக உண்டாகுமென்றுதேவியாருக்குச்சுவாமிஉபதே
சித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடையோர்களும்(பலநூல்களிலும்)
ஆராய்ந்து மெத்தசுச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.—ஏ-து- அன்-து-
ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) தன்னிலையை அசைவற உணர்ந் தநிகின்றதாகிய கூ
டல்த சைதன்யசாக்ஷியென்னுஞ் சமுதத்தில்தசநாதங்களும்உசி
தோசிதமாய் முழுங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப் பகிர்முகமாய்
ப்பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள்சுவானுபவத்திற் கண்டபடி
அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூ
றுவார்.—யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக்குச் சுத்தமா
நாதத் தொலிகளும் பலவாத்தோன்றி மென்றார்.—

[இ-ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கே யன்
நிவையோர்க்கு நாதானந்த முதிபாசென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (கடவுளந்தாதி.) அன்பருக்கன்புந்ரு
ம்பாஞ்சோதியையாத் தாமத்தோ, டென்பருக்கக்கலந்துள்ளேயு
ருகின்றவுபகல், தம்புருவினைசரமண்டலத்தொனிதாளத்தி, மி
ன்பெருகுங்கொலுக்கின்றகாங்கண்டருமெய்ம்மகிழ்ந்தே, (அன்
நிபும்.) சிலம்பொலிடப்புறமிப்பாந்சிலம்பொலிதேவர்க்கைப, பல
ம்பொலிபோகையதுவெகுநாதமதற்குமப்பால், வலம்புரிசுந்
நியவாசனுமுச்சிவந்தெரிந்தாந், புலம்பொலியாடலும் பாடலு
மாகிய பூரணமே. ஏ-ம்-(ஞானிகள்நிலைமை.) சுத்தமுதலம்புலனை

யடக்கினுப்பண்கருத்தமைத்துச் சாம்பலிதோக் கதனைமேவிச், சிந்தையுறந்தான்சரிக்குமிடங்கடன்னிற் செறிந்திடையா திருந்தி னையினிட்டைகூட, வந்தெழும்புமண்சலதிகிலம்புசங்கு வண்டி லசயங்குழல்பேரிமுழக்கங்காண, இந்தவகைகிவயோகத்திருப் பார்ஞானியினியவற்குப்பிறவிபுமுண்டென்னலாமோ. எ - ம். (அகஸ்தியமுனிவர்.) வைபஞ்சலமங்கி கால்வான்பலவுயிர்வான் முடியோ, தெய்யும்பரமுதற் சார்வதெல்லா மெம்பிரான்முரு கா, தெய்யனநின்னுதின்றட்கிலம்போகைத்திருவினையாட, தை யநின்னங்கமதென்னங்கமாய்நின்றவாறத்தமே. எ-ம்- (திருவாச கம்.) என்னையார்முலையாகமனைத் துடனின்புறுமாகாதே, யெ ல்லையின்மாக்கருணைக்கடலின்நினைநாடுதுமாகாதே, நன்மணிநர தமுழங்கியென்னுள் றுறநன்னணுவதாகாதே. எ - ம்- (நாயுமானச வாமிகள்.) கெஜதுரகமுதலானச துரங்கமனமாதிசேளவியினிசை ந்துநிற்பக், கெடிகொண்டதலமாறுமும்மண்டலத்திலுங் கிள்ளா க்ருசெல்லமிக்க, தெசவிதமதாய்நின்றநாதங்கனோலிடச் சிங்கா சனாதிபர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடைநிகழ்ந்தி டவசந்தகால, மிகையமலர்மீதுறைமணம்போலவானத்தமியை மேற்கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்கு மழியாத சிவராஜயோக மாயிந்த்ராதிதேவர்கனெலாம், விஜயஜயஜயவென்னவாசசொல வேகொலுவிருக்குறும்பெருமைபெளிதோ, வேதாந்தசித்தாந்த சமரசசமன்னிலபெற்றறித்தகச்சித்தர்கணமே. எ-ம்- (வாதஜார்பு ராணம்.) முக்குணம்புலனைத்துடனடக்கிமூலவாயுவையெழுப்பி ருவழிபைச், சிக்கெனும்படியடைத்தொருவழியைத்திறந்துதா ண்டவச்சிலம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோரொழுத் துருவாந்தன்மைகண்டருடரும்பெருவெளிக்கே, புக்கழுத்தின ரொமதுருப்பெறுவார் புதியில் வேட்டுவ நெடுத்த மென்புழுப் போல், எ-ம்-வரும் மத்தும் வருவன வற்றாற் காண்க. (உச)

(அ-கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது தம் மை அறிபவர்க்கு மயக்க பின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுந் துமயக்கமடைந்தவர் அதில் நின்றும் நிங்கும் வகை சொல்லுது மென்பதைபுங் கூறல்.

ஒத்தவந்தாதந்தோன்றியபொழுதெயொலியி னுலயர்ந்தெழு படம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலநிங்கித் தனைபறிபவர்க்கிலமு டம், இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தாவிம்பர்கேவலத்தினுமடை யா, மத்தியத்தந்தமுடமேபுற்றுவகைபதற்குணாக்குதுமன்னே

ஊமுனக்குளானு, முமலமகல்நிற்கிடமாகாணுமொன்றாய்முநிர்
ந்தருளுமேகமேவாதவிதந்தான், விமலபரப்பிரமமெனும்பூசமம்
றவிடிகண்டாமணிகருநாதமுமாகி, நிமலசச்சிதானந்த மாருவா
ஊநினையலால்வெறுமுண்டோநீயேயாவாய், என்பதனாகை.

(அ-கை.) அம்முடநீங்கு முபாயமிவையெனல்.

துன்னியவந்தமுட நீங்கிடமெய்த்தாயசந்தருவினைத்தொழு
தே, மன்னுகாரணமாமனவினைப்பெற்றுமனம்விடயத்துருதிரு
ந்தே, அந்நிலைப்பதினாயிரந்தரஞ்செய்க்கினகன்றியமகலதடா
துறுமேந், பின்னுமச்செபத்தை யொருபதாண்டளவும்பெட்டபு
டன்செய்க்கநீங்கிடுமே.....*

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅநியாமை நீங்கும்படி. உண்மை
யாகிய பரிசுத்தம்பொருந்திய ஞானசிரியரை வணங்கி நிலைபெ
ற்ற காரண பஞ்சாக்கரமாகிய மந்திரத்தவதப் பெற்று மனதை
விஷயத்திற் பொருந்த விடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி பதினாயிர
ந்தரஞ்செயித்தால் அவ்வநியாமை நீங்கும் அங்ஙனம் நீங்காமல்
அவ்வநியாமைதங்குமாயின் மறுபடியும் அச்செபத்தைப்பத்து
வருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செபஞ்செய்ய நீங்கிப்போ
கும்—௭-று. ௭-௭-௭-அசைகள்.

[இ-ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சாக்க
ரத்தைத் தியானிக்க வேண்டி மென்பதாம். (உசா)

(அ-கை.) முடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ் மரணத்தி
னால் அடுத்த சநநத்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநநத்திலும் முத்
தி அடைவர்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங்குருபத்தன்புமிடைவிடாதேயுருற்று
வரோல், வந்திடுஞ்சநநத்தன்னிலேயுறுவர்மன்னுமெய்க்ஞானதி
ட்டையினை, உந்துமம்முடமிலாதவர்தம்மையுத்தமபக்குவொன
லாம், முந்துசந்தருவனல்குமுத்தினாயான்மோனவிடுறுவர்கள
ன்றே.....*

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியருடை
ய திருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற்செய்வாராயின் ம
றுசநநத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோகநிஷ்டையைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் (அனந்தசநநத்திலேயுறவந்தவர்களை

களாம்) செலுத்தப்பட்ட அந்தமுடத்தன்மை இல்லாதவர்களைச் சந்தரும பரிபாசிகம் என்று சொல்லலாம் தலைமைபெற்ற ஞான சிரியர் அந்நுகர விக்ஷிற்ற கின்முத்திரையினால் அப்பரிபாசிகள் (இச்சந்தத்திலேயே) மெளன நிலையாகிய மொகூத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்—எ-று. ஏ - ஏ - அன்று-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

(உஎ)

(அ - கை.) ஸ்வா அபூதியிற் றேன் னுகின்ற சித்ப்ரகாசந்த ரியாதீதப் பொரு ளன்மெனல்.

இயம்புநன்மையினிடையே சாதிப்போர்க் கின்னொளிகோடிச னொன்றாய், வயங்குவபோலவகக்கணிற்றேன் றுமற்ற தும்பொ ளுளவென்றே, திடங்குறவெந்தையுமைக்குணாத்திடமே தேவி கேட்டதனை நினைவிய, தயம்பெறப் புகறியென்னவேவினவநா த னுத்தெளிவுறவிலும்... ..*

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற தன்மையாகிய நிலையில் நின்று நிஷ் டையைச்சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண்கோடிஞரியர்க ள் ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிரகாசமுண்டா ளும் அனாயுதவல்லுதல்வென்று எமது ஆண்டவராகிய பரமசிவ னுர்தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத்தேவியார் கேட்டுமயக் கமுற்று அந்தவல்லுதலை நான் தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் தயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பரமசிவனா ளுத் தெளிவுபொருந்தும்படிச் சொல்லுவார்.—எ - று- மற்று- ஏ-ஏ-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம நிஷ்டா சாதனத்தைப் பரிபாலனம் பண் னுகின்றவர்களது கருத்துஉள்ளே அடங்க அடங்கத் தோன்றுகி ன்றசிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்வேறே ஒன் றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்று மென்பதற்குப்பி ரமானம். (பத்ர சிரியார்.) கடலிலொளித்திருந்தகனலெழுந்து வந்தாற்போ, உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வ தெக்காலம்- எ-ம்- (காலாக்காலம்மயந்தாதி) காண்பார்க்குங்காணலாந்தன் மயனேகைதொழுது, காண்பார்க்குங்காணலாங் காடலாற்காண் பார்க்குச், கோடியாப்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமே தொல்லு குத், காடியாப்தின்றவாள். எ - ம்- வரும்- மத்தும் உருவனவந் றுக்காலம்.

(உஅ)

(௨ - ஸக.) சத்தநிற்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானுபவதி திலொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோனமுத்திரையதனி விருந்திடும்பொழுதிலைம்புல
னில், நலந்திகழ்மூன் றுபுலனெடுங்கிடுமானவினு துமவையெவை
யென்னில், அலங்கியரூபமிரதற்கந்தமென்று சொந்திடுகீர்மற்
றிரண்டு, புலன்களித்பரிசுந்தரிசனந்தோன்றிற் பேரயிடுமென்
பர்புண்ணியகோ.....*

(இ-ள்.) பரகாசிக்கின்ற மெளன நிலையாகிய சின் முத்திரை
யில் இருக்கின்ற காலத்தில் சத்தாநிபிஷியங்கள் ஐந்தில் நன்மை
யாய் விளங்குகின்ற மூன்று விஷயங்கள் அடங்கும் அங்ஙனஞ்
சொல்லதாகிப் அம்மூன்றும் எவையென்றால், சொல்லுவோம்
ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென் றுணாப்பார்கள். மற்றிரண்
டுவிஷயங்களில் பரிசுமானது ப்ரம்மநரிசனம் உதயமாயின் ஒடு
ங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள்.--எ-று.
ஆல்- ஏ- அகசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்க ளனைத்திலுந் தேர்ந்தமனமானது சமன்
தமுந் தானாய் விளங்கிய சின் முத்திரை யென்னும் நகரஞ்ஞா
னத்திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவரின சுந்தரம் பொருந்திய
பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்
குவதற்குக் காரணமாகிப் சதாசிவத்தைபுந் தாண்டி, ஞானத்திற்
கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலை யென்ற திருவருட் சத்தியினது
அரசிருக்கையின் மகிமையைக்கண்டு அந்நிலையில் அமசுவநநிற்
குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற் குரிய துரிய விஷயங்கள்
ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமு ம் பேரின்பமாகிய கருவயு
ஞ்சுகமாகிய வாசனையும் ஒடுங்குமென்பார்—இலங்கியமோனமு
த்திரையதனிவிருந்திடும்பொழுது நலந்திகழ்மூன் றுபுலனெடுங்கி
டுமென் றும், அத்திருவருட்சத்தியினது ஒருளாலே அதற்குமே
லஞானத்தில் யோகமாகிப் சொரூபசித்தென்னும் பாரிகையா
னலீலைகண்டு ஓடியிலந்நித பஞ்சசடையின் அலங்காரத்தூள்பர
மகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்துமு
த்திசகவமும் முத்திகேவலமும் விட்டிச் சம்மாநிற்கச்சுயஞ்சோ
திதானே மேலிட்டிவளைந்து அகண்டாகார நிலைபொருந்தங் கா
லையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்த ப்ரம்மமக்ய மென்னு
ஞ் சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த ப்

ரம்மானந்தகோஷி நிபிகலாகத் தானே தானுதிய மெய்ப்போத
மாகிய பரிசுடும் ஒழிங்கிச் சின்மாத்திரமாய் விளங்குமென்று அ
ருளிவருவதுவழிகொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமென்பார் — பரி
சுத்தரிசனத் தொன்றிற் போயிடுமென்பார் புண்ணியமோ என்றுங்
கூறினார்.

[௨-ம்.] சரிதைபாதிபாய்வரும் தான்கில் நன்னான் காகிய
பதினாறு சொபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிக்கை
புறக்கி மேல்நின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்குபதங்களுள்
முன்று பதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றன
ரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய ப்ரம்ம வரிட்ட பதத்தில்
மேல்சொல்லிய ப்ரம்மானந்தகோஷி மொடுங்கு மென்பதே து
ணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதைநிலைத்தென்பதற்குப்பிரமாணம். (திரு
வாகடம்) உன்னத்தரியதிருவுத்தரகோசமங்கை, மன்னிப்பொலிந்
திருத்த நாமதையோன்றன்புகழே, பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பா
வபகன்பற்றறுப்பா, னன்னத்தின்மேலெறியாயிமணி மயில்போ,
லென்னத்த னென்னையுமாட கொண்டா னெழில்பாடிப், பொன்
னெத்தபூண்முலைசீர்பொன் னாசலாடாமோ. (அன்றியும்.) நெ
க்குநெக்குள்ளருகிநின்றயிருந்தங்கிடந்நுமெழுந்து, நக்கும
ழுதுந்நொழுதுமவாழ்த்திநா னுவிதத்தாற்கூத் துறவிந்நிசீ, செ
க்கர்போலுத்திருமேனி திகழ்நோக்கிச்சிலிர்சிலிர்ந்துப், புக்குநி
ற்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லா மணியைப்புணர்ந்தே-எ-
ம்- (சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.) போற்றிநீறணிந்துருத்திர சாதனம்
பூண்டிடைந்தெழுத்துள்ளே, சாற்றிநீகுருவாதி மூவுருவைபுந்
தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான், மாற்றலாம்பிறப்பிறப்பினைநெ
ஞ்சமேவல்லுளாடியதானூர், தோற்றுமுள்ளொளிக்குள்ளொளி
யாயதைத்தொழுதுவாழ்தலுமாமே. எ-ம்- (அகஸ்தியமுனிவர்)
அண்டத்திலுள்ளதுபின்டத்திலுமுண்டவ்வாமெழுத்தும், பண்
டித்தந்தக்கோடிமகாகித்திபண்ணுதற்காய்த், அண்டத்துடலு
பாயபவாசெய்தகுத்திரத்தாற், கண்டித்தநமசிவாயா வெனவு
ருக்காட்டியதே. எ-ம்- (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) விந்துவிருந்த
தலத்தலிலேகுருந்தியிருந்தாரகொலுவாகச்சிந்தைதெளிந்து
மகாரம்வைத்தாலத்தச்சிபாணக்காணலா ஞானப்பெண்ணே. எ-
ம். (சச்சிதானந்தபிளக்கம்.) முச்சுடராகியொன்றாய்முடிந்ததோ
ர்சேதிபாதம், அச்சநியனுந்தா னுவகண்டமாயளவிலாத், சச்

சிதானந்தஞான சதாசிவகுருருவைப்பாட, மெய்ச்சுடருதயமான
விளக்கொளிபுண்மைசேர்வாம். (அன்றியும்.) திருமருவுசோதி
யாப்பிரபையொளிவீசியே தெருவினொருபாதைபதிலே, திரி
கரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேனமுதமூறுசுண்ணீர், வரு
மொருவர்காணவே திருஞ்சுழிகேணியில் வரவுசிறுவாசமென்றிவு,
மயிர்ப்பாலமீதினி னெருப்பாறுதானியே வந்தவழிகண்டதெவ
ரோ, அருவுருவிலாகாசமிருசரணகீதமே யனேகசிவசோதின
டனம், அபயவரவுபயசிவ சமயகுருநாதனேயத் துவிதமுத்திபு
ரிவாய், தருமவுணசுழிமுன்னயிலணுவளவுகவனமே தால்வேண்டி
மிதுசமயமே. எ-ம். (திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.) இ
ண்டகுரவனுவானையல்லற்பிறவியறுப்பானே, வேண்டிப் பதவிதரு
வானேவெளிவீட்டின்பமளிப்பாணைத், தாண்டல்செய்யா
மணிவிளக்ககத்தொழின்முன்றியற்றுந்தொல்லோணைக், காண்ட
ற்கரியபேரொளியைக்களாவினிழந்தீழ்க்கண்டேனே. எ-ம். (உட
லறிவிளக்கம்.) தந்திகொலுவிருந்தவிடந்தானுமங்கேநற்கமலமா
யிரத்தெட்டிதழுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கேய
றுத்தடைத்தவாசல்கிவையோகமங்கே, மந்திரமுஞ்சாத்திரமும்பிற
ந்ததங்கே மனுந்திஞலவரவு தானுமங்கே, செந்தி யொளி சிவன்
சிங்காதனமுமங்கே சிறந்தவிருபாதமடையாள முரைத்தோமே.
எ-ம்-(வாதஜார்புராணம்.) இடம்ப்பிமுடம்பின்மூலத் தெழுந்த
தற்குமுனைநாடி, புடன் கிள றொளியேயாகியொளியிலஞ் செழுத்
துமொன்றாய், நெடுங்குழி லோசையாகிநிலவுமவ்வோசைபோ
யங்கடங்கியவிடமேயென்றுமா மிம்பலமதாகும், (அன்றியும்)
எண்டரும்பூதமைந்து மெய்திய நாடிமூன்று, மண்டலமூன்று
மாகிமன்னியபுணர்ப்பினாலே, பிண்டமுமண்டமாகும்பிரமனோ
டைவராகக், கண்டவர்நின்றவாறுமிரண்டினுங்காணலாகும். எ-ம்
(சந்திதிமுறை.) விதையாயிருக்குமைந்தெழுத்தும்வேதாகமமு
முத்தமிழும் விளங்குஞ்சரிதாதிக்கணுக்கும் வீராகியமெய்ச் சிவ
முதமுஞ், சுதைபாதரிக்குந்திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியு
ந்துகடர்பத்திவிதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்யடியா,
ரிதைபாலயத்தைப்பிரியாதங் கிருடர்ஞான மணிவிளக்கு மிலங்
குமவுணந்துளும்பாதவின்பவளனுஞ்சந்ததமுஞ், சிவதயாதளிங்
குமோரிறையேசிறியேஞ்சிறிற்சிதைதேயலே, தேனூர்வீதிப்போ
ருராசிறியேஞ்சிறிற்சிதைதேயலே, எ-ம்-(பாரதம்.) ஐவகைப்
பொருளுநான் குகரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ், செய்வினையிர
ண்டிமொன்றி யாவருந்திகைப்பதின்ற, பொய்யிருளகலஞானப்

பொருட்களில்லிரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச்செங்கட்கண்ணின்
 க்கண்ணைநையப்பாம். எ-ம்- (திருவாய்மொழி.) எகமூர்த்தியிருந்
 மூர்த்தி மூன் றமூர்த்திபலமூர்த்தி, யாகியைந் துபுதமாயிரண்மி
 சூடராயருவாயி, நாகம்மறிதரிக்கடனுட்டேயின் றநாடாயண்ணையு
 வீ, குகமுற்றுமகத்தடக்கிபாவியல்லன்மாய்த்ததே. எ-ம். (தேவா
 சம்.) மண்ணுவிண்ணுவிமலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிககத்தா
 னேயாவிக், கண்ணுக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்கலையாக்கிலை
 ஞானந்தாசெய்யாகி, பெண்ணுவிப்பெண்ணு க் கே கா ரா ணு
 மா விப்பிரளயத் துக்கப்பாடெலா ரண்டமாகி, பெண்ணுவிபெண்ணு
 க்கோ கொழுத்துமாகி பெழுஞ்சூடரா பெய்மழிக ணினறவாரே.
 (அன்றியும்.) தற்பதத்தார்தற்பதமேருநாமூர்த்தி தலஞ்சூட. மோ
 தாவிவேதத்தப்பாவின்ற, சொற்பதத்தார்சொற்பதமுங்கடந்து
 தின்ற செவல, ர்கரியருபுலாயதுவுன்றன்மை, திற்பதொத்துநிலை
 யிலாதெஞ்சுத்தன்று னிலவாதபுலா லுடம்பேபுருந்துநின்ற, கற்
 பகமேயாதுவெனிலவேனல்வேன் க எகமாமணிநிறத்தெங்கட
 வுளானே - (அன்றியும்.) திருவேயென்செல்லம்மேதேனெவாமேரு
 ர்செழுஞ்சூடசேசெழுஞ்சூடர்நற்சோதியேமிக், துருவேயென்னு
 ற்வேயென னுணைவுனி னுள்ளமேவுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற, கரு
 வேயென்கற்பகமேகண்ணென்கண்ணுட் கருமணிமேமணிபாடுபா
 வாய்காவாய், அருவாய்நல்லினைநோயா னடைவாய்வண்ண மாவ
 சென்விறையுறையுமமராரே. எ-ம்- (திருமந்திரம்) ஆங்கம்பு
 லியூராதிறியாகி, சேங்கஞ்சிறசபைவிவமணம்புத்தது, பேரங்க
 மிப்பற்றமேபத்திருநடனம், வேங்கஞ்சொல்வார் விழுவார்தா
 மி. எ-ம்- (தத்துவராய ஸ்வாமிகள் கலிமடல்.) அரியதவமுடை
 யராகம்பொருந்த, விரிபபுயமோவொளிமணியோ, முத்திநிறை
 யே வெண்துநிலை, (அன்றியும்.) தெருவுதொறுமுலவுதென்சித்
 தைக்கீர்த்தகுருமணியைக, கோவத்தைக்கோயிலாக்கொண்டவ
 ருமருந்தை, எ-ம்- (ஒளவைக்குறள்) சுந்தரக்கோதினலங்குமிடம
 அ, மஹிசக்கிரமுமாம், (அன்றியும்.) தற்பரமான சதாசிவத்
 தேவெடன்றி, லுற்றநிலி லையுபிரிக்கு. எ-ம்- (தாயுமான சுவாமி
 கள்) சருகுசலபக்டணிக னொருகோடியல்லாத் சகோரபக்டிகள்
 போலவே தவனதிலவொழுகுரித்தாரையுண்டழிபாததன்மயா
 னந்தகோடி, இருவினைகனத்திரவு பகவென்பதநியாத வேதாந்த
 மோனஞான வின்பதிஃபிடையக்கோடி மணிமந்திர சித்திநிலையெ
 ய்நினர்க்க்கோடிசூழக், குருமணியிழைத்திட்டசிங்காதனத்தின்
 மிகசொலுவிந்திருக்குதின்னக், கும்பிட்டனந்தமுறைதென்

டீட்டென்மனக்ருதையெலாந் தீரும்வண்ணம், மருமலொடுத்
 ஞ்விருதானையர்ச்சித்தவெனவாவென்றழைத்தெந்நாள்மந்திர
 குருவேயோக தந்திரகுருவேமலன்மர பிவ்வுருடெளனகுருவே
 (அன்றியும்.) காணுங்கண்ணிற்சுலந்தகண்ணெயுனைச், சேனும்
 பாருந்நிரிபவர்காண்பொ, ஆணும்பெண்ணு மதுவெனும்பா
 ண்மைபும், பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணித்கவே, (அன்றியும்.)
 குன்றிடாதிகொழுந்கடமோமணி, மன்றுளாடிய மாணிக்கமெயு
 னை, பன்றியார் அணையாருறவார்த்தி, பென்றுநீயெனக்கின்னருள்
 செய்வதே, எ-ம்- (சிவப்பிரதாசம்.) கண்ணொளி விளக்களித்துக்
 காட்டிடுமெண்ணின் முன்னங், கண்ணொளியொன்றுமின் ரும்விள
 க்கொளி சுலந்தவற்றைக், கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிமிவே
 னுகாணுக், கண்ணொளியிளக்கின்சோதிசுலந்தியிங்கருத்தொன்றன்
 மே. எ-ம்- (சிவவாக்கியர்.) அண்ணலா யநாதியா யநாதிமுன்ன
 நாதியாய்ப், பெண்ணுமானு மொன்றலோ பிறப்பதாகமுன்
 னெலாங், கண்ணிலாணிசுககிலங்கருத்தொயிங்கிதின்றபின், மண்
 னுளோரும்விண்ணுளோரும்வந்தவாறதெய்வனே. எ-ம்- (சௌ
 ந்தரியந்தாதி.) மயில்போன் திருக்குந் திருமேனி மணியோரூயி
 லோமறைமுடிவோ, வயில்போன் திருகணருங்கண்ணையாவருளா
 ர்கடலோயா அணைக்கேன், வெயிலோதிலவோசோதிமின்னல் வி
 னாவோககனவிறுறோ, பயில்வோருன துதிருவழகையுமைமே
 தொகுத்துப்பாடரிதே. எ-ம்- (கடவுளந்தாதி.) மெய்ப்பொரு
 ளுச்சித்தொருச்சிதமாகவிருக்குமப்பா, வைப்பின் மானிக்கப்
 பொக்கிஷமெமணிமாமருடச், செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்
 குள்ளொளிதீபமது, கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாம
 துகண்டவர்க்கே. எ-ம்- (மவுனதரிசனம்.) அரசனென்றமவுனவி
 த்தைதராய்யோகமறைகிறேனகா ரமுதலைந் துழைத்திரமயமாழ
 லத்தி லிங்கத்தோன்று மிங்கமென்ன சிவருப தந்திமேனி, குரு
 மூலத்தட்டதளம் விரிந்துதோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்
 போகோடியரிதோன்று, மரமனையிலமுதகபாடந்திறந்துவமுத
 மழைவருடக்குமருளிலன்றே. (அன்றியும்.) அன்றியாதாரத்தி
 ன்மொளனமூட்ட வங்கங்கேகிவசத்தி வடிவுதோன்று, நின்றவந்
 ததவத்தினிற்கும்வண்ணத்தோன்று நிராகாரமாம்வாயு சுழியிலே
 னுங், குன்றாதசுழிமுனையில்மொளனமூட்டக் குலாலுமனத்தாநந்
 தநிர்த்தங்காணுஞ், சென்றேறிநடனத்தைப்பாருபாரு திருச்சி
 லம்பிடுவெனிகேட்குஞ்சேர்ந்துகூடே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வரு
 வனவற்றுந் காண்க.

ஞானத்திற் கினியை யிதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருவாசகம்.) உடையாளுந் தனயினிருக்கு முடையா னடுவு ணீயிருத்தி, யாடியோனடுவுளிருமிருப்பதா னுலடியேனுன், னடியார் நடுவு ளிரு... மருளாப்பரிபாய்பொன் னம்பலத்தெம், முடியா முதலே யென்கருத்தி முடியும்வண்ணமுன்னின் றே. எ-ம்- (சுவந்தரியந் தாதி.) மாதுநின் கருணை ஞான நித்தினாசெய் மஞ்சதா லுந்லைகா ல்கருந், வேதமா லுடனுருத்தி ன்கண் மயேச்சுரன் றலைவி தித்த டேப, கோதுபின் னலுறுகச்சுமா னதொருவச்சித்தது, றசதாசிவ ன், நிதகந்மிலவல்லையுன் கிருபையன் றிவேறொரு விருப்டமே (அன் தியும்.) இவ்வு றையயா திடையமுதுறுபுண் முலைய்ளவெயி லமேனியிலே, நிதலு வசாமளமணீவடமாடிய நிலவெழு பூதியினு ள், கருமபெறுதோ ளியயமுதொழு கா நிறைகருணையி னொழுதை ச், தொழுமவளோ சிவனடியவர்காணி துசருதியினு ளுளையே. எ-ம்- (தாயுமா னவாமிதன்.) பூரணிபுரா தனிசுமங்கலைசுதந்தரிபுராந்த கித்ரயம்பகியெழிந் புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகந்தர தளபுஷ்ப மிசைவிந்நிருக்கும், நாரணிமனூதித் தாயகிருணதித்நாதா த்தச த்தி, (அன் தியும்.) பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம் பேப்கள் புந் திமுதலானபேய்கள், போராடுகோபா திராக்ஷசப் பேய்களெண் போதத்தைபூடழித்து, வேதனைவளர்ந்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன் விதித்தானிவல்லலெல்லாம் வீழும்படிக்குணது மௌனமந்த்ரா திக்பயித்தலையவியந்தருள்வையோ, தாதவடிவாகியமஹாமந் தாருபியேநாதாத்தவெட்டவெளியேதற்சமயமானபயிர் தழைய வருமேகமேஞானவா னந்தமயிலே, வா தமிடேபாசமயமியாவுக்கு முணர்வரியமகிமைபெறுபெரியபொருளே வகாராஜனுக்கிருக ண்மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப்பெணுமையே. எ-ம்- (அக ளியெழுணிவர்.) ஓங்காரவட்டத்துளாதாரமா றும்விட் டோங்கிய ரி, ஓங்காரவட்டத்துளேவித் தநாதமிணைச்சுடர்மேற், பாங்காம்ப கைசிவமாகியொன்றாயப்பரவெளிநின், றுங்காரத்தாண்டவியா றெழுத்தாறுமுகத்தம்மையே. (அன் தியும்.) குண்டலிபார தில க்குமி பார்வதி கோமணீபூ, மண்டலி சாம்பவி தேவிமனோன்ம ணிவாகினிப்பிர, சண்டலிகாரியகாரியுகாரிசடாக்ஷரிமா, விண் டலியாண் பெண்ணிர ண்டிருவாய்தின் றமின் னொளியே. எ-ம்- (ஒள வைக்குறள்.) தற்புருடமா முகத்தன்னிற்றனியிருந், துற்பனமஞ் சையுறை, (அன் தியும்.) ஓதிபதற்புருடத்தடிபொவ்வவே, பேதி யாதோதுயின். எ-ம்- (கைவல்யநவநீதம்.) உன்முகம்போற்க ண்ணுடிக்குள்ளொருமுகங்ண்டாற்போற், சின்மயவடிவின்சுர

யைச்சித்துபோற்புத்திதோன்று, நின்மலவிருத்தியந்தநிழல்வ
 பியாயுலாவுந்தன்மதன்மகனையித்தைத்தானன்றோனானமெண்
 பார். எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) பனாயிடத்தேயுருத் தோன்றியொ
 மிங்கும்படியறிந்தோர், புனாயறக்கீறிப்புண்ணுந்நுவலோபுத்தி
 மத்தியிலே, தினாயறவாசைத்திசைதிகையாறித் திருக்கூறுக்க, வ
 னாதிருநாத்மலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்திமிமே. எ-ம் (சச்சிதா
 னந்தயிளக்கம்.) ஆடல்புரிநடனவிருபாதபங்கயவேதமவதானசி
 வகோணமா, மருமறையிலெட்டாததிருநடனவிஸ்தா, மானதொ
 ருபானுமதியே, கூடவொருதிருகோணவிதிருநவகோணகோ
 ணமிசைதிசைநாலுமே, கோதையபிராமியிரு பாதவொலி நாத
 மேகோடானகோடிநடனம், பாடலதுகீதசபையோகசிவகோகை
 வெளிபரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரியுடுருவிமேலானபா
 லையபாதகமலஞ், சாடவனுபோகசெயலேகமுதலாகவேதரல்
 வேண்மிதுசமயமே, தற்பரானந்தசபைநிஷிதகளானந்தசிவசச்சி
 தானந்திருருவே. (அன்றியும்) தற்புருஷநிலையிலேவிந்நுருவநிலி
 லே. எ-ம். (பாலையானந்தசுவாமிகள்.) ஓங்காரமானபிரணவத்தா
 ளெங்குமுயர்ந்தசோமகலிறித்தாள், நீங்காரமானபராசத்திதே
 வியைதேர்ந்துகும்பியடியுங்கடி. எ-ம். (சந்திதிமுறை) மும்மையு
 லகெங்கும்பரந்தொளிபரப்பிடுமுதற்பனாயெடுத்திணைத்து, மூ
 தருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப்பெருமைமொய்த்தநித்தியவாடை
 யான், மெய்ப்முழுதமொத்தியிரு வேறற்றவத்துவிதவெண்ணீ
 ரணிந்துமிளிரும், வீறுபூரணநிலப்பொட்டுமிட்டுப்பெரியமெ
 ஞ்ஞானதீபதட்டா, வம்மருவுமாலத்திசந்திமந்திச்சைபுடனான
 ஞானங்கிரியையென், நறஞ்செவிலியாயரங்கருகிலுறவாறறகன்
 தசிவவாரியிலெழுஞ், செம்மையாரமுதம்புகட்டவளருங்குழவி
 செங்கீனாயாடியருளே, தியிரமலமகலவரு குமாசரவணமுருக
 செங்கீனாயாடியருளே. எ-ம். (சௌந்தரியலகரி.) ஆரமுதின்க
 டல்வேலிசெழுந்தருவாய்மணிபம்பியதிலுடே, பாரகடம்படர்
 காணிலருங்கொடை பாய்மணிமண்டபங்ருடே, கோரசிவன்பா
 மேசனுமஞ்சமோர்கூர்பரியங்கமெனாமேலே, சீரடரும்பரஞா
 னமுதுங்களிதேவரருந்துவார்பூமாதே. எ-ம். (பட்டணத்துப்பி
 ள்ளையார்.) அரிபிரமர்போற்றவமரர்ஜயஜயெனப் பெரியம்மை
 பாகம்வளர்பேரழகைப்பாரோனே. (அன்றியும்.) கண்டார்க்கு
 ப்பெண்ணலவோகாணார்க்குக்காமமடி உண்டார்களுண்டதெலர்
 முணல்லாதுண்பர்களுா. எ-ம். (மவுனதரிசனம்.) கூடுவதுபுரு
 வமையவெளியினுள்ளே குறிப்பாக மெளனத்தைமூட்டிமூட்டி,

வாடுவதுமேளுன்மணியுஞ் சிவனுந்தோன்று மாகாயஞ் சர்வவி
யாபகமுந்தோன்றும், நாமுவதுகனலொளிபோலவிந்துதோன்
றும்நாதமங்கே கோடிமதிபோலேதோன்றுத், தேடுவதுவனந்த
வானந்தந்தோன்றுஞ்சிவசிவாமெளன வித்தைசெப்பொழுதே.
எ-ம். (பத்ரகிரியார்.) தயனத்திடைவெளிபோய்தன் னும்பரவெ
ளியில், சயனத்திருஞ்ஞதலைப்படுவதெக்காலம். எ - ம். வரும்மற்
றும்வருவன வற்றூற்காண்க.

ஞானத்தில்யோகநிலைத் தென்பதற்குப்பிரமாணம். (நிகழ்
காலத்திரங்கல்.) ஆகமசீலனைப்பாரிர் மயகனேனகனைப்பாரிர்
ன்பவுருவனைப்பாரிர். (அன்றியும்.) அறிவுக்கறிவனைப்பாரிர் அறிவு
க்கறிதனைப்பாரிர், செலிக்கக்கிணியாட்பாரிர் தேசிகர்தேவனை
ப்பாரிர். எ-ம். (பத்ரகிரியார்.) அருவி மலைநடுவே யாயிரக்கால்
மண்டபத்தில், திருவிளையாடற்கணையிதரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம்.
(சிற்றம்பலநாடிக ளனுபூதிவிளக்கம்.) ஆட விடயில்லாவகண்டப
ரிபூரணத்தே, தூயருருவருவந்தோன்றும்மற்றோன்றியதே. எ-ம்.
(திருவாசகம்.) இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்தெழுதின்
றருயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தேனீ
யலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றனுவாய்த்தேய்த்துதே
ய்த்தோன்றுத்திருப்பெருந்துறைபுறைசிவனை, பொன்றுநீயல்
லையன்றிபொன்றில்லையாருண்ணையறிபிற்பாரோ. (அன்றியும்) பி
றவிதையறமாத்திப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டு, முறவினொ
டுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச், செறிபொழில்ரு
ழ்தில்லைதகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி, மறையவரும்வானவரும்
வணக்கிடநான்கண்டேனே. (அன்றியும்.) கட்டறுத்தெனையாண்
டுகண்ணாநீ, திட்டவன்போடியாவருங்காணவே, பட்டிமண்டப
மேற்றினையேற்றினே, பெட்டினொடியாண்மும்மறிடேனேயே. எ-ம்.
(திருவாய்மொழி.) நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கெனு
ணைர்மையதவிதவென், றென்றுவொருவர்க்குணர்லாகாதுண
ர்ந்துமேலுக்காண்பரிது, சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்
றத்தேய்த்தற்று, நன்றுதிதென்றறிவரிதாய் நன்றூடானங்கட
ந்ததே. (அன்றியும்.) பாவருமெவைபுந்தானுயவாவர்சமயந்தோ
றுத்தோம்பிலன்புலனைத்திற்குஞ்சொலப்படா னுணர்வின்மூர்த்
தி, யாக்கோயிரினுள்ள லாதுமோர்பற்றிலாத, பாவனையதனை
க்கடிவனையுங்கடலாமே. எ-ம். (பஞ்சாட்சரப் பதிபசுபாசவி
ளக்கம்.) காணுது புலன்கள்போகக் கரிசுதுமனம்போம்போல
ல், ஆணவம்போரும்போல லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ், செ

ஊறுமொளிக் குமேலாஞ்சிவப்பிரகாசந்தோன்றும், மாணனே யினுவேழுத்தநிலையெனமதித்திடாயே. எ-ம். (சச்சிதானந்தவி ளக்கம்.) பரமண்டலங்கனகசபமண்டலம்படித பதிமண்டலந் தலமதாயிப்பரிவிண்டலம்புகுந்மநிகுண்டலங் குழைகன்பணிகங்கணங்கிரணமே, உரமண்டலம்பெரியதலமண் டலந்தெரியவுமைபங்கனன்புபுரிய, வெள்ளிமண்டலந்தரிசுவெளி மண்டலம்பெரிசுபுகமண்டலஞ்சிரசதாய்ச்சிரமண்டலங்களவை குழிகொண்டலங்குசடை சிவசம்பு சாம்பசிவவே-ஜெகமண்டல ம்புகழாவிசம்பீரமங்கொடு நிருவம்பலம்பரவவே, சரமண்ட லங்கொளி நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டியினுசமயமே. எ- ம். (சந்திநிமுறை.) அடியார்நிலத்திருவகத்துளன்புபொறுமை யவாவறுத்த-லடுப்பாங்கமைத்துமலக்காட்டத்திகஞானக்கனன் ழுட்டி, மடியாநிருந்தவுயிர்க்கவசம்வழியவருட்பேருலவார்த்து மாறுப்பெருமைச்சிவானந்த மதுரச்சோறு தினம்பொங்கி, வி டியாச்சீவமோதவிருள்வீயமவுணச்சுடர்விளக்குவிளக்கியிருந்த படியிருந்துமேலாஞ்சிற்றில்வினையாடுந், செழுதீரகத்தோர்பு கழ்வாலிசிறுவாசிற்றில்சிதைபேலே. எ-ம். (தாயுமானசுவாமிக ள்.) பாராநியண்டங்க ளத்தனையுமவைக்கின் பரவெளியினுண் மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றேய்ந்த பாவினென்பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்நிற்கநிற்கிந்தைகாட்டிச் சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலகாட்டினை சுகாதீதநிலையுந் தனைக்காட்டநாட்செல்லுமோ, காராரவெண்ணருமனந்தகோ டிகணின்னு காலாந்தி மகழபொழிதல்போற் கால்விசியின்னி ப்படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மிபா னந்தவெள்ளம், சோரா னுபொழியவே கருணையின் முழுகியேதொண்டரைக்கூவுருகிலே சுத்தநிர்க் துணமான பரதெப்பமேபாந் சோதியே சுகவாரியே, (அன்றியும்.) சென்றுசென்றேயனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொ ண்ருகி, நின்னுவிடுமென்றநெறிநிக்குநாளெந்நாளோ. (அன்றி யும்) அத்துவித வனுபவத்தை யணந்தமறையின்னமின்னமநி யோமென்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிரிக்குணத்ததத் தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குந், சித்தினைமாத் துவெளி யைத்தன்மயமாமானந்ததெய்வந்தன்னஎ-ம்(பெரியபுராணம்) ஐந்துபேரநிவுங் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணமோர்நா ண்குந், சித்தையேயாக்குகுணமொருமூன் றஞ்சிறந்தகாத்துவி தமேயாக, விந்துவாழ்சடையா குடுமானந்த வெல்லையிற்றனிப்

பெருங்குந்தில், வந்தபேரின்பவெள்ளத்துட்டினைத்து மாநிலா
வின்பத்துட்டினைத்தார். எ-ம். (கடவுளந்தாதி.) சிவமனுமுப்ப
துடையுட்கோடிதேவர்கள் செய்புமொரு, தவமதுபொன்னகர்மி
ன்னன்னதாமலாத் தார்பணியப், பவமது சூட்சத்திற் பத்தியும்
பாயும் பவமிகுந்ததவமணிமண்டப மேலையுங்காணுவர்நாட்ட
த்திலே. (அன்றியும்.) இன்பமிகுந்த விடஞ்சுகாடதெடுத்தனா
ய்கத், துன்பம்பெருதொலை சுற்றிலும்வண்ணிநுருவமத்திக், கம்
பவது. யனிகாணுதகாட்சிதனகசபை, விம்பம் பெரு வெளி
யுற்றதுப்பார்க்க விளக்கொளியே, (அன்றியும்.) ஒளியாம்வி
ளக்கொளிக் குள்ளேதெளிந்துகொண் டேருவ, வெளியாம்பரா
பரமாசோதியே விந்து நாதமொத்துத், தெளிவாயிருந்துபிர
காசந்தோற்றுஞ் சிறப்பரத்தி, லழியாவரம்பெற்றிருக்கப்பதமு
ண்டடியவர்க்கே, எ-ம். (ஞானவாசிட்டம்.) உண்டானசிருட்டி
தானன்றிப்பார்க்கிலொழிந்துபோமுதுதியாயுணராவற்றாற், க
ண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென்பார்க்கோற்காட்சியுதுங்கலைநா
லாந்கற்றோர்கார்வாற், தண்டாதபரிசயத்தாற்சிலகாலத்திற்குவு
மனநின்மலமாய்ச்சுகிபோலிந்கிற், பண்டாயவனுபுதி மயமாப்த்
தானே பாங்கியவான்கருங்கிந்த பார்க்கவ தோன்றும், (அன்றி
யும்) சொருபம்விட்டகலன்மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு
யின்பில்லை, ஒருபொருண்ணைவையொழித்து மேலப்பாலொரு
பொருண்ணைவறிலத்தவிருபொருணடுவு ணினைவறவிருக்குமிது
சொருபத்தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனைமாண்டசைனில்கற்போ
லாய்வருநஞ்சுழித்திதீர்வடிவாம். (அன்றியும்.) வெறியாரும்
பொருப்புறையோர்விழிப்புலத்தின்மேவாதோர்விளம்புகிதை,
நெறியார்மன்னவண்ணேட்ட படியுரைப்பநெடியவனேநினைவிற்
கொள்வாய், அதிவானுமதிபொருளுக்கடியகூட்டர்விலெழும
றிவானந்தம், பிறியாதவான்மதத்துவத்தெழுந்ததாமதனைப்பே
ணல்செய்வாம். எ-ம். (கைவல்யநவநீதம்.) களங்கமற்றகண்ணாடி
தன்முன் வேறோர்களங்கமற்றகண்ணாடிகாட்டிம்போது, விளங்கி
யதன்மயமாகியபேதமாகிவிசுற்பயின்நிந்ருவிசுற்பமானுற்போ
ல, அருந்தறியப்படாவிபுலாய்ச்சுத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாய்பிர
மத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலக மெங்கேயுலை
வெங்கேயென்றுசங்கையொழிந்திடாயே. எ-ம். (திருப்புகழ்.)
இருவிணையுமலமு மறவிதையொடுபிறவியறவேகபோகமாய்நீயு
நானுமாயிதற்கும்வகைபரமகமதனை யருவிடைமருத்திலேகநாய
காலோக நாயகாயிமையவர்பெருமானே, எ-ம். (சிவவாக்கியர்.)

கருக்கலந்ததாலமேகண்டிருந்தகாரண, வருக்கலந்தபேராதலோ
வுண்ணதானறிந்தனன், திருக்கலந்தசோதிபத்தெளிந்துநான்
றித்தபின், திருக்கிலேனிற் கிலேனிசணி மற் றிருந்ததே. (அண்
றியும்.) மவுனமானவைந்தெழுத்தைவாசிபெறிமெல்லவே, வா
னெலாநிறைந்தசோதிமண்டலம்புகுந்தபின், அவனுநானுமெப்
கலந்தே யனுபவிக்கு மளவிலே, அவனுமில்லை தானுமில்லை யா
ருமில்லையானதே. ஏ-ம் (அகஸ்தியமுனிவர்) வடிவம் பொருளரு
ண்முக்குணம்வாக்கு மனமுமடி, முடிவுமில்லாதமுடி வினைச்சுட்
டிமுருகனென்றே, படிக்கத்தனிங்கண்டகாகழிப்பிரபஞ்சபார்வை
யற்றால், விடியும்பொழுதிலிரண்டுமொன்றேதெய்வம்வேறில்லை
யே. ஏ-ம். (ஒளவைக்குறர்) ஆர்க்குந்தெரியாவுருவந்தனைநோக்கி
ந், பார்க்கும்பரமாவன்-ஏ-ம்- (கந்தரலங்காரம்.) அராப்புனை
வேணியன் சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற், குராப்புனைத்
ண்டையந்தாடொழல்வேண்டுங்கொடியவைவார், பராக்கறல்வே
ண்டுமனமும்பதைப்பறல்வேண்டுமென்ற, விராப்பகலற்றவிடத்
தேயிருக்கையெளிதல்லவே. ஏ-ம்- (செளந்தரியந்தாதி.) தெளி
வாயமுதப்பெருக்கெறிந்துதேங்குங்கடலிற்றினமூழ்வி, பொளி
வாய்த்திருக்குங்கனகசபைக் குள்ளெபுகுந்துவருமையெய்ன், களி
வாய்த்திருக்குங்கனவனுடன் கனகத்தவிசின்வீற்றிருந்த, வளியா
ய்த்துருகுங்காட்சிமங்கைக்கரசேகாண்டற்கருள்வாயே. ஏ-ம்- (ம
வுனதரிசனம்.) செப்பரியவம்பரத்தைக்காத்தாயானுந் தேகமங்
கேதிராமயமாய்க்கரைந்துபோகும், ஒப்பரியவச்சனிட மூலமா
னவுண்மையறித்தறிந்தறிவில்மென்னமூட்டத், தப்பாதுஜீவன்மு
த்தியடையும்பாருசாரமங்கே கற்பூரதிபமாகும், அப்பாக்கேறி
வென்னதேவிதேவியனந்தவானந்தமென்னசிவமுமாமே-ஏ-ம்-
(தேவாரம்.) மைப்படிந்த கண்ணுளுந்தாணங்கச்சிமயானத்தா
ன்வாரசுடையான்மாசொன்னில்லான், ஒப்புடையனல்லனொரு
வனல்லனொருரனல்லனுவமையிலல்லன், அப்படியனவ்வுருவனவ்
வணத்தனவனருளே கண்ணகக்காண்பதல்லால், இப்படியனிவ்வு
ருவனிவ்வணத்தனிவனிதவ நென்றெழுதிக் காட்டொனாதே.
ஏ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றற் காண்க. (உக)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிக விறந்த ஞான யோகத்தில் உன்ருக் ப்பட்ட மனமானது நாதவசமுருதிருக்கின் அந்நாதத்தின் சொ ரூப மாபெ பஞ்சாக்ஷரத் தோன்றவ தின நென்பவதையும் அதன் ஓங்க மெய்வய மென்பதையும் கூறல்.

(வேறு.)

பேரிய வனுபோகமாருங்கலைப் பிறங்கு சத்தத் தக்காந் தே னதில்மேயாயின், நீசமாய்ப்பாதிபுலன்க ளவையுந் தோன் னுதில்அபாருதிக முகம் தாகவுய்த்தே, பாசமிதே சிசுமுன்ன ம்பகர்த்தவாதெபதுமவாத வமும்பார்வையுநீங்காமல், ஆவிலந்நி லையினுதவஞ்செழுதது மிலமெனக்கேட் டவைபோமா தியம்பு கெனருள்.....*

(இ-ள்.) சொல்வதற்கரிய கவானுபோக முண்டா குந்கால த்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமாணுல இழி வாகிய அந்த ஓந்திரியவிஷயங்கள்ஐந்தும் உதயமாம்(ஆதனின்) சத்தம்விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச் செலுத்தி பத்தற்ற ஞானுபிரியர் முன்னனுக்கிர கித்தபடியே பத்மாசனமு ம்ஞான திருந் தடியுங் கெடாமல் குற்றமற்ற அந்த நிலை யிலிருந்தால் (சத்தாதிகளுக்குரிய) பஞ்சாக்ஷரத் தோன்றுவதில் லமென்று பாமகிவனார் சொல்லக்கேட்டு அவைகள் ஓடுங்குகின் றவகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்.—௭-து. ௭-௭- அசசன்.

(ப-ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித் தறிதற்கரிய ஞானத்திலேயோகமாகியநிலையிற் பொருந்தங்கலை யிற்சபாபமுதயமாவதற்குமுன் புண்டானகாண்பாளுதிகளிறந் ததாயி மெய்ப்போ தரொழிவில் உதிக்கும் பனாயின்முழுக்க மென்பார்--பேசரியவனுபோகமாருங்கலைப் பிறங்குசத்தமெ ன்றும், உன்ருகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந்நாதத்தினதனிடீட்ட நிலவரின மெய்ப் போதமாகிய பரிசமும், அருட்டர்சனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய கவையும், சுகமாகிய வாசனையும், தோன்றும். அவை தோன்றவே அவைகட்குரிய குக்ஷம வடிவ மாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூல வடிவமாகிய பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களுந் தோன்று மென்பார் -- அக்காந் தோன் திமேயாயினிசடாம்பொதிபுலன்க ளவையுந் தோன்று மென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] அத்தவத அபகோக்ஷாணபவ சகத்தில் உன்முரப்
பட்ட பனம் த. தவணர்யிலவாராது அகவத அந்நிலையிற் பொ
ருந்துமாயின் பாவு மொயிங்கு மென்பதாம். (ருய)

(அ-கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒயிங்கு முறைமையிதுவெனல்.

(வேறு.)

நகரமொயிமகரமதுசுடந்தருங்காரணமா நாயிமவைநீங்கியிடு
வகைபதயிலுதுங்கேள், வகரமதினகரமுதல்யகரத்திற்குளேம
கரமுநீங்கிடு. பரிபகிரமனுதன்ஞல், யகரலயம்வகரமுந்தான்சி
ந்திலொயிங்கமாசுமிநறநீங்கவுயிர்முத்தியெய்துமென்றே, தகர
நறுங்கரிபகுமுனகமாதுககிநறவன்றனதுநிருவுளமேற்றதுகாந்
நினனன்குணர்ந்தே.....*

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்க் - கந்தவிஷயமாய் - வெ
ண்ணிறமாய்ப் - பூமிமயமாய் - நிவர்த்திகலையாய்ச் - சத்தியோஜாத
மாய்க் - கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச் - சிருஷ்டியைத்
தருகின்ற - மறைப்பையுடைய - திவ்யாக்ஷரமாகிய - நகரத்தினுட
னே, * அப்புதத்துவமாய் - ரசவிஷயமாய்க் - கருநிறமாய்ச் - சல
மயமாய்ப் - பிரதிஷ்டாகலையாய் - வாமதேவமாய்க் - கர்த்தருசா
நாக்கியமாய் - விந்நுரூபமாய்த் - திவ்யத்தருகின்ற - மயக்கத்
தையுடைய - மலர்க்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக்களுக்குத்
கேசத்தைக்கொடுப்பதற்கேதுவாய்த்தேன். இம் திரயாணிப்பதற்
குரிடஇவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒயிங்குகிறதற்குவகையைச்சொ
ல்லுகின்றங் கேட்பாபாக, * வாயுதத்துவமாய்ப் - பரிசுவிஷய
மாய்ப் - புதைநிலமாய்க் - காந்தமயமாய்ச் - சாந்திகலையாய்த் - தற்
புருஷமாய் - அமுர்த்திசாதாக்கியமாய் - மஹேஸ்வரரூபமாய்த் -
திவிராயத்தெத்தருகின்ற - சத்திவடிவத்தையுடைய - பராயக்ஷர
மாகிய வகரத்திலே முதலிற்சொல்லிய நகரமும். ஆகையதத்து
வமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய் - நிலநிறமாய்ச் - சத்தவெளிபாய்ச் - சாந்
திரயாதீதகலையாய் - ஈசானமாய்ச் - சிவசாதாக்கியமாய்ச் - சதாசிவ
ரூபமாய் - அதுக்கிரகத்தைத்தருகின்ற - சிவவடிவத்தையுடைய ஈ
வாக்ஷரமாகிய, யகரத்திலே மகாரமும் ஒயிங்கும், அரு
மைபாகிய தேயு தத்துவமாய் - ரூபவிஷயமாய்ச் - சிவந்திறமா

* பிருதுவி பொண்ணிறமும், அப்பு வெண்ணிறமும், வாயு
புருஷநிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

ய்-அக்ஷிபிமயமாய்- வித்யாகலயாய்- அகோரமாய்- மூர்த்திகா
தாகவியமாய்- ருத்திரலயஞ்ஞபமாய்- ஸம்மாரத்தைத் திருவின்ற-
ஞானஞ்ஞரியப் பரகத்யத்யுடைய-பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்திர
த்திருமேல யகாரம்லயத்தை உடைய (மெற்சொல்லிய பதியக்ஷ
ர்மாகிய) சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒங்க்கமாகும், அந்தப்பதிய
க்ஷரத்தானேயொழிக்கச்செய்யமுத்தியுடைய ருமென்றமயிர்சகாத்மத
யணிந்த வாசனபொருத்திய கதத்த உத்தியுடைய உமைக்கு
ப்பரமசிவஞர் தமது திருவுள்ளம் களிகூர்ந்துசெவ்வையாக அநி
த்தி, அக்கிரகஞ்செய்தார். எ-று. தான்-சாரியை-எ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] பிறவிதோய்க் கிடமாகிய- நகார மகாரங்களில் வ
காரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒழிங்கும், அந்தவ
காரயகாரமும் பதி யக்ஷரத்தில் ஒழிங்கும். அந்தப்ரம்மாகுரமு
த்தானேயொழிங்கச் சீவன்முத்தி உருமென் னுணர்த்தியதாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சகி- இந்திரிய
த்தில் ஒழிங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்தினுள் நான்கும் பதியக்ஷ
ரத்துள் ஒழிங்குமென்பதே சித்தாந்ததர்மமெனக் கொள்க. (கக)

(அ-மக.) அந்நிஷ்டையில் மனந் திரியுமாயி னது வொழி
ங்குமுபாயமிதுவெனல்.

அதனத்திருந்தேசாதனைசெயும்போதலைதருமனமடங்காமற்
போதுமெயெனினுங்கேவலமயக்கம்புரியுமெயெனினுமங்கெழு
ந்து, நிதியின்யிரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற்பொருத்தி,
யோதுசாதனயி லுறுதியோடிருப்ப தியோகியர்க்கியல்பதாம
ன்தே.....*

(இ-ள்.) அக்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச்செ
ய்ப்புத்தருணத்தில் அலகின்றமனம்அடங்காமற்போகுமானுலும்
முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானுலும் அவ்வாதனத்தில் நின்
அமெழுந்து முறைப்படி பத்தடி நடத்துவந்து ப்ரகாசிக்கின்ற
அவ்வக்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகிற சிவயோகநிஷ்டையில்
நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபாருக்குச் சுபாவமாம்.—
எ-று. எ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்-அ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப-ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமான்
துஞ்ஞகாசமாகிய பனாயின் முழக்கத்தினால் அங்ஙனந்தனது
ப்ரகளு தப்புமாயின் ஒங்க்கின விபானவாயுவுடனே சேர்ந்து
அவ்நில யுத்துத் தன் காரியமாகிய விஷயங்களைப்பற்றி ப்ராந்

தீபடைந்து திரியுமென்பார்—அவதரு மனமடங்காமற் தேவன்
மயக்கம் புரியுமெயெனினு மெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையு மாயின் வெளிவந்துலா
விப்பின்னர் அந்நிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே ஞான
யோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (நஉ)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடல்த ப்ரம்மமாய்
கூறல்.

இந்தியாகியபரமகேவலத்தி னுளுமெழிவித்தியாசனத்தி
லிராமலிருந்திலோன், அந்நிலையேயுடலினொடு சேவன் டத்திய
டைருவ வெவ்விதமென்னி லறைகுதுநீகேளாம், தன்னியதோ
யத்தினொடுதோயமுறல்போ லுஞ் சுவைதருகீர்த்தினொடு கீரடும்
போ த்கலந்தே, எந்நிலையுந் தோன்றாம லிருந்திடவிவ்வுலகி பிறப்
பினொடுபிறப்புமறுத்தினையிலின்பத் துறுவான்... ..*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலானதுரியத்
தில்ஞான சுந்தரம் பொருந்திய(கைவல்யப்பட்ட)ஞானநிஷ்டை
யினால் சதா இராம லிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்
துடனேஜீவன்முத்தியடைவான். அஃதுஎங்குணமென்னிற்சொ
ல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகதறி)சலம்
(கங்கா) சலத்திலேகலந்து ஒன்றுபட்டி விளங்குவதுபோலவும்ம
தரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்பது போலவும் (பிரமத்துட்
னேகலந்து) எந்த நிலையுந் தோன்றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்
கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையுந்தக்கி ஒப்பில்லாத பேரி
ன்பத்தை அடைவான்.—எ-து. இராம லிருந்திலோ னென்ற
தனால் கைவல்யப்பட்டவென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட் டிருந்த உயிர்க்கு அது
பேரகஞ் சொல்லக் கூடாதுபோல அருளுப்பரையுமாகியஞா
னாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்தநிலையி லெந்நாளுமென்று
ம், சச்சிதானந்தமென்னுந்திரிபடியில் நின்றும் நீங்கிச்சுத்தசை
தூன்பமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார்—இந்நிலை
யாகியபரமகேவலத்தினுளுமென்றும், சொர்ணப்பிரகாசமாகிய
மணதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞான நிஷ்டையிற்
பொருந்தவென்பார்—நிதித்தியாசனத்தி லென்றும், அச்சமாகி

* பிறப்பிறப்பென்பது, நினைப்புமறப்பெனக்கொள்க.

யோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களை யுங்கடந்து அநின்றவி
டத்துப் பாசமிது அருளி அருளின பகுத்தறிந்த அறிவுதான் என
ன்று தன்னை யருளாவதினது பின்னர்த் தன்மையும் அய்யருளையு
ம்யிரித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்த பின்னர்த் தன்னைச் சிந்தி
அந்தோற்றவிக்காத அநிதப்பரியூணமாகிய பகைபேயாகியிரு
க்கின்றவனென்றும், அநிதநிலயிலொழுந் சுவாஸூழி சாஷாத்
காரத்தைத் தானென்று எம் வானிருந்த நிலைநவனென்று உபகூறு
வார்— இராமாயிருந்த மீனவனென்றும், அப்பகைநீககத்திற் தத்
பேதமிருந்ததெகத்தான ஆனந்தமயமாகி அய்வானந்தத்தை
இவ்வளவென்றியான அதனை அநிதப்பட்டுச் சிவத்தில் இர
ண்டதென உபகூறவனென்றும், சாஷிமாத்திரமாய்நின்றவன்ச
நிதமீதா இருந்தும்பொழுதே பந்தநீங்கின கூடஸ் தப்
தம்மமகமமான முத்திரைப் பெறுவா னென்றும் கூறுவார்.—
அந்நிலமே யுடனினுமி லீவன்முத்திரை யடைவென்றும், அய்வ
ருள்பலபெனனுமிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத் தோற்றலா
யும் பகை ஆன்மாவிற்குத் தோற்றலா த்மலா லும் அப்பகை
நீகத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமாயும் ஆன்மாவா லனுபவங்கூற
லாலும் அய்வானந்தமும் அதனை அநிதப்படுவதாய் பேதமற
க்கவென்ற சிவாதிகந்தைக் கூறானு தென்பதே சாமவேதமு
டிவாகிய * தத்வமஸி யானதும்மஹா வாக்கியார்த்த அனுபவம்
அய்வந்ததெனயுணர்த்துங்கால் அதுதீபாயிருக்கின்ற யெ
ன்பதாய் அய்வாக்கியத்தை அந்வயப்படுத்தியிடத்துத் துவந்த
தஸி பென்பார் அதற்கார்த்தம்—நீ அதுவா இருக்கின்ற யென்ப
தாம். துவம்பதகத்தார்த்தம்பாமாத்மாவாகிய அருள்பனா யென்
னுஞ்சுத்தேநிசாகமம்-தத்பதகத்தார்த்தம்பரமசிவமென்னுஞ்சி
த்காரணத்தமே திகலிக்கம் இந்த அங்கலீகம் சம்யோகமான ஆ
த்மார்ப்பனமாகத்தக்கவனென அஸிபதகத்தார்த்தமாகியசித்தனா
னந்தாதீத சயம்யிரகாச நிராவஸ்தை நிப்பத்தியென்னும் தீர்ப்
பாவ திசுவிடகைப்ப சிவாத்வைதபேரின்பக்கடவுள் முழுகப்பெ
றுவானென்பார்— எந்தியுயற்றோன்றாம இருந்திடவிணையி லின்
பத்துறுவானென்றும் கூறுவர்.

[இ-ம்.] கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின்மே
ல்நின்ற ஆன்மாவின்து இக்கையைச்செலுத்தி ஞானக்கிரியைக

* தத்வமஸியானது, போதிக்கிற முறைமையில் அதுதீ
பாகின்றயென்றும் அதுதீபானுயென்றும் பொருள் கொண்டு
ருக்கும்.

போயடக்கித் தம்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ் செய்கின்ற
அருளையும் அதற்குமேலநின்ற பணையபுத் துவித்தாட்ட மின்
திடகமுன்று நினைவிடத் துதயமான ஆனந்த போத மிற்றத்தா
கிய சலததுடன் சலமும் பாலுடன் பாலும்சலந்ததுபோல்வதா
கிய இரண்டற்ற சிவைக்யமான சுத்த அத்தைவத மீதாதாமமுடி
விற்கும் முடிவாப்வினங்கிபதே அநீதமவுனநிலையென்று உணம
க்குப்பரமசிவஞர் குருதுரியமாக உபதேசித் தருளினு ளென்ப
தாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை யீதென்பதற்குப்பிரமாணம். (பத்
ரகிரியார்.) அப்பிவினுறையுப்பு மரனடியிற் சேர்ந்தோருஞ், செ
ப்பிவெள்ளையுத்தோன் னுமெனச்செப்புவதுமெக்காலம். (அன்
தியும்.) நானுரோநியரோநற்றபரமான தானுரோவென்றுண
ர்ந்ததவமுடிப்பதெக்காலம். (அத்துவிதக்கலிலென்பா) ஆறுக
டச்சென்றெறுமிங்கு மாபோற்சிவத்திலொழிங்கென்று ளென்று
மறவொன்றுபுருகென்றான். எ-ம். (தாயுமானசுவாமி.) அப்
புமுப்பும்போன்ற வயிக்பபரானந்தரீதமக் கொப்புவனமசொல்
லவும்வா யுண்டோபராபரமே. (அன்றியும்.) கூடுதலுடன்பிரித
லற்றுநிர்த்தொத்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமற்று
வரவினொடுபோக்கற்றுநிலையான குறியற்றுமலமுமற்று, நாமி
தலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென நண்ணுதலுமற்றுவித்து நா
தமற்றவகைப்பூதபேதமுமற்று ஞானுருவின்ஞானமற்று, வா
டுதலுமற்றுமே ளொன்றற்றிரண்டற்றுவாக்கற்று மனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்டவசமாய்
த், தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமெளனியே சித்தாந்தமுத்திமு
தலே சிரசினிவிளங்கவரு தகூணுழர்த்தியே சின்மயானந்தகுரு
வே. (அன்றியும்.) நானுனதன்மயமே யல்லாலொன்றறத் தலை
பெடுக்கவொட்டா துதலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங்கப்பூர்திப
ம்போலப்போயொளிப்ப தல்லாதுபுலம்வேறினது, ஞானகார
த்திவெனொடுபுமற்ற ஞானுருவு நமுவாமனமுவினிற்சும், ஆன
லுமிதனபெருமையெவர்க்கார்சொல்வா ரதுவானுதுவாவாது
வேசொல்லும். (அன்றியும்.) அதுவென்றுவெது வெனவொன்
றமிக்குஞ்சுங்கையாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டி, மதுவுண்ட
வன்மெனவுஞ்ஜகனாதிமன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரொ
ன்றுப், பதியிந்தநிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குநிருவிச
ற்பத்தாற்பரமானந்த, கதிக்கொண்டுகொள்ளவுதின்னருள் கூறித்த
க்கதியன் தியுறங்கென்மேக்கருமம்பாளோன். எ-ம். (திருவாசகம்.)

நானுமொன் னுயர்எமார்க்ருணங்கொ ரென்னையாறறிவார். (அன்றியும்.) பந்திகாரகுணங்கள்பறித்தாமறிந்தியிமாகாதே, பாவனா யாயகூர்த்தினிலவந்தபராவுமுதாகாதே, யந்தமிலாதவகண்டமு தம்புளகப்படிமாகாதே, பாதிமுதற்பாமாயபரஞ்சுடரண் ணுவ தாகாதே. (அன்றியும்.) வான்செட்டிமாருதமாய்தழனிர்மண்கெ டிதுவித் தாங்கெட்டலின் நிச்சலிப்பதியாத்தன்மைமனுக், கூன் கெட்டுக்கெட்டிருள்வுகெட்டெண்ணுள்ளமும்போய், நான்கெட் டலாபாடித்தொள்ளைக்கொட்டாமோ. எ-ம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) தந்துபம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று, சுத் தபலாபாய்ததன்குதந்தாம்போய்ச்- சத்தி, பொழிவினிலீழ்பாத ம்போய்யா. அருகாவொன்றி, னழிவினிலென்பவதீதம். எ-ம். (ப் படியிடிகலியை.) குறுபருணருகுருவெனுமிவை பவநிற்குமாயி னிலேறறுமுடிபுடன் துசகமாமென், தேயுமாறிதுவதுவெனுஞ் சுட்டிலாவிபலலை, மாயையமாறியதேவிபா லருளினைவள்ளல். எ-ம். (ஞானவாசிப்பு.) முடிவுகனவஞ்ஞான மில்லாநீயிலது வாழும்மைபாகு, மடர்ந்தருளுகுருஞானஞ்ஞயமெழுந்தொயிங் குமிடமதுவேயாகுந், திடவிசம்பன்றாயிருந்தும் விசம்பாளா நிலையனவாஞ்சித்தம்புத்தி, படர்மனம்போய்த் தாலாவுள்ளறிவு பெறிலொப்பாமப்பரமரூபம். எ-ம். (சிவநெறிப் பிரகாசம்.) ஞானமுடன்குறுப ருதுருவென்னுமன்று நாடாமற்றானது வாய்தண்ணியிடருளே, யுனமிலாவன்மணிக்கு மேலானமுத்தி யுற்றதுநின்மலாரியாதீதலமனவுரைப்ப, ஏனவிதேசத்தமாமு த்தியாகுமன்றிவேறுரைக்குமுத்தி யவைகளெல்லா மீனமாமுத் தியதுதன்னைபெல்லாமியம்புவாமறிந்ததனையிசையாலாதே. எ-ம். (உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) ஆதவன்றன்சந்திதியிலம்புளியி றுர்சோதிப் பேதமறித்தின்றுபெற்றிற்போல் - நாதாத்தத், தன்னைத்திருவடி யிலானமாவணத்தின்பக், கண்ணிலமுத்தியிடுங்காண். (அன்றியும்.) சென்றவன்று னென்றிற் சிவபூரணஞ் சதை யும், அன்றிவன்றுனென்றுமெனிலன்னியமாயின் றிரண்டும் அற்றநிலையேதென்னி லாதித்தனத்தன்விழிக், குற்றமறநின்றது போற்கொள். எ-ம். (திருவிளைபாடல்.) பார்த்தபார்வைபாலிரும் புண்டநீனொனப்பருகுந், நீரித்தந்தன்னைபுகுருமொழிசெய்தது ந்தம்மைப், போரித்தபாசமுத்தம்மைபுமறந்துமெட்ப்போத, மு ர்த்தியாபொன்றுமறிந்திலர் வாதஜூர்முனிவர். எ-ம்- (நிகழ்கால த்திரங்கல்.) சிவமொழித்தந்தம்மைபாரீர் சேர்ந்துகலந்தமைபாரீ ர்தவமொழித்தந்தம்மைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர். எ-ம்- (அவி

ரோதவுந்நிபார்.) அந்தப்பரத்தோடி. ரண்டற்றயிச்சுமாமந்ததன்
 னிட்டையெழுத்திபற, அத்துவிதவிடென்றுந்திபற. எ-ம்- (கட
 வுளந்தாதி.) மூச்சில்லையேதுமொழிவது மில்லை முனையொழிய
 ப், பேச்சில்லை யம்பலம் பேரூருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைப
 ள்ளநிலையுமங்காச்சுது நின்றநிலை, பாச்சில்லை யென்றுசற்றறங்கே
 யிருக்கின்றதானந்தமே. எ-ம்- (கந்தரலங்காரம்) போக்கும்வரவு
 மிரவும் பதலும் புறம்புமுள்ளும், வாக்கும்வடிவு முடிவுமில்லா
 வொன்றுவந்துவந்து, தாக்கும்ஞாலயந்தானேதருமெனைத்தன்
 வசத்தே, பாக்கும்முமுகவாசொல்லொன்திந்தவானந்தமே எ-ம்
 (சொருபசாரம்.) தானோவதுவோவதுதானோவதுவோ, ஞா
 னோதபமோநாதாந்தமோ-மோனமோ, சுத்தமொருனியமோ
 தோற்றுஞ்சுபாவநிலை, யித்தனையுமல்லவாமே, எ-ம்- (சச்சிதான
 ந்தவினக்கம்.) பரமுமிதுபொருளுமிதுவழியுமிதுதெளிவுமிது
 பறினாலுலோகமிதுவே, பாசவினயாலெனது மோசமே மோ
 சமிதுபாமுறவுபாழானதே, உரமுமிரு காலோகை யிரவுபகல
 ன்றியே யுட்சராசாமுமநிலை, யொளியெளியி லொளியாகி யுப
 நிததநடனமா யுழிவிதியாழியெனவே, சிரமசூடமுடியிலேகன்
 கமணியிசையிலே சிவஞானதிபமதுபார், திருமருவுசிவசோதிம
 திபெருகுதவிநீ தெரிசனைகளாகிமுடியும், சரமுமது பதிசே
 வைசகலகலையனாக சாயுஜ்ய பாதமருள்வாய், தற்பரானந்தச
 பைநிஷ்களானந்தசிவசச்சிதானந்ததருவே. எ-ம்- (பாலையானந்
 தசுவாமிகள்) ஞானமாமோக்ஷமிதுதாண்டிமற்ற நியாயமெல்லா
 மாயமானதடி தானசங்கற்ப விகற்பசமயமுந் தன்மயமானது
 ஞானப்பெண்ணே. (அன்றியும்) அண்டமும் பிண்டமும்பாழா
 ச்சுவதுக்கப்பாலும்பெரும்பாழாச்சுஉண்டில்லையென்று பராப
 ரப்ரம்மத்தையுகந்துகும்மியடியுங்கடி. எ-ம்- (உபநிடதம்.) தே
 கமேதரெனனல்சீவத்தொய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரிளாகாயத்
 தின்வடிவேதானுப்ப், போகமாந்தனுக்கரணம்வாயுவைப்போலி
 யங்கப் பெரருந்துமவனேயீசனப்பொலிவுத
 ன்னி, லேகமாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த் தோன்றுமவை யக
 ண்டாகார மதுவேயீசத்தொய்த், மாகமாமகண்டாகாரமுநீங்கி
 க்குகிகாவண்டமுந்தோன்றாதவிடத்தத்துவிதநிலையே. எ-ம்- (நக
 வல்யநவநீதம்.) இந்தநிச்சயமுந் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி
 யென்றாந், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போந்தக
 மாவர், பத்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலின
 கையாவ, ரத்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொகுகெனு மவர்களை

நகையாரோ. (அன்றியும்) அறந்ததுண்டாளுவன்றோ அறஞ்சாவ
 அநாதுண்டாம், அறந்ததேயிலையென்னும் பிரமமாவதுவுநா
 னோ, அறந்ததுநானன்றித் பிரமமென்றத்தநானே, அறந்ததுமி
 றந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே. எ-ம்- (தத்துவராய சுவாமிக
 ள்.) உள்ளாட்புறம்பா யுருவாயருவாகி, வெள்ளவெளி தானாய்
 வெறுப்பாழாய்- நன்னிருளாய், அல்லாட்ப்பகலா யனைத்துமாய
 ப்பாலா, வெல்லாமாய்தின்றேனுமிபாண்-எ-ம்- (திருவம்மாளை)
 சத்தியமான அசத்தேகாணம்மாளை, தன்போதம்போனவிடந்த
 ற்பர நாமம்மாளை. எ-ம்- (நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.) நொடுதண்
 னையிவின்பிநாணவாறே போலூரொடு பெரில்லானோ டொன்
 றினாய்நெஞ்சமே. எ-ம்- (திருப்புசும்.) அஞ்சுவிதபூத முங்காண
 நாலு மந்திபகல்பா அ-மநிபாத, வந்தநடுகாதி யொன்றுமிவதா
 ன வந்தவொருவி-பெறுமாறு, மஞ்சுசுவுசார லஞ்சயிலவேட
 ரீ மங்கைகளைநாடி-வனமீது, வந்தசரஞா விந்தமதுபாடவண்
 டமிழ்வினோத-மருள்வாயே, (அன்றியும்.) சுட்டதுபோலாசை
 விட்டிலகாசார அக்கமிலாளுன -சுகமேவி, சொற்காணத்திறந்
 குணமுடாடி சத்திராதார-வெளிகாண, மொட்டலர்வாரீச சக்
 ரசடாதார முட்டலமீதேறு-மதிமீதாய், முப்பது மாறாறு முப்
 பதம்வேறாறு முத்திரையாமோன-மடைவேனோ- எ-ம்- வரும்
 மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (ஈஈ)

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழு
 செய்யுளானுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுபவித்தோனா
 யும், அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பலி
 றியிடைபின் விதிகளையும், அதன்கண் அடைகின்ற நாதா நந்தமு
 தலிய காக்கிகளையும், அவைகட் கதீதமாகிய மௌனநிலையின் இ
 லக்கணங்களையும், அப்பாசி அர்த்தாருடன் பூரணருடன் ஆகிய
 இம்மூவர்களமேல் வைத்துக்கூறினார்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர் அம்
 மயக்கநிங்கிச் செபித்தற் குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய மலங்
 களைப் பரிபாகஞ் செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்சாங்க
 சத்தின் முறைமைகளை மேலருளிச் செப்கின்றார்.

(அ-கை.) பஞ்சாக்காரம் இருவகைப் படுமென்பதையும்
அவைகளை உபதேசிப்போ ரிவமென்பதையுங் கூறல்,
(வேறு.)

அ ஸதவேன்பஞ்சாக்காரவிதிபையதுதான் ஸுலகுக்குமமாம்,
உறவேநிரோபமாதியாயுயிரி ருதற்றாலமதாம்.....*
இறைமுன்னு கமலம்பின்னாவிசைத்தல்சூக்கமிவைகடனை.....*
முறைமேசமபகுருருானருவான்மொழியப்படுங்காணே....*

(இ-ள்.) பஞ்சாக்காரத்தை (உச்சரிக்கு) முறைமையைச் சொ
ல்லுகின்றேன். நீம்கட்பாயாக) அந்தப்பஞ்சாக்காரமானது-ஸ்து
லபஞ்சாக்காரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்காரமென்றும், இருவகை
ப்படும் (அவற்றுள்) திரோபாக்காரமுதலிலும் ஜீவாக்காரங் கடை
யிலும் பொருந்த (உச்சரிப்பது) ஸ்தூலபஞ்சாக்காரமாம்- பதிய
க்காரமுதலிலும் மலாக்காரங் கடையிலும் பொருந்த (உச்சரிப்ப
து) சூக்ஷ்மபஞ்சாக்காரமாம்- இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்காரங்களை
க்கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும் ஞானாசிரியராலும் சொல்லப்
படும். --ஏ-று பின்னாகவென்பது, பின்னாவென விகாரமாயிற்
று. தான்-சாரியை-காண்- முன்னிலையகை-ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில்- நகரமும்- அதற்குமுன்-மக
ரமும்வரத்தொடுப்பது-ஸ்தூலபஞ்சாக்காரமாம். இதுசமயகுரு
வினால் உபதேசிக்கப்படும். மொழிக்கிறதில் - மகரமும் அதற்
கயலில்-நகரமும் வரத் தொடுப்பது- சூக்ஷ்மபஞ்சாக்காரமாம்.
இதுஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமெனக்கொள்க.

அவ்வவருமாறு, பக்தப்பஞ்சாக்காரத்தை உச்சரித்து நின்ற
தனால்- நவ் வென்னுந் திரோதை இல்லை யென்னும் பொருளைச்
செய்வதாகக்கண்டு தானுந், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும், ஆண
வமிழப்பித்- சிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுக ளெல்லாம்
அற மயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வஞன்யம் பண்ணாதலால்-நவ்
வாகிய திரோதையிலலை- மவ்வாகிய மலமில்லை-சியாகிய சிவமில்
லை-வவ்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை- இத்தூலபஞ்
சாக்காரம் நின்றமுறைமைஇவ்வாறுதரிசித்து இதில்ஆன்மஉபாதி
யாகிய மலத்தையும்- சிவவுபாதி யாகிய திரோதையையும்- அநி
ந்துமுன்கிழாணசிவமும் அருளும்மேலாகத்திரோதையும்- ஆண
வமுங் கிழாக ஜீவாக்காரம் அருளினிடமாக நடுவே நிற்பது சூக்ஷ்
மபஞ்சாக்காரம்- உண்மையால் சிவானந்தம் மேலிடாவது, சிகர

தம் இச்சிவானந்த வருளாவது- வகாரம். இச்சிவானந்தமாபிபக
கந்தத்தான் அற தின்றனுபவிப்பது -யகாரம்- கீழான ஆணவ
ததையும், மேலான சிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மா
வைமறைத்தறித்பது-நகாரம்- ஆனந்தம்வளர்கைக்குத்தான்கெ
ட்டுச் செல்லுவது- மகாரம் எனவறிக.

[தி-ம்.] ஸ்தூலரூக்ஷமபஞ்சாக்ஷரங்களின் முறைமையையும்
அவைவெட்டுரிய போதகனையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திரு
நாலக்காவார்.) இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது, சொல்லகவி
ளக்கதுசொதியுள்ளது, பல்லகவிளக்கதுபலருக்காண்பது, நல்
லகவிளக்கதுதமர்சிவாயவே. எ-ம் - (திருவாசகம்.) நமச்சிவாய
வாழ்க. எ-ம்- (சிவவாக்கியர்.) ஓநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெ
லாம், ஓநமசிவாயமேவுணர்ந்துமெய்யுணர்ந்ததும். எ-ம். (பஞ்
சாக்ஷரப்பதிபகபாசவிளக்கம்.) அஞ்செழுத்தினிலொரு புடைப
திபெனவமரும், வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதும்,
அஞ்சலின் தியவிலையினிப்பகவெனத்துலங்கும், அஞ்செழுத்தி
னின்மும்முதலறிந்தவர்பிறவார். எ-ம், வரும் மற்றும்வருவனவ
ற்றுற்காண்க.

ரூக்ஷமபஞ்சாக்ஷரம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (வாத்
தூரர்புராணம்) எவர்க்குமெஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தையுருணர்
த்தவேண்டி, யவத்தொழிலகற்றியானுஞ் சிவத்தைமுன்னுதமா
நித், தவப்பெருவடிவங்கொண்டார்தண்டமிழ்பாடுமன்பர், செ
விப்புலன்வழியேகிந்தை புறத்திருவாய்மலர்ந்தார். எ- ம். (உண்
மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.) சிவனருளானி திரோதமலமைந்து, மவ
னெழுத்தஞ்சினடைவாம்- இவனின்னு, நம்முதலாயோதிலருளு
டாதுதாடுமருட், சிம்முதலாயோதுநீசென்று. (அன்றியும்.) அ
ண்ணன்முதலா யழகாொழுத்தஞ்சும், எண்ணிலிராப்பகலின்ப
த்தே- நண்ணி, அருளானதுசிவத்தை யாக்குமணுவை, யிருளா
னவைதீரவின்று. எ- ம். (திருவருட்பயன்.) சிவமுதலேயாமாறு
ஞ்சேருமேற்றீரும்பவநீபோதும்படி. எ-ம். (திருவினையாடல்.)
ஞக்கமாமஞ்செழுத்தினித்கற்றியபாசவிக்க, நீக்கிமெய்பாணந்த
வினைநிலத்துய்த்துப், போக்குமிட்சியுட் புறம்பிலாப் பூணவ
டிவ, மாக்கினுனெருதீவகம்போல்வருமண்ணல். எ-ம். (திருவா
சகம்.) நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றே
ன், தேனயின்னமுதமும்மாத்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான் தானே
வந்தெனதுள்ளம் புதுந்தடிபேற்குள்செய்தான், உளனருமு

யிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே. எ - ம். (பஞ்சாஷ்டரப்பநிபசுபாச விளக்கம்.) பாணுவாயிறையெழுத்துவதொருபிபாயெழுத்து, ஊனமில்லக்கண்ணையாகுமுயிபொனூத்தனியெழுத்துத், தினமில்லக்கையாகுஞ்செப்பியநிகையெழுத்து, நானெனமிருளேயாகுநகையுறுமவ்வெழுத்தே. எ - ம். வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற்காண்க. (ருச)

(அ-கை.) குக்டமகாரண பஞ்சாஷ்டரங்களைத் தியானிப்பவர்களிடவொனல்.

(வேறு.)

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர்பகருமாயிரத்தினிலொருவர், அதிகமாயிலக்கந் தன்னிலையொருவ ரரிபகோடிகளினிலொருவர், கதிதருகுக்கவஞ்செழுத்தினையேகருநிபிபவர்களென்றறிதி, விதிதருபருவத்தவர்கள்காரணத்தைவிளங்குறச்செய்தித்திடத்தகுமால்.....*

(இ-ள்.) பத்துப்பேரில்ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர் சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்பேரில் ஒருவர் அருமைபாகியகோடிபேரில் ஒருவர்மோஷுத்தைத் தருகின்ற இந்நீதி குக்டம பஞ்சாஷ்டரத்தைத் தியானிப்பார்களென்றறிவாய்-கிரமமாகப் பரிபாகப் பட்டவர்கள் காரண பஞ்சாஷ்டரத்தை ஞானோதயமாகும்படி. செபஞ் செய்யத்தரும்.—எ-று. ஏ - ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெருப்பாலும் ஸ்தூலபஞ்சாஷ்டரத்தையே ஆசிரியர்உபதேசிக்கமாணுக்கர் செபிப்பார்களென்றும், குக்டமபஞ்சாஷ்டரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோது லும்மாணுக்கர் செபித்தல் அருமையென்றும், இவ்விருண்டிவஞ்சிறந்தது காரணபஞ்சாஷ்டரமென்றும், அதுபரிபாகிகள்அல்லாதமற்றையோர்கள் செபித்துப்பரிக்கக் கூடாதென்றுங்கூறினாராயிற்று.

(ப-ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் ப்ரசாதத்தாலும் அடைந்துவராதின்ற மலபரிபாகிக ளென்பார்—விதிதருபருவத்தவர்களெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய குக்டமகாரண பஞ்சாஷ்டரங்களின் மகிமைமையச் சொற்றன ஒன்பதாம். (ருரு)

(அ-கை.) காரணபஞ்சாஷ்டாம் இன்னதென்பதையும் மகா
காரணத்தைபுங் கூறல்.

(வேறு.)

அஞ்செழுத்திலிதி பெய்விதமென்னி லரிபதூலமொடுஞக்
கூறும்மவும், பிஞ்செழுத்தினத் தள்ளிமேனின்ற பெரியெழுத்தி
னையிதுமுடிவாகி, எஞ்சலில்லுயிர் தருவினினிலவகைசத்தல்
காரணமாடுமென்றதிதி, விஞ்சுதல்லருளிறையதாமிதனை விளங்கு
பஞ்சுவர்க்குள்வதுவிதியே... ..*

(இ-ள்.) (மேற்சொல்லிய) காரண பஞ்சாஷ்டாத்தின் முறை
எப்படியென்றால் (சொல்லுவோங்கேளாய்உமையே) அருமையு
ற்ற ஸ்தூலபஞ்சாஷ்டாத்தின் (முன்னும்) சூக்ஷ்மபஞ்சாஷ்டாத்தின்
(பின்னும்) பொருந்தியிருக்கின்ற (அழியத்தக்கதாகிய) நிரோப
மலாஷ்டாங்கோநீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெருமை பொருந்
தியபதி அஷ்டாஞ் சத்தி அஷ்டாமாகிய விரண்டையும் முன்னும்பி
ன்னும்பிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாஷ்டாத்தைமத்தியிற் பிரகாசிக்
கறுகைத்தல்காரண பஞ்சாஷ்டாமாகும் என்றறிவாய்-இதற்கும்
மேலிடீயிலிளங்கத் தக்கதாகிய மோகஷ நன்மையைத் தருகின்ற
அருளாஷ்டாமும் இறை அஷ்டாமுங்(கூடியதே)மஹாகாரணமாய்
இந்தமஹாகாரணத்தை இருவினையொப்புமலபரிபாகஞ் சதுர்
த்தாசத்தினிபாதம்) விளங்கிய பஞ்சுவர்களுக்கு உபதேசிப்பது
கிரமமாய்.—எ-று. ஒழிவென்பது இகைநிறை-எ- அகை.

ஸ்தூல பஞ்சாஷ்டாத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரணபஞ்சா
ஷ்டாத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாகங்களுக்கேபோ
திகவேண்டி மென்பதையுங் கூறினொன்பதாம்.

காரணபஞ்சாஷ்டாம் ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம். (பஞ்
சாஷ்டரப்பதிபசபாசவிளக்கம்.) நகரமாகிய சேரியை நஞ்சென
வெறுத்து, மகரமாகியமயலெலாம்வேறொடுமறுத்து, வகரமா
கியவணத்தினிமிருத்தினைப்பாற்ச், சிகரமாகியநகரினை யடைந்த
னன்சிலன். எ-ம்- (கண் ணுடையவன்வல்.) அஞ்சக்கரமன்றிலே
றொருமந்திரமாயினில்லை, அஞ்சிலிறையருளாவிதி ரோதைசெல்
லாணவமற்,தஞ்சிலிரண்டையருளாலகம்மிடிவாயியந்த, வஞ்சிலி.
ரண்டை யணையுமென்றன்கச்சியேகம்பனே-(அன்றியும்) ஒருந்
லைமாணிக்கமுன்னொனக் குபதேசஞ்செய்தான், இருநலைமாணி
க்கம் பின்னருங் பேசியிருந்துத்தான், இநிதலைமற்றைய வன்றலை

ஆட்டியகங்கையின்மூ, வெரிதலைக்குலத் தொடுநடிப்பான் கச்சி
யேகம்பன- எ-ம். (திருமந்திரம்.) அஞ்சுநடுவேயழியாத்தலங்
காட் 9. நெஞ்சிநடுவேறுத்தினுன்னென்னந்நி, பஞ்சாக்காத்தை
ப்பகர்ந்துபதிகாட்டி, அஞ்சிலிரண்டையறுத்தன்னந்தியே-எ-ம்
வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

மஹாகாரணம் நதென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமந்திர
ம்.) வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து, வாசியோடொன்றாகைய
நிவாரில்லை, வாசியோ டொன்ற வகையறி வாளர்க்கு, வாசியோ
மசன் மகிழ்ந்திருந்தானே. எ-ம். (பஞ்சாக்காரப் பதிபசுபாசவி
ளாகம்.) பாசமாகியவிரண்டையும்படிநெனத்தள்ளி, நேசமாகி
யவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக், காசநீங்கியகண்ணெனமுத்
திலையக்காண்பாய், ஆசைநீங்கியநிலையினுவிதந்கிலையாய். எ-ம்.
(கண்ணுடையவள்ளல்.) மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தேயந்தமந்
திரத்தில், ஐந்துபொருளையுங் காட்டியிரண்டின் வழியடைத்து,
முந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர் முத்திதந்தான், கந்தன்
கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. எ-ம். (தாயுமானசுவாமி
கள்.) ஆரணமாரிக்கத்தாகமவாசி யற்புதமாய்தடந்தருளும், கார
ணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடைய வெண்
கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற் போற்றியிப்புந்தியோ
டிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டிமேவணங்கத் தமிழனென்வெண்டி
டத்தகுமே. எ-ம். (திருவருட்பயன்.) வாசியருளிய வைவாழ்விக்க
ருமற்றதுவே, யாசிலுருவமுமாமங்கு. எ-ம். வரும் மற்றும் வ
ருவன வற்றாற் காண்க. (சுசு.)

(அ-கை.) மெற்சொல்லிய பஞ்சாக்காரத்தில் இரண்டெழு
த்தை நீக்குவது என்னை பென விஞ்ஞதலும் அதற்கு உத்தரமுங்
கூறல்.

(வேறு.)

இந்தவஞ்செழுத்தி விரண்டெழுத்தொழிப்ப தென்னையென்
றுமையவள்ளினவ, அந்தமிலின்ப துன்பவேதனையிலழுத்துவதிர
ண்டெழுத்தாமால், சிந்தனைக்கரியசிவமிருபாலுஞ்சேர்ந்துயிர்ந
டுவணைந்திலங்கும், ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலாமதுமு
த்திக்குறுதுணையாமே.....*

(இ-ள்.) இந்த ஸ்தூலகுக்ஷிம பஞ்சாக்காரங்களி விருக்கின்
றதகார மகாரங்க விரண்டையும் நீக்குவது என்னகாரணமென்.

தநேகியானவர் கேட்கப் (பரமசிவனார் அங்கிரகித்தின்னார்) முடிவில்லாத சுகனுகத்தாலாகிய பவமோகத்தில் முழுசுச் செய்வது அய்மிரண்டெழுத்தாகும் (அவைநீங்க) மனத்தால் நினைப்பதற்கரியபதி. அகூரஞ் சத்தி அகூரமாகிய இரண்டும்முன்னும்பின்னும்மாச்சர்ந்து ஜீவாகூரம் நமேநிற் பொருத்திப்பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்சாகூரமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவே மோகூத்துக்கு மிகுந்ததுணையாகும். --- எ-று. ஆல்-ல-அ-அசகர்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறிகின்றபரிபாகநாலம் வரமுமாவும் சுழல்காத்மி லங்கின்று பஞ்சுபோல எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்று மூழ்கிநிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்கார-மமகாரங்களைத் திருநின்ற உபயாகூரமென்பார்—அந்தமில்லின்பதுன்ப வேதனையி லமுத்துவ திரண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தியாகிய கையிற்சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாகூரமாகிய தெப்பமே மூலமாகுமென்பார்—ஐந்தெழுத்தினையே காரண மெனலாமென்றுங்கூறினார்.

[இ-ம்.] பஞ்சாகூரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்னங்களிங்குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாகூரமே தெப்பமென்பதற்குப்பிரமாணம். (திருவாசகம்.) தனியனென் பெரும்பிறவிப் பெளவத்தெவ்வத்ததந்தினாயாலெற்றுண்டு பற்றென்றின்நிக் கலிசுபநேர் துவர்வாயா ஒன்னுங்காலாற் கலக்குண்மிகாமவா ன்சுறவின்வாய்பட்டி, டினியென்னெய்யுமாமென்றென்றெண்ணியஞ்செழுத்தின்புண்பிடித்துக்கிடக்கின்றேனை, பூனைவனேமுதலந்தமில்லாமல் லற்கனாகாட்டியாட்கொண்டாய் மூர்க்கனெர்க்கே. என்பதனாற் காண்க. (கௌ)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்ரந்தன்னை விளங்கவுரைத்தோ மேலியம்பல், பதியின்மனுவாமதைபுளத்திந்பதித்தோர்பரமபதமடைவார், சதிசேர்செபமு நீங்காதோர் கருதும்பலனே யடைவரென, மதிசேர்சடையெம்மண்ணலுமைமகிழவுரைத்தான் வாட்மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) (கோடீடமையே) கிரமமாக ஸ்தூலரூபம் காரணபஞ்சாகூரத்தை (மஹாகாரணத்துடன்) விளங்கும்படி (வி-

வரமாகச்) சொன்னோம் இனிமேற் சொல்லவேண்டியது பசியை உரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி பசுநத்தை உள்வாத்திற், பொருந்தச் செய்தவர்கள் மெலான மோகத்தினை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க (அந்தமனுவைச்சதாநிபாதிப்பவர்கள்) விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள். எனது பார்வையார் சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்த சடையினையுடைய எமதாண்டவராகிய பரமசிவனார் திருவாய்மலர்ந்து அருக்கிரகித்தார். --எ-று. இன்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷிகாமியத்தையடைந்த மனமானது மேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார்--கருதும்பலனென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்ம விசாரமும் பெறுவார்களென்பதாம்.

பதியசூரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப் பிரமாணம். (திருமந்திரம்.) நாயோட்டுமந்திரநான்மறைவேதம், நாயோட்டுமந்திரநாதனிருப்பிடம், நாயோட்டுமந்திர நாதாந்தசோதி, நாயோட்டுமந்திரநாமநியோமே. என்பதனாகாண்க. (நாஅ)

(அ-நக.) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடையோனே சாட்சாத் சிவமெனல்.

சுனத்தினிடத்து முவகையினுஞ்சிறைகனிடத்து மனையிடத்து மனத்தான்மொழியாற்கரத்திடையுமருளுமலியிடத்தினைத்தான், எனைத்துநழுவவிடாதகத்தினிடையேயுட்ப்பானிதையெழுத்தித, மனத்துக்கரியபாமவனையென்றான் பரமன் மலைமகட்டுக்க

(இ-ள்.) பதியசூரத்தைக் கோபத்தினாலாயினுஞ் சந்தோஷத்தினாலாயினும் (பகைவனிடத்தாயினும்) சிறைகனிடத்தாயினும், இல்லாளிடத் தாயினும், கழுதைநாயினிடத் தாயினும் பயங்கொள்ளச்செய்யும் நாயினிடத்தாயினும், மற்றும் எத்தன்மைப்பட்டவிடத்தாயினும், மனத்தினுலுஞ் சொல்லினுலுஞ் சோஷிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயே செலுத்தத்தக்கவனே மனத்தானும் நினைத்தற்கரிய நாமென்று சொன்னார் பரமசிவனார் உமாதேவிகரு. --எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். சிறைகனென்றமையால், பகைவனெனவருவிக்கப்பட்டது.

[இ-ம்.] வெளிப்படல.

(கக)

(அ-கை.) அம்மனுவை யுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செட்வ
னபயன்படாவெனல்.

(வேறு.)

பதியெழுந்தையித்தவர்கள்பண் னுமபூசையவமாகும்.....*

பதியெழுந்தையித்தவர்கள்பண் னுஞ்செபமுமவமாகும்.....*

பதியெழுந்தையித்தவர்கள்பண் னுந்தவமுமவமாகும்... ..*

பதியெழுந்தையித்தவர்கள்பண் னுமறங்கனவமாகும்.....*

(இ-ங்.) பதியகூரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்ற பூசை வி
னபிப்போகும் பதியகூரத்தை விட்டவர்கள் செய்கின்றசெபமு
ம்வினபிப்போகும் பதியகூரத்தை விட்டவர்கள்செய்கின்ற தவ
முமவினபிப்போகும்பதியகூரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்ற ஆ
தமவிசாரமாகிப)தருமமுமவினபிப்போகும்--எ-து-ஏ-அ-கை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

(சுய)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனநி லடக்கினோர்க்கே மஹாகா
ரணத்தை உபதேசிக்கத் தருமெனல்.

(வேறு.)

இந்தியையிற்றையெழுந்தையுளத்தடக்குமவனே யிவ்வுடம்பி
னாடனிருந்தயிலயிருபாகதியை, அந்நிலையையடைவெனவண்
னையினையினுக் கதறந்தனனாலுமோரானிளத்திலடக்குந்,
தந்தியைமையுடையவர்க்குப்பாரு வன்மதிழ்ந்தேசாத்நமமாகா
ரணத்தைத்தம தளத்திலடக்கா, நன்னிலையாம்பக்குவா ல்லாதவர்
க்குத்தானேதயின்றிலொண்ணுதெனவேதவி லுவர்நல்லவனோ,

(இ-ங்.) இத்தன்மைபாகிய பதியகூரத்தை மனநினிடத்தி
ல் அடக்கத் தக்கவனே இத்தேசத்தோ டிருந்தும் அந்நிலைப்ப
டியைப் பாகிடுகின்ற மோகந்ததை அடைவானென்று பரமசி
வனார் உமாதேவிக்கு அதுக்கிரகித்தார் அந்தப்பதியகூரத்தையு
ம் ஒருவருஷம் மனநினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமது நிலையயு
டைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தைஉயர்ந்தனா னுசாரி
யர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதியகூரத்தைத்
தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகினல்லாதவ
ர்களுக்கு அந்தமஹாகாரணத்தைச்சொல்லத்தகாதென்று சொ
ல்லுவார்கள் மேலோர்கள்.—எ-து. தான்-சாரியை- ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-
ஏ-ஏ-இவ்வரும் அடக்கல்.

[இ-ம்.] ஆசிரியர் சந்தேகனுக்கு மஹா காரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டி மாயின் ஒருவருஷம் அவனைச் சொந்திக்கவேண்டுமென்பதாம். (சஉ)

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அநாதாரியரென்றும் அவைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

நானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நயிவதற்குரியவனுமால், நானமாப்பொருளினிச்சையா விதனையியம்புவோன்றேசிக்கப்பதாம், மோனதேசிகனே முதத்தியின்பொருளை மொழிசுவனருளிறமுடிவில், ஆனதேசிகன்மாகாரணத்தன்மையருளுவனாகமவழியே.....*

(இ-ள்.) காரண மஹாகாரணப்பொருள்களைப் (பரிபாதினையதிந்து நிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞானருருவாவர் அற்பமாகிய நிரவியாபேட்சையினாலே இவற்றை சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பரீட்சராவர் (இவற்றுள்) காரணபஞ்சாக்கரத்தை மொனஞ்சிரியமோ உபதேசித்தற் குரியராவர் மஹாகாரணத்தை அருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞான தேசிகருஞ்சிவாகமங்களின் முடிவிற்கொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ் செய்வார்.--எ-று. ஆல்- ஏ- அசைகள்.

[இ-ம்.] மானுக்கரது பரிபாகத்தை யறிந்து இருவிதப்பொருள்களைப்போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம் (சஉ)

(அ-கை.) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவை யெனல்.

இப்படியாயவுபயநன்மனுவைபெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றனச், செப்பருஞ்செபமுஞ் செடியாது செபிக்கச் சிந்தையுமோயும்தோய்ந்தால், அப்படிதானே யாதனங்கட்டியசைவறவிருப்பதே நிஷ்டை. அப்புதுகரணமசையுமேயானாற்றுகளவறிட்டையென்றுணரோ.....*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்கரங்களாலாகிய நலமான மஹா காரண மந்திரத்தை ஞானசுந்தரம் பொருந்திய ஆசிரியர் அதுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச்சொல்லுதற்குரிய செபத்தை,

யுந் செய்பாமற்செய்ய மனமும் ஓங்கும் அம்மனம்ஓங்கி
 ியவண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கித்தொண்டு சலன மில்
 லாமலிருப்பதுவேஞானநிஷ்டைபாகும் பரிசுத்தம்பொருந்திய
 அநந்தகரணஞ்சலிக்குமாயின்ருந்தமுள்ளதா கிய அநிஷ்டையெ
 ன்று அறிந்துகொள்வாய்-து. தான்-சாரியை-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்த
 ஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக் கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்திஅப்
 பொருளைநினைபாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார் — செவியான
 செவியவென்றும், அங்மனம் நினைபாமல் நினைக்க அதிலெழுஞ்
 சுகத்தினால் அம் மனமும் உன்முதல் படுமென்பார் — சிந்தையு
 மோயுமென்றும், தன்மாத்திகாகளின் சாதலீக அம்ஸ் சமஷ்டி-
 யில் தோன்றிய தெனவும், எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவி
 பெனவும் கூறுவார் — அப்புதுகரணமென்றுங் கூறினார்.

[௨-ம்] மனத்தைநசித்து அறிவாய் விளங்குவதே ப்ரம்ம
 நிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தைபானது வோயின் அப்படியே அசைவந் திருக்க
 வேண்டுமென்பதற்குப்பிரமாணம். (நாலடி) ஊக்கித்தாங்கொ
 ண்டவிர சங்களுள்ளுடையத், தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலைவந்த
 க்கால், நீக்கிநி லாஉமூரவோதல்வொழுக்கங்,காக்குந்திருவத்த
 வர்-எ-ம் திருவள்ளுவர்)எண்ணிபவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்
 ணிபார், திண்ணிபாசுப்பெறின. (அன்றியும்.) துன்பமுறவரி
 னுஞ்செய்கதுணிவாற்றி, யின்பம்பயக்கும்வினை. எ-ம். (அருட்
 பிரகாசம்.) கடைதருதிப்புகை கால்வருத்தங்கொடுகைநெகிழ்ந்
 து, விடினவிந்தாக்கவொழுத்துப ரொத்தலின் வெம்பொறிவா
 ய்ப், படர்தருதித்தமொருகாலடங்கிற்பினைப்படராத், தடைசெ
 யல்வேண்டிம்படர்ந்தாலெவர்பின் நடுப்பவரோ. எ-ம். (ஞானவா
 சிட்டம்.) வருந்திமுயன்று மனந்தன்னமாற்றி வில்லையுண்டென்
 னுதிருந்தபதத்திலிருந்திவாயிடர்தீர்நெஞ்சமிடரின் நிப்,பொ
 ருந்தலவேண்டுமனம்பென்றாற் புலனமூன்றுந்தாரும்பாகுந், தி
 ருந்தவினிதென்றென வெல்லாந்தீதாய்த்தோன் நின்மனமானும்.
 எ-ம். (தேவிகாலோதரம்.) ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்கு
 மானாற், பேராமல்லருந்திக்காத்துப் பின்னைச்சிந்தனைகள்சென்
 னு சாராமல்லலவாறுதறித்துச் சார்வானவெல்லாஞ், சேராம
 ன்மயக்கநீக்கித்திரமாகச்செய்து கொள்வான். எ-ம். வரும் மந்
 அம் வருவன வற்றாற் காண்க.

இதற்குரியஸ்தால் பஞ்சாக்கரமாதிரியாய் வருவன வற்றை
கீருருசம்பாதாயத்திற் கேட்கின்றீர்.

அறவெனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச் செய்யு
ளாலும் ஞானநிஷ்டையிலுக்கும் மயக்க நீங்கும்படிச் செபித்
தற்குரிய பஞ்சாக்கரந் துரிவிதமா மென்பதையும் மஹாகாரண
ப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்களின்ப
யன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அக்கரம் இத்தன்மைத்
தென்பதையும் அவைகட்குரிய ஆசிரியனாயும் மாணுக்கனாயும்
நிஷ்டையின் அனுபவ நிச்சயத்தையுந் கூறினார்.

(அ-கை.) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காத நிஷ்டாபரர்கள்
மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலமுத்தியடைந்தவர்களுடைய மொத்தொழித்தியவோயானா
ல், முன்னமோதியிமம்முடநீங்காதோர் முத்தியையுறும்வகையு
ளாயென், நன்னியேயுமையாள் வினவனுமவர்தா முற்றசாதனை
பைநீங்காது, மன்னியேயிறந்தான் மறுசுநந்தத்தில்வரமைந்து
வொன்றிசைத்தான்.....*

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையப்பெற்று (மயக்கநீங்
கிச்) சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத் தாங்கா
மல் ஒழிப்பார்தளையானால் முன்சொல்லிய (அச்சிவயோகத்திற்
ஞென்றிய) அந்த மயக்க நீங்காதவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்
றுக்கொள்ளும்வகையைக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவி
யானவர் போதித்துக்கேட்க அந்தமயக்க நீங்காதவர் தாமடைந்
தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்து இறந்துபோ
வாராயின் மறுசன்மத்தில் (சிவஞானநிஷ்டையைப்பெற்றுமய
க்கநீங்கி) வன்மைபாதிப மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவா
ரென்று சொன்னார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்கார முடையவர்தமக்குப்பரமசிவமே
குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக்காருணயத்தால் திருவடிகளைச்
சிரத்திற்குட்டி அஸ்தமஸ்தக ஈசயோகத்துடனே பார்த்து நினை
த்து விழுவியினார் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்துகாட்டிய, மயிர்ப்
பாலமீதற் சுத்ததெளிவுகொண்டேநிச்செல்லும், உண்மைநிலையி
ல்முத்திசலையும் முத்தி கேவலமும்விட்டு நீங்கிச் சும்மா அகை
வறநின்று சீவன்முத்தரானோ ரென்பார்—இந்நில முத்தியடை
ந்தவனெனக் கூறினார்.

[௨-ம்.] அர்த்தாருடர்கள் பூர்ணாருட ராவதற்கு முன்னம் தேகபியோகத்தை யடைந்தால் மறுசுதந்தில் முத்தி பெறுவர் என்பதாம். (சச)

(அ-கச.) புமான்சன் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்கே துணை கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்தீநிட்டைவிடாதுசாதித்தோருறுவர்நன்முத்தியை பென்றும், மற்றவற்றிட நிங்கிலார்முத்திமறுபவத்துறுவொன் றுரைத்தீர்,குற்றமினிடைபடையுங்காரணத்தைக்குழுகநியுரை பெண்கினெய், பற்றறுபரமனுமைபவண் மகிழப்பண்பொபெ கர்தன்மேயினால.....*

(இ-ள்.) மெய்நூனம் பொருந்திய நிட்டையை இடைவி டாமற் சாதனைஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோகத்தை அடைவார்கள் னென்றும் பேருதிய அய்மூடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுச ன் வத்தில் மோகத்திதப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள் னென்றுந் திருவாய்மலர்த்தீர் சவுந்தரிய சிவோஷிடனோ? தேவரீர்குற்றமில்லாத நிஷ்டையை (இனியுயிர்கள்) அடைவதற்கே துணை அதுகிற கிக்க வேண்டுமென்று கேட்கமாயாரகிதராகிய பரமசுரேஸ்வர்பார்வதி யார் மகிழப்படி பரமசாந்த குணத்துடனே சொல்லத்தொட ங்கினார்.---எ-று. ஆல்-அகச.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்ம வசமாதியெனபார்--குற்றமினிட்டையெனக்கூறினார்.

[௨-ம்.] வெளிப்படை. (சடு)

(அ-வக.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனு ள்கு முப்பத்தாறுவது சதரத்தில முத்தியெனல். (வேறு.)

தெய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெளிலா.....*

தையமாவவத்திற்கொளுமவன்.....*

உய்யமுப்பதினாற்பவத்தினில்.....*

வையநீக்கியென்னுவன்முத்தியில்.....*

(இ-ள்)மஹான்களால் செய்பத்தக்க ஞானநிஷ்டையை ஆசிரி யர் உபதேசி க (உண்மையென்று) தெளியாமல் சந்தேகமாக ம னத்தில் தினத்துச் செப்பின்றவன் (அச்சதநமுதல்) முப்பத்தா

ஹவதுசநதத்தில்இப்பூமியிற் பிறவிவையொழிந்துஉச்சிவிக்கும்
படி மோக்ஷத்தில் சேர்ந்து நிலைபெற் றிருப்பான்.—எ-று. ஏ-
அவை.

[இ-ம்.] சதாசாரிபர் அனுகிரகிக்கப்பட்ட நிஷிதையச்
சத்தியமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) பரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்கு
முப்பத்தினான்காவது சநதத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திமடத....*

திண்மைபாகநந்திந்தனைசெப்பவன்.....*

நண்மைமுப்பத்தினாலம்பவத்தினில்.....*

வண்மைபாகமெய்முத்தியின்மன்னுவான்.....*

(இ-ள்.) மெய்மைபாகிப பரம்ம நிஷ்டர்களுட் (உலகத்தில்)
உண்டென்று மனதினிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நனடைபொ
ருந்தத் தியானஞ் செப்கின்றவன் முப்பத்தினாலாவது சநதத்தில்
வளமைபெறும்படி நநிலைமைபாகிய உண்மை மோக்ஷத்தைப்
பெற்று நிலைபெறுவான்.—எ-று.

[இ-ம்.] மஹான்க ளெங்கு முண்டென்று தியானிப்பவன்
புமான்களுர் புண்ணியோத்தம மென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சானுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி லி
ருந்துகேட்டவனுக்கு முப்பதாவது சநதத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்கும்நாட்டினில்.....*

மோனவார்த்தைமொழிந்திடக் கேட்டவன்.....*

நானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினால்.....*

ஆனமுத்திப்பதத்தைபடைவனால்.....*

(இ-ள்.) பரம்மநிஷ்டர்களிருக்கும் அநுகிப நாட்டில் மோன
நிலைஞரியமஹாவாக்யத்தொச்சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்வி
ப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநதத்தில் (முன்) மேரிட்ட தவத்தி
னால் மோக்ஷமாகிய பதம் அடைவான்.— எ - று. நான் - ஆல்-
அவைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேறாந்த ஸ்வணம் அவசியங்
கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஅ)

(அ-கை.) பரம்மநிஷ்டர்கள் வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சதநத்தில் முத்தியெனல்.

செப்பநிட்டாபரருக்குச் செந்தையோ.....*

பொப்பின்மாடமோடுக்கருஞ்செப்பவன்.....*

இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவன்.....*

தப்பினாறமெய்முத்தியைச்சாருமால்.....*

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிட்டாபரருக்கு அன்போடு ஒப்பில்லாத மாளிகையைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச் சென்றவன் இப்புமியினிடத்தில் இருபத் தெட்டாவது சதநத் தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோகத்தை அடைவான். - எ-று. சூல்-அகை.

[இ-ம்.] பரம்மநிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன் இப்பு மியில் மானிடனாட்ப் பிறந்ததில் பயனின் தென்பதாம். (சக).

(அ-கை.) பரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுது படைத்த வனுக்கு இருபத்தெத்தாவது சதநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபரருக்குநாடொறும்.....*

போனமாதிரிபொருந்தவதவுவான்.....*

ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவன்.....*

மானமுத்தியமன் னுதண்ணைமே.....*

(இ-ள்.) பரமநிஷ்டாபரருக்கு நான்தோறும் போசன முத லானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாத இருபத் தெத்தாவது சதநத்தில் மேனம பொருந்திய மோகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம் - எ-று. எ-அகை- போசன மென்பது போவமென நுகர்க்குறையாய் வந்தது.

[இ-ம்.] அறிவானுபந்த பெரிபோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதி கிடையாதென்பதாம். (ருய).

(அ-கை.) பரம்மநிஷ்டர்கள் உடுக்க வஸ்திரம் கொடுக்கின் தவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சதநத்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுதிருமலையோகியர்.....*

சட்டவேதங்களைநுதலுவான்.....*

இட்டமாயிருப்பதிரண்டாம்பவத் .....*

தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.....*

(இ-ள்.) ப்ரம்ம நிஷ்டையைப் பொருத்திய மலரகித மாகிய யோகிஸ்வரர்கள் உழைக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக் கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில் அவரங் மனோ கோசரமாகியபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிச்சமாம்.—எ-று-
ஏ-அகை-

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களைவஸ்திரா லங்காரஞ்செய்து பாரா தவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடையபதத்திற்பணிகின்றவனு ள்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சு ஈ சனக்குண்முயலுந்தகைமைபோர்.....*

பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்.....*

ஒதுமங்கமொருபதிரட்டியில்.....*

திதில்லிம்பெறுவதுதிண்ணமே.....*

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சிசெய்யத் தக்க பெருமை பொருந்தின வர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்துப்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்றஇருபதாவது சநநத்தில்குற்ற மற்ற மோஷ லிட்டைப் பெற்றுக் கொள்வது நிச்சயமாம்.—
எ-று- ஏ-அகை.

[இ-ம்.] ப்ரம்ம நிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வண க்த்தக்கவனே மகாபுருஷி னென்பதாம். (ருஉ)

(அ-கை.) ப்ரம்ம நிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப் பெற்றவனுக்குப் பதினாறாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒ ப்பிலாதநல்லுண்மைநிட்டாள்கையிற் .....*

செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்.....*

தப்பிலோர்பதினாறந்தனுவினில்.....*

எய்ப்பின்முத்தியெய்துவதுண்மையே.....*

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்தியஞானநி ஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையப்பெ ற்றுக்கொள்பவன் தவறுத லில்லாமல் ஒப்பற்ற பதினாறாவதுச

சநத்தில் அநிபாத மோக்ஷத்தை அடைவது சத்தியமாம்.—எ-று
ஏ-அகை.

[இ-ம்] ப்ரம்மநிஷ்டா பரரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்
றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவ னென்பதாம். (௫௬)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டார்களிடத்திற் பணிவிடைசெய்கின்ற
வனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநத்தில் முத்தியெனல்.

சு/II ந்நுநிபட்டையச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்..*

ஆற்றதற்பணியல்பொடுசெய்பவன்.....*

எந்நுநிபாநியன் நதனுவினிற்.....*

போம்நும்விதிபொருந்துவதுண்மைபே.....*

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த உண்
மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்பத்தக்க நற்பணிவிடை
களைப்பெறப்பொடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச் செய்
பும் பன்னிரண்டாவது சநத்தில் பாவராலுந் துதிக்கத்தக்க மோ
க்ஷநிபட்டைச் சேருவது சத்தியமாம்.—எ-று. ஏ-அகை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடை
செய்கின்றவனையாவராலுந்தொழற்சூரியவ னென்பதாம்.(௫௭)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலிய
வைகொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சநத்தில் முத்தியெனல்

ஒதுசாதனயுற்றவர்சேவடிச்.....*

சீசநீரொடுசேடமுமேற்பவன்.....*

திதிலெட்டாந்தனாநிற்றிகழ்சரும்.....*

எதின்மேன்மைவெய்துமினிதரோ.....*

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடை
யருளிச்சிபொருந்திய பாதோ தகத்துடனே பரிகலத்தையும்
* அங்கேகிண்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சநத்தில் ப்ர
காசிக்கின்ற நன்மைபுத்தருகின்றமேலாகிய மோக்ஷநிபட்டை
இன்பமாகச்சேருவான்.—எ-று-அகோ-அகை.

[இ-ம்.] மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல ப்ரசாதத்
துக்குடையவனே சிவஸ்வரூப மென்பதாம். (௫௮)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய திருவுருவங்களைப்பரிசித் துத் தொண்டிசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோகமருவுவோர் தேகமு.....*

நன்னயம்பெறபாதநளினமும்.....*

பின்னமின் நிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்.....*

பன்னுமைந்தாம்பவத்திலீடெய்துவான்.....*

(இ-ள்.) நிலபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தி யிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்ல நயம்பெற்ற பாததாமரைபையும் அபிநிபாசமாகப் பரிசித்துத் திருத்தொண்டி செய்கிறவன்சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநநத்தில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவான்.—எ-று.

(ப-ம்.) ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டி னுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்து பரிபக்ருவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ள நல்லவளமைதங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணுந்த சுகமே ப்ரத்தியக்ஷமாகத்திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்க ளென்பார்—நன்னயம்பெறபாதம்என்றார். சிரசிற்கூட்டிக் கொள்ளவுங்கண்களி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலணைத்துக்கொள்ளவுங் குளிரீச்சிபொருந்தி யிருதுவாயிருக்கத்தக்கதரகையால் நளினமென்று திருவடிகளையுருவகஞ் செய்தார்.

[இ-ம்.] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதரகச் சுகருஷை செய்பவனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமான துஜகத்திலேறிந் தென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டி செய்து பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எய்தத் தத்தேகத்திலே யேமுத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதுபருண்மைநிட்டாள் தமத்.....*

கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துதவியே.....*

தப்பிலேலனுந்தான்செயும்புண்ணியம்.....*

செய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்தினே.....*

(இ ள்.) சமாணாதிராதி உயர்ந்த வுண்மையாகிய ஞானநிஷ்டைப் பார்த்துப் புகித்து அன்னபானுதினைக் கொடுத்துத் தவறுதலிலாமல் திருத்தொண்பி செய்யத்தக்க (ஞானநிஷ்டையையுடைய) புண்ணியவாளுக்கு எயிந்த அந்த உதந்திலேயே அழியாத மொழி விடைக்கும்.—எ-ற. ஏ-ஏ-அகசகர் புண்ணிய மொழிதனாலு ஞானநிஷ்டையை யுடையவ னென்று வருவிக்கப்பட்டா.

[இ-ம்.] சூத்ர விசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ உபசாரத்துடன் அன்னயிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்பி செய்து உத்தமகால ஞானஸிம்லகாரத்தினால் திருவுருக்கொண்பி சதா சாரியரால் சூத்ரஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்யவந்தவ னென்பதாம். (௫௭)

(அ-கக.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற மாணிக்கர்களுடைய ஞானஞருவானவர் சம்பூரணகிருபையோயும் அனுகிரகிப்போனல். (௫௮)

இந்திஷ்டத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய.....*
அந்நிலப்பரகுருவருள்காரத்தினிதாக.....*
உன்னதற்குமொருமொழியருவினாலுதவித் .....*
தன்னிலப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றையபால்.....*

(இ ள்.) இத்தன்மைப்பட்டதிருத்தொண்டுகளெல்லாங்(குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு (ப்ரம்மாநுபவம்) பொருந்த அழகிய மௌனநிலையையுடைய ஞானசிரியர் உறத்தில் அருளானந்த முண்டாவிஇனிமைபாக நினைத்தற்கரிய மவ்வாவாகியப் பொருளைக் கிருபாதோக்கந்தால் அநுகிரகித்துத் தையயினால் தனதுவிருப நிலையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையி லிருக்கச் செய்யார்.—எ-ற.

[இ-ம்.] ஞானசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போயும்பணிவிடை முதலியவை செய்பத்தக்க மாணர்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையை அருள்செய்வதே அவருக்குஉரிபதர்மமென்பதாம் (௫௮)

உற்றமெய்பெண்ணுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்கு செய்யுளாலும் ஓசிரியருபதேசித்தநிச்சந்தேகங்கொள்பவனாதியோரும் சத்துக்களைபடுத்திச்சர்வபூசாவுபசாரத்தோடுந்திருத்தொண்பி செய்பவர்கள் முத்திஅடையுங் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஓசிரியர் சூத்தஞானத்தைப்போதிக்கக்கடவொன்பதையுங் கூறியார்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபார்த்தங்களுக்குப்பூசவேண்டியதென்றும் அவர்களின் பூசைத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக்கதி காரிகளிலொன்றும், சிவயோகிகளிலொன்றும், கிரியாயோகமிது வென்றும், அந்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழியா தென்றும், சிவயோகிகளே முத்திபடைவ ஒன்றும், அச்சிவ யோகநிஷ்டையைப் புமான்சங்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவ ப்ரமாணங்க ளிவைப்பென்றுங்கூறுவான் தொடங்கியவந்தமுறை ப்படியே நிஷ்டாபார்த்தங்களுக்குக் கிரியாபூசவேண்டியதென்றென ல் உலகோர் அப்பூசையை விதிவோ யெனவினாதல்.

(வேறு.)

இப்படியாயநிஷ்டைசாதனையிலிசைந்திணிதிருப்பவர்தாமும், ஒப்பும்பூசையொழித்திடவேண்டுமென்றுமைக்கிறைய வனுநாப்ப, அப்படியாமேலவனியோரொல்லா மருச்சினையிற்குவ ரோயென், நிப்படியிசைத்தாளுமையவடாஹுமிணையிலாவிறைவ னெனோக்கி.....*

(இ-ள்) இத்தன்மைப்பட்டப்ரம்மநிஷ்டாசாதனத்திற்பொ ருத்தி இனிமைபாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியா பூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவனார் சொல்ல அ தைக்கேட்ட அதேவிபாரும் சமானரகிதராகியபரமசிவத்தை ப்பார்த்து நிஷ்டாபார்த்தங்களை பூசையைவிடுவர்களாயின் உலகோ ரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டிவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமா ள்ச்சொன்னார்.—எ-று.தாம்-தான்-சாரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் தின்றும்வேறுபடா மையைநோக்கி வினாவினதாம். (இகை)

(அ-கை.) நிஷ்டாபார்த்தங்களுக்குச் சிவபூசை இஃதெனல்.

அத்தனுமொழிவாநிட்டை சாதகர்ச்சினையெனவறைவதே பூசை, கைத்தலமமருமுடையவன்றனக்குக்கனகுருபாத நீராட்டிச், சுத்தமாகியவெண்ணீரணிந்ததிறம்போடசபூசையுஞ் செய்தே, இத்திறம்புரித லேயவர்பூசை யெனவிதை யியம்பின னெடுத்தே.....*

(இ-ள்.) பரமசிவனாரைத் (தேவியாபாப் பார்த்துச்) சொல்ல வார் ப்ரம்மநிஷ்டா சாதகர்கள் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்கள் எனாகில் அதுவே வேதாகம முறையி ன்படியுக்கவபூசையுடையரணங்களையுந்நெருக்கிபூசைசெய்ததற்குச்

சுமானமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்ய வேண்டுமாயின்) கர்
முடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் நிஷ்டைநீக முர்த்திக்ருப் பெ
ருமைபொருத்திய ருருபாதோதக அயிலே கஞ்செய்து பரிசுத்
தமாவிய வெண்ணைபொருத்தியவிபுதியைத்தரித்து அந்தவியுபி
ருத்தேசைசெய்யுமாறு பூசையுஞ்செய்து மேற்கோவலியபடி நிஷ்
டைசெய்வதே ப்ரம்மநிஷ்டைக்குடைய பூசாவிதியென்று ப்ரம்
சுவரூர் எடுத்தாநாத் தருவினார். -- எ-று. ஏ-ஏ-அகசகன் - வாச்
சென்றதனால் மனமுய்வருவிகடப்படது.

(ப-ம்.) எவ்வுய் வியாபக சைதீயமான பரிபூரண மனத்
தோடும்கிளங்கின்றுநான நிஷ்டாபாரிகள் சுவர்ச்சகரெ செய்யும்
படிநினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியாபூசைக்கடிகா
ரிவிதியுடன் செவ்வென்ற கோடிபூசைக் கொங்கு மென்பார் - நி
ட்டைசாதாரணச்செய்யென வறையதே பூசையெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] பூசைகோடி, தோத்திரம். தோத்திரங், கோடிசெய
ம், செய்கோடி, தியானம். தியானங்கோடி, நிஷ்டை. நிஷ்டை
கோடி, மனோலயம். எவ்வுய்வேதாகமங்களால் விதிக்கப்பட்டமீமே
மொர்க்களால் உறப்பட்டமீம் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம்
பெற்ற சிவபொகிகள் மனோ வாக்கினால் சித்தித்துச்சொல்வதே
பூசையென்பதாம்.

மேலொர்க்களுக்கு ஆத்மான்ந்திபூசையன்றி வேறுபூசை இ
வ்வுய்யபதர் ப்ரம்மானம். (நானவாசிட்டம்.) தேசமுதற்பிரி
வுகளாய்க்கிறியனவாப்பொருள்களிலத்தெய்வமுண்டோ, பாகம
றப்பனியறவடிமுடிவற்றுளவுணர்வேபாமபோத, மாகலினால்
அதெய்வமருச்சித்தந் துரித்தாகுமறிவிலாத, மூகருக்கு வடிவ
முதலருச்செய்யியல்பென்றுமொழியுமன்றே. (அன்றியும்)
அதிவுசம்பாவணைசந்தோடமெனாமலர்களாலந்தத்தேதவாம், பிறி
வரியவாத்துமதத்துவத்ததபருச்சிப்பதே பெரியபூசை, சூரிய
டிவிந் பூசையுநையல்லவகண்டமெனக்கூறுத்தெய்வ, தெற்கொ
ள்புறத்தெய்விகளானோராதிகத்தொலே நிறையுமின்பம். எ-ம்-
(பகபதிபாக்கினாகம்) சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார்த்தத்துவக்கத்
தும்வேண்டார்த்தோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார்குறுமால்விரதம்
வேண்டார், முர்த்திசேவையுமேவேண்டார்முன்னவன்பூசைவே
ண்டார், நிஷ்த்தமும்வேண்டார்நானசின்மயமான மேலொர். எ-
ம்- (சுவானந்தபாஸ.) எங்குஞ்சிவாலயமாமெக்குஞ்சிவமாகு, மெ
ங்குஞ்சிவனடிமைமெங்குமாடப் - பங்கறவே, நிற்றல்செவ்யுசைநி
வ்வுய்யபாத்திரவிதி, பங்கொழிதன்பூசாபலம். எ-ம்- (சிவப்பி

ராசம்) மண்முதற்காணமெல்லா மறுசெத்தாங்கிருநான், சண்
ணினி லுன் தியந்தக் கருத்தினு வெவைபுதோங்கி, பெண்ணையஞ்
செழுத்துமா நியிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல், புண்ணியன்றன
கூருநான்புசையாப்புகலுமன்றே. எ-ம்- வரும் மற்றும் வருவ
னவற்றும் காண்க. (சாய)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பத்திகாண்டிகளும் பண்ணும்
புசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்புசனைபுரிதலையல்பதாமிவ்விதபுசை, செப்பி
மேங்கன் மகாண்டியுத்திரிபா காண்டியுஞ்செப்பொருதவர்க
ள், திப்பிபசைவாகமவிருப்படியே செய்யவேண்டிடுதலேயியல்
பாம், இப்படியன்றிச்செப்பொருதென்றே யிறையுமைக்கியம்
பின்னன்றே .....*

(இ எ.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிஷ்டர்கள்புசைசெய்தல்
முறைமையாம் இவ்விதமாகிபுசையைச்சொல்லுகின்ற * கர்ம
காண்டத்துக் குரியவர்களும் * பத்திகாண்டத்துக் குரியவர்களு
ஞ்செய்யக்கூடாது அவர்கள்தெய்வீகமான சைவாகமத்திற்குச் சொ
ல்லியிருக்கின்ற விருப்படியே செய்யும்படி விரும்புதல் முறை
மையாம். இந்தக்கிரமத்தப்பிச் செய்யக் கூடாதென்று உமைக்
குச்சொன்னார் பரமசிவனார். --எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்

[இ-ம்.] சகல கர்மத்துக்கும் நாமேசாக்ஷியென்பவர்களா
கிய ஞானகாண்டிகள்தயிர என்னையார் புசைசெய்யவேண்டிடுமெ
ன்பதாம். (சுக)

அ-கை.) சிவயோகிகள் இவ்வெனல்.

இப்படிநிட்டைதன்னிலேயிருந்துமியல்பொடுதன்னனுபவத்
தை, ஒப்பிலாவரசுந்கமைச்சுரைப்பதுபோலுயர்ஞ்ஞபரந்
குரைத்தளவில், மெய்ப்பிடுகுரவன்பின்னிகழ்வதனை விளம்பிடக்
கேட்டறிகுனரோ, ஒப்பின்மாயோகரலாதவர்கிரியா காண்டியெ
ன்றுகாத்திட்டப்படுமால்.....*

* கர்மகாண்டி, தேக-கிரக- கிருத்தியாதிகளில் யானென
தென்னும் அகமமதை புள்ளவெனையும்.

* பத்திகாண்டி, சகலகிரியையும் நல்வராற்பணஞ்செய்ப்
வென்னவுங்கொள்க.

(இ-ள்.) இந்தப் பரகாரம் நிஷ்டையிலே யிருந்தாலும் இறை மாட்சிமுதலிய வாகிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவா ரில்லாத லாசனக்கு ஆய்வாசனிவற்றைமெய்கவென்று தனக்குக் கட்ட னாயிட்ட காரியங்களில்பு யன்றமத்தி ரியானவன் அவற்றான் உண் டாய குறைவுநிறைவுகளைக்கூறிப்பயன்படுத்தி மாறுபோலக், கி ராமமாத்தித்தகளுடைய உயர்ந்த குருபரனுக்கு அவர் அறுக்கி ரித்த உண்ணம் தாங்கண்ட அனுபவப்பெற்றிலடைந்தசம்ஸ்பங் கணைவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு அளவுபடாத உண்மையாகி யஆய்வாச ரியர்மேல்தடப்பதைச் சொல்லக்கேட்டறிந்துகொள் ளத்தக்கவர்களே நிகர்த்த பெருமைபொருந்தியசுவேயாசிகளா ம்இத்தகையமடப்பட்டவர்க ளல்லாதவர்கள் கிரியா காண்டத்துக் கு ரிபவர்களென்று சொல்லப்படும்.—எ-று. ஆல்- அசை - இங்ங னங் காண்டியென்றது இழிவின்கண்வந்த பன்மை வருவமைதி.

[இ-ம்] பூரணரூட ராகுங் கால வரையிலுங் குருகுலவா சமாயிருந்துநிட்டைசாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதிடைப்பரமசி வஞர் சொல்லத் தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிதருதாத்திடக்கேட்டுளமகிழ்த் தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென் னுரைக்கப்படுவதை யெனக்குநினைத்தே, தன்னையமாகவுரைத்திடவேண்டு மென்று மைநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுது மதியணி சடையோ னி றைவிடையப்பார்த்தினி துரைப்பான்.....*

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞான நிட்டையைத் தேவரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்த் தேன் சொல்லுத ற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்ல தப்பப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண்டுமெ ன்று பரமேஸ்வரனைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க) இனிமை யாகிய அமுதமொழுதுகின்ற (கிரானங்கனையுடைய) இளஞ்சந்தி ரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவஞர் தேவியாநாப்பார் த்து சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்.—எ-று. ஏ - அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படல்.

(சுரு)

(அ-கை.) கிரியா யோக மிப்படிப் பட்ட தென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளேழுத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

(வேறு.)

பங்கமுறமனங்கொண்டுசுவாசமதுதன்னெப்பந்தனஞ்செப்தரு
ங்கற்பம்பற்பலவயின்னே, அங்கமனத்தத்தான்சுழற்றியபானவ
ழிதன்னுலயம்வாங்கியவழியாலதைமீளவிடுத்தும், இங்கிலைவகள்
பலவிபற்றலட்டமாயோகமென்பரிவைசுவயோகமியற்றுமேவார்
க்கிலையால், தங்குசுவயோகத்தாலாக்கமுடனழிவுந்தானிலாப்பா
மசாயுச்சியந்தானடைவார்.....*

(இ-ள்.) (உலகநடைக்கு) வேறுபாடாக மனநிலைநினைத்துச்
சுவாசத்தைப் பந்தனப் பறித்தியும் அருமைபாகிய பலபலவித
கல்பங்களை உண்டும் அவையவங்களைச் சுழற்றி யபானமார்க்கத்
தில் இருப்பவள்ளேவாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினுலே அவ்வி
ருப்பவெனியிலேவிட்டும் இவை போல்வனவாகியபலவிதகாரி
யங்களைச்செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள். இ
க்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக்கில்லையாம் (அ-
வர்கள்) பொருந்திய சுவயோகத்தினுலே பிறப்பிறப்பில்லாத
உயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். —எ-று.
தன்-தான்-தான்-சாரியைகள். ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்ம ஞானத்தன் தி ஏனையவற்றால் முத்திவராஜை
ன்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம். (கந்தரலங்காரம்.) துருத்தியெனும்
படிக்கும்பித்துவாயுலகச்சுற்றிமுறித், தருத்தியுடம்பையுருக்கி
லென்னாஞ்சுவயோகமெனும். குருத்தையறிந்து முகமாயுடைக்
குருநாதன்சொன்ன, குருத்தைமனத்தி லிருந்தங்கண்மர்முத்தி
கைகண்டதே. எ-ம்- (ஒழிவினொடுக்கம்) அறிவடங்காவாயுவடங்
கவகைவற்றுத், தறிமிருந்தாற்போலச்சமாதி- பெறுகி, னடந்த
குருட்டே மனஞ்சுருத்திப் பாமூர், கிடந்தகுழிப்புக்கதனுங்கேய்.
எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (சுசு)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச்சநமரணம்ஒழியாவெனல்
(வேறு.)

பத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களிவ்வுன
கில், எத்தன்காலமிருப்பினுமீண்டுமிறப்பொடுபிறப்பினைய
டைவார், சத்தியமாகவறிதிநீயிந்தத்தனிச்சுவயோகசாதனையை, இ
த்தனையதிற் போதிப்பதென்றே யிதையவனுமைதனக்கினைப்
பான்.....*

(இ-ள்) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியையோசை சாதனைபற்றி செய்பவர்கள் இந்தப் பூமியில் உண் எத்தனைகால மிகுந்தாலும் மேலும்மேலும் சந்த மாணக்களை அடைவார்கள் (சந்தேசமில்லை) உண்மைபாசை அறிந்திருக்கொள்வா (யென்றுசொல்லி) இந்த உபபந்த வெவையோசைசாதனைத்தை இந்தனை வயதில் அறுகிரகிக்க வேண்டுகொண்டு (பருவப்பிரமாணத்தை) உமைக்குச் சொல்லுவார் பாமசிவஞார். — எ-று. எ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகி கிரியையோசைக்கு முந்தியின்மை பெற்றதாதித்துச் செய்வோசைதை அறுகிரகிக்குப் பாலத்தை அறிவிக்கத் தொடர்வன என்பதாம். (சு-ரு)

(அ-ம.க.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற்குரியகால அளவைக்கறல்,

(இ-ள்) இந்த ஸ்விட்டைடேழுநாள் காண்டிலியம்புதலுத்தமடமாகும் முந்தியவையபாருண்டிலிவாசான்மொழி சூத.சமத்திமமாகுமி, அந்தவாருண்டிலி பகதலவைதருகதிட்டையதாமால், உத்தியிப்பருவங்கடந்தவர்க்கதாயுனாத்திட்டத்தகாதெனவுணரோ,

(இ-ள்) இந்தன் மையாகிய நன்மைபைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானசிரியர் (மாணக்கனுக்கு) இருபத்தெட்டாம்வயதில் அறுகிரகஞ் செய்வது உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அறுகிரகித்தல் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறுவயதில் அறுகிரகித்தல் அத்தமமாகும். மேற் சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக்கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்டையை அறுகிரகித்தல்தகாதென் றறிந்திருக்கொள்வாய். — எ-று. ஆல்-எ-அசைகள்.

[இ-ம்.] புமாண்களுக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானநிஷ்டைசாதனைச் செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்திருக்குமானவால் அவர்களுக்கு ஞானசிரியர் அத்தநிஷ்டையைப்போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

பெளவன பருவமே பரம்ம நிஷ்டை பெறுதற்குரியதென்பதற்குப் பிரமாணம். (ஞானவாசிட்டம்.) எத்திறத்தோரெவ்வனமாயினத்பூர்வறக் கடந்தெனினுனெறவல்லோ, எத்திறத்தோரேபருவவர்க்குத் தொழற்குரியோரவரோசான்றோர், மெய்த்திறத்தோர்செரிமாய் விதயதிபெடைத்தருளால் விளங்காதிக்குந், எத்தருணமெவ்வனமியவனகிவனதோவிசம்பித்குழகானேடோ என்பதற்குக் கண்ண. (சு-ரு)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யண்முதல்தெய்வெய்தெய்யுளாறுவீகர்மபத்திரிகையாகிய இம்முதல்களுக்கும்பிறவிபொழியாதென்பதையும் ஞானசிரியருடைய கிருபைகருப்பிரணப்பட்டவோ சிவமேயாகியவன்பதையும் அச்சிவமேயாகத்தத ஆத்மா களுக்குப்போதிப்பதற்குரியபருவம்களையுங்கூற்றார்.

இந்நூற்பொருளாயிரம்மந்திஷ்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியரையும் மாணிக்கரையும்மேலருளிச் செய்கின்றார். (அ-கை.) குருமேவரமசிவமெனல்.

(வேறு)

ஞானநிஷ்டையைநல்குதந்தேசிகன்... :.....*

மாணமுந்நிமிமானிடனல்லனல்.....*

வானமுந்நுளர்கயிலைப்பரன்.....*

தானெனத்தினஞ்சாந்நிடலாகுமே.....*

(இ-ள்.) பிரம்மநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ்செய்யத்தக்கநலம்பொருந்திய ஆசிரியர் அகங்காரம்பொருந்திய மனிதனல்லர் ஆகாயமளாவிலளர்கின்ற கயிலையிலெழுந்தருளியிருக்கின்றபரமசிவமேயென்றுநித்தியஞ்சொல்லலாகும்.--எ-று. ஆல்-எ-அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்து விளங்கிய மலபரிபாகிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி புகபதியேகுரு ஸுரத்தமாக எழுந்தருளிய வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் (திருமந்திரம்.) குருவேசிவமெனக் கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக்கொணுமாய்நித்தலு, குருவேயுடையுணர் வந்ததோர்கொலே. எ-ம். (திருவாசகம்) அருபரத்தொருவனவனியில்வந்துருபரனுகியருளியபெருமைமையச் சிறுமைமென்றிகழாதே- (அன்றியும்.) சிவமெனையானுந்தேறினன்காண்க- வவெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க- எ-ம். (திருவாய்மொழி.) அயரின்கடொளிதன்னுட்கோதிநின்றவண்ணநிற்கவே, அயரின்கடலியும்மனிதரிபிறவியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து, அபரங்கஞ்செய்து தன்மெய்வநிலையுலகித்டகவுய்கருமம்மான், அயரமின்கீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்அற்றபாடுஞர் அன்பமிலேனே. எ-ம் (அபுதசாரம்) உள்வத்தினின்னுமொளித்தான்பரன் குரவன், கள்ளந்தனைத்தவிர்ந்துக்காடடினன்-வள்ளல், அருவானகோலமோவக்கோலங்காட்டுக, குருவானகோலமோகூறு. எ-ம்- (பாடுஅற.) முகுந்த

அந்நாலுமுகனாத்தேடமுலமொருகுருமூர்த்தியாகிப், பு.நீ.த.ப.பார்வொடும் பிற்பிறக்கும்பூங்கோயிலாகநான் பெற்றிலேனே. எ-ம்-(பிகழ்காலத்திரங்கல்) செப்பரியவுண்ணமச்சுவனானதேசிகராயிப்பாடியெவந்திங்கிருந்தததிசயமே. (அன்றியும்) என்ருமருவுருவாப்பங்குநிலைநிவந்தா. மின்னெனக்குத்தேசிகராயெய்ந்தததிசயமே (அன்றியும்) தேனடருமானந்தச்செங்கமலத்தானருள, மாலிடர்மேபாண்டிவிவசயிலவந்தததிசயமே.(திருவருட்பயன்) அரியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணங் குறியாகநீங்காதேகா. (அன்றியும்) அருளாவகையாலருள்புரியவந்த, பொருளாரவிவார்புலி எ-ம்- (அதிருவிதக்கலிவெண்பா.) தம்பரமாட்சிந்கனமாய் தத்ததுவாதிதமாய்ச், சிற்பரமாய் ஞானச்செழுஞ்சுடரா-யற்புதமா, பரிவுக்கறிவா யகண்டிதமாயெங்குஞ், செந்நியும்பா சிவமா ப்ப்பிபிபா தீவதர் சினகரத்துள் விற்றிருந்த தெப்பமே போதக்ருருவாய்ப்புயிமீது நாதனெனவந்தான் திருவடியை மத்தகத்திற்சாத்தினான். எ-ம்-(அதிரகசிபம்)இவ்வண்ணம்புலம்புமேலேயீசனுமுநத்தியங்கி, புய்வண்ணமறியநின்ற வுவனையோர் வசனத்தாலே, பொய்வண்ணநீக்கிதம்போற் புனிதனாக் குவமென்று ன்னி, மெய்வண்ணமுடையார்மேல மெதுவிவந்தானன்றே. எ-ம்-(வாதலுரார்புராணம்) உத்தமரின்னவாறிய் குலாத்தினு முவந்நுதாலாஞ், சத்தினிபாதமெய்துந்தின்மைபராதலாலே, பத்திருமன்னுளாடுமைபரிங்கெண்ணையாந், வித்திருமேனிகொண்டாடான்பு, அமனத்திலெண்ணி, எ-ம்-(தத்துவராயசுவாமிகாக்கலிமடல்) பங்கயக்கண் மாலாயானு பயகு யறியாதா ரன்பால் வருமாரவிவாதார்மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மை தேராதார் தேராவருளேவடிவென்றதிராதார். எ-ம்-வரும் மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (சுள)

(அ-கக.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்திலுமறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறறத்திமதிபுறதல்விழியுங்களவிடமுமேனியெங்கு
ம், பூணுமணிபங்கத பூங்கரியுரியுமலமா அம்புபங்கனா
கும், பாணியுறறமுமா அம்பதனகஞ்சேர் மாமணியும்பலவுமத்
தும், மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம் பிறப்பறுக்கமனத்தி
லுன்னி... ..*

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிற
விப்பொழிந்து (முத்தியைபத்தாத்) திருவுளத்தில்தினைத்துப்ப

ராமசுவாமிநாதர்) சடையில் வாசம்பண்ணுதிற கங்கையையும் இளஞ்சந்திரனையும் தென்மேற்க்கண்ணையும் சடையுள் பொருந்திய விஷித்தையந் திருமேனி முழுதும் தரித்திருக்கின்ற சிவாமணியையுடைய சரீரங்கையையும் யானைத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாபீதியையும் சதுரபுஷ்பத்தையுந் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மாணியும் புனிதகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்பு மணியையும் இன்னும் மிவவமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருத்தமறைத்து.—எ-று. தம்-சாரியை.

[இ - ம்] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்தி வதுபோலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின் வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தித் தமது சொருபத்தை மறைப்பொன்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்- (திருவருட்பயன்.) பார்வையெனமாக்களை முன்பற்றிப்பிடித்தற்காம், போர்வையெனக்காணப்புகி-எ-ம். (இருபாவிருபது.) கண்ணுதலுங்கண்டக்கறையுங்காந்தருளி மண்ணிடையின் மரக்கண்மலமகற்றும- வெண்ணைநல்லூர், மெய்கண்டாணென்றொருகான் மேலவரால்வெறினமை கைகண்டாருள்ளத்திற்கண். எ-ம். (போற்றிப்பொன்றொடவெண்பா.) நன்னெறியிஞ்ஞானகலர்நாடுமலமொன்றினையு, மந்திரியேயுண்ணின்றறுத்தருளிப் -பின்னன்பு, மேவாவிளம்புபிரளாபகலருக்குத் தேவாய்மலகண்மந்திர்த்தருளிப்புவலையந் - தன்னின்று, நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்திர்த்தாட்கொள்கையன்னவனுக், காதிருணமாதலிஞ்ஞாமிந்திருத்தொழிலுந், சோதிமணியிடந்துச்சுந்தரமும்-பாதிபாம், பச்சையிடமும்பவளத்திருச்சடைமேல், வைத்தநதியுமதிக்கொழுந்துமச்சமற, வாய்மரவுமழகார்திருதுதன்மே, னீருவவன்னிறெந்நீங்கண்னுங்-கேடிலையங் கூட்டுத்தமா கழுங்கோலவெறியகலும், பூட்டரவக்கச்சம் புறியதனும்-விட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்திவிநிந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சிலப்புங்-களள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாற்றியயிரக்கடலு, மொன்றுமுருத்தோன்றாம லுள்ளடக்கியென்று, மிறவாதவின்பத்தெமயிருத்தவேண்டிப், பிறவாழுதல்வன்பிறந்து-நறவாருந், தாருலாவும்புபத்துச்சட்பந்தருதென்னு, பேரிளநாத்-வெருப்பார்புனைந்து-பாரோரீதம், உண்டியுறக்கம்பயமின்பமுற்றொழுதி, கொண்டுகிழந்தருணம் போற்றி. எ-ம். (தாயுமானசுவாமிகள்.) காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுகட்டாக வினையுமதைக்கட்டோடேதான், விண்ணற்கற்புரம்

பெரிதெரிந்த வித்தையெனத் தானவொரு விவேகங் காட்டி,
உன்னுடைய மனப்பகுதிப் பேரூராதி யெய்விடத்து மெனைப்
பொலுருவங்காட்டித், கோணநெயர்மாலை காட்டிமாணியீர்க்கு
நீக்கொள்வையெனவருண்மொளனக் குருவாய்வந்து. எ-ம். வரும்
மற்றும் ஒருவன வற்றுகாண்க. (சு. 4)

(அ-கை.) பசுபதியார் குருமூர்த்திங் கொள்ளுங் காலத்திற்
தரிக்குஞ் சின்னமிவையெனல்.

திருச்சடைபுதுதலிலிபுண்டரமுங்கண்டமதிந்நிகழ்மார்பில்
உருத்திரதன்மணியணியுஞ்செவிலங்கதாரகமு மொளிரக்கற்
றெய், அருத்திகொளுந் தாசணித்தெவெண்டித்தோவனவடை
புமனாயிற்சாத்திக், சரத்திலகுபத்தகமுமழகுதசென்முத்திரையு
ங்காட்டியேதான்... ..*

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடைபுத் திருதெற்றியில் தரிக்கின் றவி
புதியுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற சுத்தரம்பொ
ருத்திய ருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் செவிலங்க தாரணமு.ம்
ப்ரகாசிக்க உலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிறோய்த்த வஸ்திரத்
தையுடுத்தி வெண்மைபொருத்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய கோவ
ணவுடையையும் அணையித்தரித்துத் திருக்கையிற் ப்ரகாசிக்கின்ற
புத்தகத்தையும் அழகு பொருத்தியசென்முத்திரையையும் (விவக்
கக்) காண்பித்து—எ-அ. ஏ-தான்-அகைசகள்- (சு. 5)

(அ-கை.) பரமசிவந்திருக்கூட்டத்துடனே யெழுந்தருளுதல்.

தெண்டிசெருபலியொருகைபாத்திரமும்விளங்கவே செய்ய
நாவின்தெண்டிகைமுத்தெழுத்திலகச்சரணத்திற்பாதுகை
புமிலங்கவேதான், மண்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்
தமாணர்முழ, அண்டர்பிரான் திருவருளே யொருவடிவமாகவே
முத்திருளுவானால்... ..*

(இ-ள்.) ஒருதிருக்கையிற்றாங்கிய தண்டத்துடனே (மத்
றெரு) திருக்கையிற்றங்கியபலிப்பாத்திரமும் ப்ரகாசிக்கவும் அ
ழகுபொருத்திய திருநாவில் (உலகோர்) மதிக்கவிளங்கியபஞ்சா
காரத் தலங்கவுந்திருவடிகளில் மதியடி விளங்கவும் தெருங்கிய
இருவினையொப்பு மலபரிபாகமு முற்ற மாணுக்கர்கள் சூழ்ந்து
வாவுந் தேவநாயகரோ ஒப்பற்ற அருளிறைவடிவமாக எழுந்தரு
ளுவார்—எ-அ. தான் சாரியை-ஏ-ஏ-ஆல்-அகைசகள்.

[இ-உ-க-ம்] சமஸ்தத்திற்குக்காரண கர்த்தாவாகிய அகண்ட

டாகாரகிலமே இவ்வுலகத் தின் கண் சகலிகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமது திருவருளிச்சுட்டிச் செய்து லீலையைக் காட்டிச் சிவாகாசலிபுருபமாக விளக்குகிறதும் பொருட்டுத் துவாதசமுத்திரையோடும் அடியார்கள் சபைதராய் எழுந்தருளுவாரென்பதாம். (எய)

வேணியுறை யென்ற செய்துண்முதல் இச்செய்யுள் வகைக்குங் குளகம்.

(அ-கை.) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

(வேறு.)

தேசெவருவமாகவந்துவந்தீவர்கள் பக்குவந்தெரிந்தே, ஆசிலாதவருக் கொருமொழிமோனவுண்டையையருளி னுணர்த்து, ஏசிலா ஞானநிட்டையிலிருந்தி யெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியா வொளிர்தருகயிலைவள்ளனற் றேன்கடனே

(இ-ள்.) குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஐகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்து பெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்யமாகிய மவுண்டிஸ்குரிய சத்தியப்பொருளைக்கிருபா விட்சனயத்தால் அறுக்கிக் கொடுத்து, நற்றமில்லாத ஞானநிட்டையிலிருக்கச் செய்து பெறுதற்கரிய மோகூதத்தைக் கொடுத்தல் களங்ககிடமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசித்தின்ற கயிலங்கிரிவள்ளலாகிய ஞானதேசருக் குரிய தருமமாம்---எ-று. ஏ-ஏ அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணக்கரது பக்குவத்துக்கேற்ற ஆவரணைச் சில மாக்கிக்கொள்ளுதல் அருட்டேசிகருக்குரிய விதிவையன்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுட்டயருக்கு உபதேசஞ் செய்துப் பருவகாலமிவைபெனல்.

மறையவர்க்கிருபதாண்டி னுமுலகாண்மன்னருக்கொருபதோடைந்து, திறைதருவணிகர்க்கொருபதாண்டி னுஞ்சொன்னிதர அருத்திரர் உகைந்திற், பொறைதருபருமுகையவர்க்கொன்றி லீரண்டொன்றிற் பாடியிற்போதம், அறைகுதலாசுதல்லுபதேச மாரியன்றன துளமகிழ்ந்தே.....*

(இ-ள்.) வேறுபர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தையாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினந்துவயதிலும் பெருமைநிறைந்தவைசிபர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாதபுகழைமுடைய குத்திரர்களுக்கு இந் துவயதிலும் திருநீர்ப்பங்களைச்செய்து அந்

நிதிமேல் முறையே) அப்பருவத்தினர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டுவருஷத்திலும் ஒருவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம் நினைத்த (பரிபாகம் வாக்கியம்) பரம்மோபதே சஞ்செய்வதற்குரிய ஞானஞ்சிறியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆ த்பருவத்தை அடக்கியிருக்கத்தகும்.—எ-அ-எ- அனை.

[இ-ம்.] பரம்ம ஸுத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும்
 ஞானமேவாதித்திப்பெருவகாலம்களையும் பரிசோதிக்கு வகாலம்
 களையும் அறிவித்ததாம்.

எருணத்திற்மீகநீகச்சீடநாச்சோதித்தலென்பதற்குப் பிர
மாணம். (சைவமமபநெறி.) பண்ணிநிக திகலகயினைப் பக்குவ
ம்பார்த்தாநிரண்டு னெண்ணுமும்முன்னுநிலின்முன்நீன் (அணி
யும்) குத்திராநியிக்குள் சொன்னமுறைபாலாண்நிபார்த்தேப
னாகியமபன். எ-ம்- (சிவநெறிப்பிரகாசம்) ஆதரவுஞ்சாந்திந
ற்பொறுமைநாதுமசத்தியயிலலாவதாயுமாகாரந்தவமுந், தீதா
வமமபன்மநத்துதன்நிபநித்திட ஹன் சிவரகமத்தைத் கேட்டத
னைதெளிதமுனும், போதலைப்பொநிவழியினிற்றலாதிப்புகன்
ஸைடயுந், திருணங்கள்பெருநிமேலும், ஒதுனுங்குணங்குற்ற
ஞ்வே. தித்தாரவருடமுதங்குணத்தினளவாகத் தீகைசெய்வா
ருபார்த்தார். எ-ம்-எருண்மற்றும் ஒருவனவற்றிற்காண்க. (எஉ)

(உ.ப.க.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணாக்களுக்கு உபதேசிக்க
த்தகுமெனல்.

உடற்கூலியின்போலும் கட்கிமைபோலும் முச்சுபுதூலமேபோலும், படப்பொதியாகவப் பிடிபெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம் புலிதீயாத் தழுவுத், தொடற்கருந்தழுவெய்வெனவெய்க்கத்தும் பிழுல்வஞ்சுறுதிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவே யுதவும்வி வேகிபத்தனித்திடலாமால்.....*

(இ-ள்) (ஒருமையில்) உடலுக்கு யினாப்போலவும் (பாதுகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமைமையப்போலவும் (மடையில்) ஊசியும் தூலும்போலவும் (பொருந்திப்) படத்தை யுட்புள்ளியையுமுடைய சரப்பத்தைப் பிடிவென்று சொன்ன மாத்திரத்திற் பிடிக்கவும் பாங்கின்ற ஓரமான புலியைத் (தழுவுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில்) தழுவவுந் தொறிதற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எயிக்கவும் மத யானமுன் (நில்லென்று சொன்ன மாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்கவும் பெற்று (இவனுதுசித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும்படியாக உதவிசெய்

கின்றவிலேகமுதையபஞ்சவனுக்கு (ஆதர்சானந்தை ஆசிரியர்)
அருககிரகிகததததம்—எ-அ. தன்-சாரியை-ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்

(ப-ம்.) சீவன் தன்னுடலைத் தாளுயயிமானித்து வருந்து
ன்பந்தனை நீக்கி அதற்கு உபசாரம் செய்வதைப்போலும் ஞா
னாசிரியனுடைய திருமேனியைத் தன் தேகமாயடிமானித்து உப
சாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார்— உடற்குயிர்போலென்றும்,
இமைபானது கண்ணோடொற்றுமைபா யிருந்து உதவிடத்தி
லதுள்முதலியவைகள் அனுகூலது பாதுகாத்தல் போலும் அ
லீட்செந்துக்களால் அவரது திருமேனி அன்பமுறாமல் சதாகா
க்கவேண்டுமென்பார்— கட்கிமைப்போலென்றும், ஊசியென்ற
விடந்தோலும் சரபியின்சேறல்போலும் அவரது திருவுள்ளக்
குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார்— ஊசியு
றாமுமேபோலுமென்றுங் கூறினார், தேகாபிமானம்விட்டுவந்த
மாணக்கனாதலால் பாம்பாதி கண்மேற்செலுத்தினும் வீழ்வா
னென்பதாயிற்று. (எங்)

(அ-கை.) இதுவுமது.

தேனிரம்புமலகையளிதேடுவபோலெங்குந் தேசியைப்பல
நாளுந்தேடிக்கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ்சோ
தித்தவேண்டினமிக்கங்களுறவேயெந்நாளுஞ்செய்தித்தும், ஈன
மாந்தொழிலதனிலேவிமிகவித்தும் மிகமிலாதேயடித்து மிழி
புணையால்வதும், மானமின்றிச்செயுப்போதுக்குருபத்திவழு
வாவாய்மையனுக்குயர்நிட்டைவழுத்திடவுந்திருமால்.....*

(இ-ள்.) மாணக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின்றபுஷ்பத்தை
வண்டுமேடுகின்றதைப்போலப் பலநாளும் எவ்விடத்தந்தேடி
ஞானாசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்தஞானாசிரியரிடம்மாணக்
கனுடையபரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிருப்பினால்பயப்பிடுப்படி
யாக எந்நாளும் தான்செய்வதுவுமன்றிப்பிறரைக்கொண்டுசெ
ய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச்செய்ய உத்தரவு
செய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமில்லாதவரைப்போல அடித்து
ம் துச்சமான சொற்களால் வைதும் மான மில்லாமற் செய்ய
அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்தி வழுவாமல் (நீலகொள்ளத்தக்க)
சத்தியவானாககே உயர்ந்த பரம்ம நிஷ்டையைப் போதிக்கத்த
தம்.— எ-அ. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[௩-௨-௪-ம்.] பாம்மதிவேடக் கதிகாரியை அறிவித்ததாம்

சூருவின் திருவளச் சூழிப்பின்படி மானமின்றி பணிசெய்
பவையொருமொழிபதந்தும் பிரமானம். (கிவெறிப்பிரகாசம்) தே
விகுறையானவர் கருவந்தியுணர்ந்திடவேகிறீயோனாப்பெரிசெயா
ர்செய்தொழிபதவித்தெரித்து, மேசிலராம்பெரிசெய்வானாசின
மாந்தெறாழித்தேவியைத் தாமதத்தும் வைதுமிவ்வாறு செயலுங்,
கூறியும்திட்பபணிசெய்துருபத்தி சூறையிலாம்பதம்பினரா
யித்தொழிவாழி. மரிலொராய்மணவாசஞக்காயத்தாற் சூருவின்
வாழிப்பாலானஞ்செய்துமரிலாநாயே எ-ம்- (ஒழிவினொடுக்க
ம்) உடந்தையின்போந்தெறி மமபொலுசினாலொத்ததுவிழம்புலிதி
பாய்மியவழிமுறாந்தகாஞ் - சுடச்சுடனும், வாழைக்காகவேதி
மட்கலத்திந்தகாகவா, தேறழைக்காகாதின. எ-ம்- (அருட்பிரகா
சம்) சூருபாநாயகனெனஞ்சகப்போலனு கூலத்தஞய்த், கரசா
சூழித்தவனவந்தெறினக்கட்கிமைபோ, லுரியமனைமுதல்யா
வைபுந்தத்தன்மையாபொருதற், பரமியனெயெனக்காண்பா
னசந்தென்பகந்திடினே. (அன்றியும்) தேவிகன்பாற்பற்பலநி
திருவளக்கன்செய்தும்தம், பாசப்பிராந்திக் கிவெறிதொற்றிய
வினாபாலிலயென், னாகுபத்தியனோந்தெவியித்ததுமவனரு
னே, தேசஞ்ஞலவவார்ப்போனசந்தென்பதெறிந்திடினே. எ-ம்-
(வருங்காலத்தார்கல் என்னுந்ருநாதரிட்டபணிசெய்துமிகநின்
தபடிதில்லாததெஞ்சுவிந்நாளேதோ. (அன்றியும்) சூருநாரு
வஞ்ஞநவானோர்சொற்கேட்பிப்பொன்றாதவாத்நையப்ப்பாக்
கிவித்தாளேதோ. எ-ம்- (விராகமம்) அமித்தத்திந்நன்மையான்
மாவாருமென்றித்தநல்லோர், தடித்திடுஞ்ஞமயவாததற்கவஞ்
செய்திப்பானம், படிற்றுல சிபற்கையாலும்பா கதி விலக்காமெ
ன்றே, வித்தருடஞ்ஞவன்பாதமேவியேபணிசெய்வாரோ. எ-ம்-
வரும் மத்தும் வருவன வற்றாற் காண்க. (எசு)

(இத்ருவாசிரியாது மாணாக்கர் புகழ்த்து கூறல்.)

திருவளர்கோவல்பிரட்டநாதரித்திருவடிக்கமலங்கள்வாழி ... ..*
பெரிபதாயகிபொத்தமுவினாவாழிபெரியமாகணபதிவாழி,...*
முருகனதீபதங்கள்வாழித்தந்தீசர்முறரிமென்பதங்களும்வாழி*
பெரிபசம்பத்தாராதிபர்நாஞ்ஞபெரியார்தம்மடிஞ்ஞம்வாழி....*

(௩-௩.) செல்வம்வித்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எழுந்த
ஞாயிக்குஞய் திருவிட்டெட்டிலாருடைய திருவடித் தாண்டாக

வ்வாழி பெரியநாயகியான அழகிய திருவடிகள் வாழி பெரிய
யாணைக்கணபதியின் திருவடிகள் வாழி சுவணபவணது நல்லதி
ருவடிகள் வாழி தத்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாதபங்கய
ங்களும்கவாழி சிறப்புற்ற திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அப்ப
ர்சுவாமிகள் சுத்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மானிக்க சுவாமிகள் ஆகி
யபெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடிகளும்கவாழி. —எ-று.

வசவணர்பதங்கள் வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்வாழி *
திசையுளார்வலஞ்சூழ்குடை நமசிவாயதேசிகனடிகளும்வாழி *
நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி. ... *
அசையுறுமணத்தைபதிவினுளடக்குமடியார்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) வசவேசர் திருவடிகள் வாழி பெருமைபொருந்திய
சென்னவசவேசர் திருவடிகள் வாழி எட்டுதிக்கினுமுள்ளோர்ப்
பக்கணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குடைநமசிவாய குருவின் திரு
வடிகள் வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்திய நன்மையையுடை
யகுருநமசிவாய தேசிகர்திருவடிகள் வாழிசஞ்சலப்படுமணத்தை
அறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடி
கள் வாழி. —எ-று. (உ)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக்கொடுத்தடுமாகமம்வாழி ... *
பாவணக்கரிதாம் பரகத்யடையப் பகருமோர் சொற்பொருள்
வாழி, நாவலந்தீவோரகத்திருளிரியநற்சிவாநீதனய்வந்த..... *
தேவஞமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி .. .. . *

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளி யிருக்கும் திருவீரட்
டேஸ்வரர் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஆகமனால் வாழி மனோ
வாக்கினால் பாவணபண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோகூத்தை
அடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்தத்தையுடை
யமஹாவாங்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிருக்கின்றவர்களுடையஉள்
ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கொட நல்லசிவஸ்வரூபாகிய
ம்மனாதிதப்பட்டவராகியுந் தோன்றிய தேவஞகிய ஆறுமுகசிவ
ஞானதேசிகருடைய அடிகளும் வாழி. —எ-று. (ஈ)

(இந்நூற்பெருமை.)

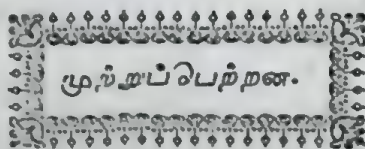
பாவனாதிததிட்டாஹபூதிபரசிவனுமைதனக்கருளத்... .. *
தேவியும்கிழந்தவடமொழியதனைச்செஞ்சடைப்பிராணீருவரு
ளால், கோவல்வாழாறுமுகசிவஞான குருபரன்றமிழினுணைத்

சான், மேலுதற்பயனையுணர்ந்துகாதித்தோர் மேன்மைவிடடை
வறுதிசமே.....*

(இ-ள்.) மனோவாக்ருதளாஹும் பாவனைபண்ணற்கரிய சிவ
ஞானநிஷ்டையின் அனுபூதிடைப் பரமசிவனார் தேவியாருக்கு
அருங்கொடுக்க(அதைக்கேட்டுத்)தேவியார் சந்தோஷிக்கப்பட்ட
தாய் விளங்குவின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொருளைச் சிவந்த
உடர்பாரதிதைத்தாவிய கஸ்வரருடைய அறுக்கிரகத்தினால் தி
ருக்கோவலூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிக ளென்னுந் திரு
நாமத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவரு
மெரிதினாரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார்(அங்
வனம் அகராந் செய்யப்பட்ட இம்நூலை ஒதி) இதிலுள்ளமுத்தி
ப்பிரபோசனத்தைத் தெரிந்துகா தனஞ்செய்தவர்கள்மேன்மை
பாசிய மோகந்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது சத்
தியமேயாம்--எ-று. (ச)

பாயிரம்- யஉ- நூல்- எயச - வாழிகள்- கூ-
நூற்பெருமை-க- ஆபாடல்-கய-
உதாரணப்பாடல்-சாய-ஆபாடல்-கூர.

நிஷ்டாநுபூதிமுதலும்,
சாரம் பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டதன்
ஸ்வாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, நூதன வுரையும்.

(தேரிசைவென்பா.)

போதமுறுமேதமறும் போதச்சிவயோக.....*
சாதனையைச் செய்துதலைப்படுவர்- ஓதரிய.....*
முத்தருமாவாரிம்முனறயினுதாரணமும்.... ..*
புதுகூறாயுங்கற்போர்பொலிந்து.....*

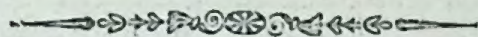

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
உ	உரு	பார்ப்பதற்குப்புரு } ஷாகாரி	பார்ப்பதற்கும் அஃகி னையிட் டொடுகணை டத்தில் கேவலநிலைப ப் பார்ப்பதற்கும் புரு ஷாகாரி.
ரு	௨௪	நிந்தபுல	நிந்தப்புல
அ	உ	(எ-ம்.)	"
யஉ	௨	(எ-று.)	மரணித்தலாசகனவாமி களுடையதிருவடி களை வணங்குவேன் (எ-று.)
யரு	உஉ	சௌமி	சௌமினி
யுள	உக	தங்கவிடமி	தங்கவிடமி
உரு	க	பிரயத்தியகூ	ப்ரத்தியகூ
"	உரு	யாய்த்தவா	யாய்த்தந்தவா
உரு	கரு	யென்று	யேன்று
உள	உ	மெம்பரமே	மெம்பரமோ
உள	யரு	இராமயன	இராமயண
உஅ	க	களைச்	களும்
கஉ	கக	கொள்ள-தானே	கொள்ளத்-தாமே
கரு	யரு	கருதி	கருதிமும்
சச	யுள	கும்மியடி	கொம்மியடி
சள	ய	பனிக்கடர்	பனிக்கடர்
"	கக	கூடை	தோடை
ருக	அ	யவர்க்கு	யவற்கு
ருஉ	உள	முற	முறை
ருக	உஉ	மதை	மனதை
"	உஅ	தனக்கு	தனக்குக்
"	கய	யென்பார்	யாமென்பார்
ருச	ரு	னென்பார்	னாமென்பார்
"	யக	னென்பார்	ளாமென்பார்
"	யஅ	னென்பார்	னாமென்பார்
ருக	கய	வழியும்	விழியும்
கய	யஉ	யறியென்	யறியேன்
"	உஅ	பொந்தியிடை	பொந்திடை
"	கக	இமையா	இமையாத

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தல்.
௨௨	௩௩	யிழப்பார்ச	யிழப்பார்ச
௩௩	௩௩	சென்செவார்	சென்செவார்
௩௩	௩௩	அவற்றைப்பொய்	அவற்றைப்பொய்
௩௩	௩௩	தோற்றவொடுக்கம்	தோற்றவொடுக்கம்
௩௩	௩௩	சுவாமி	சுவாமியும்
௩௩	௩௩	தன்னிலையை	தந்நிலையை
௩௩	௩௩	யடக்கினுப்பண்	யடக்கினாப்பண்
௩௩	௩௩	பாஞ்ஞானி	பாஞ்ஞானி
௩௩	௩௩	விஷயங்கள்	விஷயங்கள்
௩௩	௩௩	தன்மயா	தன்மையா
௩௩	௩௩	வேதாந்த	வேதாந்த
௩௩	௩௩	டநிட்ட	டநிட்ட
௩௩	௩௩	மிங்க	மிங்க
௩௩	௩௩	திருகோண	திருகோண
௩௩	௩௩	முழங்கியே	முழங்கியே
௩௩	௩௩	யொழித்திடாயே	யொழித்திடாயே
௩௩	௩௩	சுட்டி	சுட்டி
௩௩	௩௩	செலுத்தி	செலுத்திப்
௩௩	௩௩	சென்றிருக்கு	சென்றிருக்கு
௩௩	௩௩	ஐகனாதி	ஐகனாதி
௩௩	௩௩	கதிகொண்டு	கதிகண்டு
௩௩	௩௩	சுத்தமோ	சுத்தமோ
௩௩	௩௩	மயக்கநீங்கிச்	மயக்கநீங்கிச்
௩௩	௩௩	மெஞ்ஞான்	மெஞ்ஞான்
௩௩	௩௩	இவற்றை	இவற்றைச்
௩௩	௩௩	இனிபுயிர்கள்	இனிபுயிர்கள்
௩௩	௩௩	செய்பவர்கள்	செய்பவர்களும்
௩௩	௩௩	னிவற்றை	னிவற்றைச்
௩௩	௩௩	மூற்றொழுதி	மூற்றொழுதி
௩௩	௩௩	கட்டுக்கட்டாக	கட்டுக்கட்டாக
௩௩	௩௩	மெளனக்குரு	மெளனகுரு
௩௩	௩௩	கயிலங்கிரி	கயிலையங்கிரி
௩௩	௩௩	தாரிரண்டு	தாரிரண்டு
௩௩	௩௩	மின்றி	மின்றிப்
௩௩	௩௩	மாணிக்கவாசகர்கள்	மாணிக்கவாசக சுவாமி
௩௩	௩௩	எட்டி	எட்டுத்

பாட்டு.

பக்கம்.

பாட்டு.

பக்கம்.

அஞ்செழுத் ... .. னா
அடக்கித் ... .. னுந்
அடிபணி... .. யக
அத்தனார்... .. யஅ
அத்தன... .. னயிரு
அரியநாயகி... .. கூ
அரிபாணை... .. ய
அருந்து ... .. எய
அலையுமன... .. னுந்
அலைவெண் ... .. கூ
அன்னமய ... .. யந்
ஆதனத்திருந்தேசாதனை .. கூய
ஆதனத்திருந்தேசாதனைபுகுஉ
இத்திறமான ... .. எஉ
இத்தநன்னிட ... .. னஉய
இத்தநன்னிலை ... .. சஎ
இத்தமெய்ச் ... .. எரு
இத்தவஞ் ... .. னக
இத்திலத்திருப் ... .. னயச
இத்திலமுத்தி ... .. னஎ
இத்திலபாடி ... .. கூக
இத்திலபாடினை ... .. னச
இப்படிநிஷ்டாள் ... .. னயஎ
இப்படிநிஷ்ட ... .. னயஎ
இப்படியாயவு ... .. னரு
இப்படியாயநிட ... .. னயரு
இயம்புநன் ... .. எக
இயம்புமாத ... .. கூக
இருந்தான் ... .. கூஅ
இலங்கிய ... .. எ
உடற்குயிர் ... .. னஉக
உணமைநிட ... .. னக
உத்தரநிசை ... .. சஅ

உத்தரமுத ... .. கூஎ
உலையாப் ... .. கூந
உற்றமெய்த் ... .. னஅ
உன்னருநான ... .. னயஅ
ஒத்தவந் ... .. னக
ஒப்பிலாததல் ... .. னயக
ஒப்பிலாதய ... .. னயந்
ஒருமொழி ... .. உக
ஒதுசாதனை ... .. னயஉ
கடல்சுவற ... .. ய
கட்டறத்துற ... .. னச
கோவல்லி ... .. னஉக
சரிதையின் ... .. னஉ
சாதனைக் ... .. னயக
சாற்றுநிட ... .. னயஉ
சிவசமய ... .. யஉ
சினத்தினி ... .. னக
சீர்ப்புத்த ... .. கூ
சிலமிருங் ... .. யச
செப்புநிட ... .. னய
செய்யுநிட ... .. னஅ
ஞானதேசி ... .. னரு
ஞானநிடடரிரு ... .. னக
ஞானநிடடாபர ... .. னய
ஞானநிடடாபர ... .. னஉக
திருச்சுடைபு ... .. னஉச
திருவளர்கோ ... .. னஉஅ
துன்னிய ... .. எரு
தெண்டிடுரு ... .. னஉச
தேசிகவரு ... .. னரு
தேனிரம்பு ... .. னஉஎ
தகரமொடு ... .. அக
நிடடைசாதி ... .. கூக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திட்டைநிலை	௬௫	மறைபவர்த்	௩௩௫
திட்டைமே	௩௩	மன்னையோ	௩௩௩
நித்திய	௩௩	முத்திராகளோர்	௪௫
நிதிகாத்த	௬௩	முத்திரையைய	௪௬
பங்கமுற	௩௩௩	முத்திரை	௩௩
பங்கபாதன	௩௩	வசவணர்	௩௩௩
பதிபெழுத்	௩௩	வாருங்கோள்	௩௩
பதிமரிமொ	௬௬	விண்ணைமு	௩௩
பத்தியங்கம்	௩௩	விதிசேர்ப்பு	௩௩
பாவலுதீத	௩௩௩	வித்ததமாக	௩௩
புத்திகொள்	௩௩௩	வெறிகொள்	௩௩
பேசரிபவ	௩௩	வேணிபுற	௩௩௩

முத்திரை.

